

ગુજરાત મહાવિદ્યાલય
અમદાવાદ
૨૨૧૭૮૨૨
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ

શ્રી ભજન ભંડાર

શ્રી મંગલાચરણ

૧ ભજન

બલીહારી રમીયા, ગીરધારી, સુદર શ્યામ હો તણ અમને,
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીએછ [ટેક]
વામલડી વાગી એવા, ભણકારા વાગે છે,
મજ વાટ લાગે હવે ખારી-સુદર શ્યામ હો તણ અમને,
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીએછ-બલીહારી૦
જમુનાના કાઠો વહાલા, ખાવાને દોડે છે,
અકળામણ દે છે હવે ભારી-સુદર શ્યામ હો તણ અમને,
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીએછ-બલીહારી૦
વૃદાવન કેરી શોભા તમ વીણ અમને તો,
નજરે દીઠી નવ લાગે સારી-સુદર શ્યામ હો તણ અમને,
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીએછ-બલીહારી૦
ગોવર્ધન તોળ્યો વહાલા, ટચલી આગળીએરે,
અમ પર ઢોળ્યો ગીરધારી-સુદર શ્યામ હો તણ અમને,
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીએછ-બલીહારી૦
માઠ મીરા કહે છે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વહાલા,
પ્રહાય કરી લેજો શુદ્ધ મારી-સુદર શ્યામ હો તણ અમને,
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીએછ-બલીહારી૦

૨ રાગ-નદકે લાલા હો મતવાલા.

વિંન હન ગવરો કે નદન, સમરૂ ગદા મુખકારી-ટેક
જમે સુમરનમે પાપ કટત હે, નિરમલ હા મતી મોરી-વિં
અવગુન બહોત ગુન નહિ એકે માફ કરો ચુક મોરી-વિં
નિરમલદાસ મતનકો સેવક, બિનતી કરૂ મે તોરી-વિં

૩ રાગ કાલી ગડો.

ભજ મન ગોવિંદા, ગોવિંદાહારે તુ છોડ જગતડા પ્રદા-ટેક
નિગડાર નિરલેપ નિજન, મત્થિત આનદા [૨]
બકો બ્રહ્માદિક મુનિ ગાવે, પાવે મુખકદા—ભજ
રામ રૂપુ પરબ્રહ્મ મનાતન, ગાવત મુનિવૃદા [૨]
તાકો જો અવતાર કહત હે, સો નજ મતિમદા—ભજ
મદ્ગુરૂ કરુણા કરહી મીટાયો, મમ ભવ દુખ પ્રદા [૨]
દેવ, જુ પદ પુરણ પાયો, એહી પરમાનદા—ભજ

૪ રાગ-પામ્યો પામ્યો પદમણી

ભૂલીભૂલી મૂર્ખ તુ ઈશને, જતી વૃથા કરે જીદગાની,
હાજે જતી વૃથા કરે જીદગાની—ટેક
પુણ્ય પ્રભાવે દેહને પામી, પ્રાગ્બધ યોગે સમૃદ્ધિ જામી,
નથીનથી અત્ર એકરે, તુજનાથે કતી આવવાની—ભૂલી
ઉદય તેનો અસ્ત લે માની, જાણી લે અતે થાવુ છે પ્રાની,
ચેતીચેતી મૂર્ખકરચનરે, જેથી થાએ સફળ જીદગાની—ભૂલી

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

‘ ગજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ ,

અનુક્રમાંક ૨૧૭૮૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ (અંગ્રાજીમાં)

વિષય ૩ - ૧૨)

પ રાગ દાણવીલા.

ચીતાપત્ની રામની એવા, જાણે મન મીઠા એવા રે
 કમાઈ તુ શી કમાયો, ગીરધરલાલ ન ગાયો રે
 એકા એકા કેરવ્યુ નાણુ, ન જાણ્યુ રાત ને વહાણુ રે
 માળા તને ન ગમે ત્રીડી, નિદા તને લાગે મીડી રે
 ડહાપોં તો રાટ વાળ્યો ધર્મનો માર્ગ ટાળ્યો રે
 ચતુનાઈ ચૂંતે પડી હરિ ભજવાની આ વડી રે
 જોખનીયુ અટક્યુ લટક્યુ, ઘડી એક ચાગ્યુ ચટકુ રે
 જીવાનીના જોરમા માતો, હીંડે છે રંગમા નતો રે
 કાયા તારી કાચનો કુપો, હીંડે ત્યારે દેશનો મુખો રે
 પરપોટો કુટી જશે, શી ગતિ તાહારી થાગે રે
 આળ્યો ત્યારે લાલ લેવા, જાશે ત્યારે મુળયુ ખોવા રે
 આળ્યો ત્યારે બાધા મુડી, જમડા લેશે હુડી રે
 કહું છું તો કર્મ કુટ્યા, કરી લે અનુગ પુત્ર રે
 રાવણુ ચમ લકાપત્તી, મહોદરી રાણી મતી રે
 પવન પ્રેર ભરે પાણી, નવે બ્રહ્મ બાધ્યા તાણી રે
 એવા નર ગયા ઉડી, પગાડે ધુળની મુઠી રે
 સગુ તારૂં મુખનુ બેલી લેશે નાણાની થેલી રે
 અલકાર અળગા રહેશે, કાળમા પુકી દેશે રે
 ડહોરો તો છોડી લેશે, પછાડી ગડીને રહેશે રે
 દયારામ દાસ કહે છે, ભજે તેનો તોલ રહેછે રે

૬ રાગ-રાસડો.

સાર છે સાર છે સાર છેરે, મીતાગમ ગટણુમા નાર છે-ટેક
 મનુષ્ય દેહ પામીને રામ વિસાચો, ધિક્ક તેનો અવતાર છેરે-સી
 મનુષ્ય દેહ પામીને સ્મરણુ ભૂલ્યો, તેને કલ્યાણની વાગ છેરે-મી
 કુસંગ કરનારનો સંગ કર્યાથી, જન્મનો મોટો માર છેરે-સી
 લક્ષ્યોનામીના ફેરાગે ફરતા મનુષ્ય દેહ છેલ્લો અવતાર છેરે-સી
 કહે હરિજન ગુરૂ પ્રતાપે, રામ ગટ્યથી લવપાર છેરે-મી

૭ ભજન.

સીતા અને રામજીરે સમારમિધુ તાગશે રેજી,
 કરી દ્યોને ભજન તણોરે વેપાર —સીતાં ટેડ
 સમજી અને શાણારે, ગમરમ ચાખજો રેજી
 એ તો દેશે સુખ અપરમપાર —સીતાં
 રઘુનાથ રૂપાળારે, ગુહર વનજામ રેજી
 એતો પ્રભુ, દશરથનારે કુમાર—મીના
 રામજી રૂપાળા રે, જનકજીના જામાવ રેજી
 જાનો ગઈ મિથીલાયુરીરે મોઝાર—મીતા
 વાલ્મેશના સ્વામીરે, હાંડિ અતરજામી રેજી
 કરજો મારી વાડ જગત કિરતાર—સીતા

૮ ભજન

રઘીઆળા રૂપાળા રે, નદજીના લાલજી રેજી,
 એ તો મારા વાહલાજી છે મમપ્રાણ —રઘીઆળાં

મધુર મધુર રે બોલે મીઠું માવળ રેળ
 ચાલે કાઠ, લચક મચક રૂડી ચાલ—રઠીઆળ
 ઘનશ્યામ મૂર્તિ રે, રાધાજીના વાલમા રેળ,
 કરે કેલી, જમુનાજીને તીર—રઠીઆળાળ
 વાલેરાના સ્વામી રે, બગીચાલા કાનળ રેળ,
 દેજો દરગાઠ, કૃપા કરી કીરતાળ—રઠીઆળાળ

૯ રાગ—કરમા તુદીલ સાથ

મન રાખ મદા તુજ હાથ, હરિ, મન રાખ મદા તુજ હાથ
 મન પ્રવા દે ઉત્તપાત, હરિ, મન રાખ મદા તુજ હાથ
 કુટેવવાળુ, મન છે ભમરાળુ (૨)
 વાસનાઓ પોતેમાહે વનાવે એમાથી ઇચ્છા અનેક જણાવે,
 વિષયો દેખાય કે તેમા કસાવે, કમો ડગવે ને કાળ ગુમાવે,
 છઉં પશ્વશ એને તાત, હરિ, મન રાખ મદા તુજ હાથ,
 હું નવ ચાહુ, છતાં હું ખી થાઉં (૨)
 તે કરના બરેબર તો તુ, મનનો માલેક તનેજ ગોતુ,
 આગ્ની દયા હવે મુજ લગ્ની જો તુ, મેરકના હિતમા ચિત્ત પ્રોતુ,
 થઈ શરણે લાગુ પાચ, હરિ, મન રાખ તુજ હાથ

૧૦ રાગ—થયા છોરે પતિ.

પ્રભુછે રે મુખકારક નાના અગણિત બહુનામી,
 અગણિત બહુનામી દયાળુ અગણિત બહુનામી પ્રભુ
 પ્રેમ ડટાક્ષ ભક્ત નિહાળી, દુર કરે પગિતાપ,

શુભ ગીતે, લજી ખીતે, શુભ રીતે, એક ચિતે
 આ સ્તવન ઉઠે છે મહા નર્ત, ઉ-ધરજો, સ્વામી-પ્રભુ
 પાલક બાલક મહુ નીજ જનના ટાળક લયથી આપ,
 હુ બ હરજો, મુખ ડગ્ગે દીલ, ધગ્ગે ન વિસગ્ગે
 આ ભક્ત મહાને ભક્તિ દેજો, હરિ અતગ્ગમી—પ્રભુ

૧૧ રાગ-માહાદ

૩ ૩ ગિવ મોગરી, કર મુખકારી, કડણાગુ વિશ્વનાથ
 તારી મેવા શુકારી, લેજે નવીઠારી વિનનિ હમારી,
 કહુ છુ જોડી હાથ ૩ ૩ ગિવ મોગરી

૫ ૫ હમાગ પ્રવે કરીને આપો અવિચળ સખ
 બાહ્ય પ્રદીને તારજો રાખુ, પાસુ નહિ કહી દુખ
 કહુ છુ જોડી હાથ ૩ ૩ શિવ મોગરી

આગા તમારી અતર રાખુ, ભક્તિ કર્મ દિન રાત,
 કામ નહો નહિ મેવા કર્યાથી, ઉઠે વિચાર વાત,
 એવા કડ્યાણકારી, લેજો ઉગારી કરી આભારી,
 કહુ છુ જોડી હાથ ૩ ૩ ગિવ મોગરી

શ હો આપો છુ ગિવજી તમારે, મુકી ધીજી અશ,
 ભક્તિ બતાવો ભાવ ધરીને, રાખો સદા ગિવ પાસ,
 શીરે જગની આરી, રીત છે ન્યારી, ગિવજી તમારી,
 કહુ છુ જોડી હાથ ૩ ૩ શિવ મોગરી

૧૨ આરતી

જય જય ગિવ લોળા, પાર્વતી પતિ હો આપ-પ્રભુ પાઠ
 જટા વચે છે ગંગા (ઢોટે) મધુધર નાપ,
 હર હર હર મહાદેવ
 કેલાસના છો વાગી, જન શિવ ઓમનાગ-પ્રભુ જયં
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ સદા શિવ (ર) અધાગે દાગ-હર હરં
 ચદનનુ તીલક છે, ભસ્મ ધરી લલાટ-પ્રભુ ભસ્મ
 વનમા શીવજી આદ્યા (ર) તપ કન્વાને માટ-હર હરં
 ચદ્ર લલાટે જડીયો, ગળે ડઢની માળ-પ્રભુ ગળેં
 ચાર ભુજ છે રૂડી (ર) ગણપતિ આપનુ બાળ હર હરં
 વાઘાળગ્નુ આસન, અક્ષમાળ વન માળ-પ્રભુ અક્ષં
 તપ કરવા ગિવ આદ્યા (ર) મુકીને જ જાળ-હર હરં
 કરમા રૂડુ કમડા, ચક્ર ત્રિશુળ છે હાથ-પ્રભુ ચક્રં
 દુ બ હજતા સુખ કરના (ર) એ છે લોળાનાથ-હર હરં
 નદીના વાહનપર, ખેડ ત્રિપુરારિ-પ્રભુ ખેડાં
 ભકત મનુષ્યને શિવજી (ર) દીપો બુદ્ધિ મારી-હર હરં
 લોળા શિવની આતી' હર જે કોઈ જાશે-પ્રભુ જે કોઈં
 કહે દાસ હરગોવિંદ (ર) સુખ ન પત થાશે—હર હરં

૧૩, થાળ રાગ બનઝારા

નરનારાયણ પ્રભુ ખ્યારા, હુ ચણે લાયુ તમારા [ટેક]
 ભવદુખ તમે હરનારા, સુખ મેવકને કરના,

મતિ મારી સુધાનારા, હું ચરણે લાગુ તમારા-નરનારાયણ
 પ્રભુ અતર ચદન ચર્ચાવું, કૃલ તુલસીની માળા ધરાવું,
 હું તન મન તમપર વારું હું ચ-ણે લાગુ તમારા-ન-
 પ્રભુ મેવા મીસરી મગાવું પ્રભુ પ્રીતથી આરોગાવું,
 એમા ન્યુન જગ નહીં લાવું, હું ચરણે લાગુ તમારા-નર
 પ્રભુ પાનપોષારી મગાવું તજ લવીંગ એલચી નખાવું,
 હરિ હેતેથી આરોગાવું હું ચ-ણે લાગુ તમારા-નર

૧૪ રાગ-માલ.

ડા ધનુષ્યધારી, મુર્તિચારી, લાગે મારી, રઘુપતિ મહારાજ
 પ્રભુ પદરજે અહલ્યા તારી, તારી તાડીકા નાર,
 સુગ્રીવને ગજ નમરાયુ, વિભીષણ શીરતાજ,
 દીધી લડાની ગાત્રી, બ્રહ્મ અનાદી, આપ પ્રનાત્રી,
 થયા છે દામોદા દાસ—૩૬૦

સૂર્ય કુળમા જન્મ લીધો, ઉતાર્યો ભૂભાર,
 રૂપિ મુનીના કાટજ કાળ્યા ભટતોને ડીધો ઉદ્ધાર,
 છોજ અતગ્નમી, ને બહુ ન મી, નયી, કર્ક બામી,
 કળ્મે માગ કાજ--૩૬૦

સત્યાનંત્ય હું નવ સમજું, સમજું ન માગ અનાગ
 પૂર્ણ પ્રમથી પધારી સ્વામી, આપ કરો ઉપકાર,
 કાપો કાટ મારો, દામ તમારો, ઉગ માલે ધારો,
 ભકતો ના શીરતાજ--૩૬૦

દયા તણા દરીયા છે સ્વામી રાજ તણા અધીરાજ,
દામ વાલેરાની વિનતી સુણજે, દગ્ધન દેજે મહારાજ,
નવ જાણુ હું નીતિ, આપમા પ્રીતિ, ન કઈ અનીતિ,
ગમે ભારી લાજ—૪૩૦

૧૫ રાગ ગરબો

મારા વહાલાના વનમાય, વાગે રૂડી વાસલડી,
હુતો ઘેલી કડૂ ઘમ્માય, કે જુ દીધી સાકલડી (ટેક)
કુલ વિના જળ ભરવા ચાલી, શીર પર મેલી ઉઠાણીરે,
ગરણુ લઈ જળ ગળવા ખેડી [૨] કુલની શુષ્ક ખુધ ભુલીરે
દોણીયા વિના જો દોવા ખેડી, માડી લીજાણી નવ જાણીરે,
વાછરૂ વાળતા ગોપીઓએ (૨) બાળક બાધ્યા તાણીરે
ઘીરે તાવીને છાશમા રેડયા દુધમા રેડયા પાણીરે,
નેતરૂ લઈ નાવલીઓ બાધ્યો (૨) વરનો ધણી નવ જાણીયોરે
પાત્ર વિનાના ભોજન પીગમ્યા, મોઢીક મરયા લેળીરે,
સાકર વડીના શાક વપાર્યા [૨] મેવામા મુઠંગ ભેળીરે
સામુ કહે વહુને વૈતઝ વળગ્યુ, અવિચરીયા ઉતરાવોરે,
દીયર કહે ભોજનને બાયો (૨) મેવામા મુઠંગ ભેળીરે
તન મન ધન પ્રાણ હરિને, મારો વહાલો મથુગ જાય રે,
રામકૃષ્ણ પ્રભુ એ ન પીતા (૨) વારે તેને સમજાવુરે

છુપી પોલીસ ગ્રથમાળા
 દિવાળી પછી] પુષ્પ ત્રીભુ [તૈયાર થશે.
 નીહીલીસ્ટોના પંજમાં ~~જે~~

લવાજમ બાર પુષ્પના રૂપીયા ત્રણ આજેજ મોઢલી આપો
 તુર્તમા આહુક થનારને મહાભાન્ત નાટક ગાયન
 લાખણુ સાથે ભેટ વળી નવત ૧૬/૧ ના મલનુ
 ટેલેન્ડ પાનુ ભેટ મળશે
 પ્રથમ પુષ્પ બહાર પડી ચુક્યું છે

ખૂનીકોણ ? સચીત્ર પૃષ્ઠ ૧૨૦

છુટકે નનુનો મગાવન રે આઠ આનાની પોટલ ટીકીટો
 એક કવરમા બીડવી પસદ પડેલી બાકીના
 જે રૂપીયા આઠ આના મનીઆર્ડગ્યી
 મોઢલી આપવા

ઠા હરીલાલ અને પ્રાણુલાલ

બુકસેલર્સ ટાવર રોડ—સુરત

૧૬ ભજન

મો લી વાગી, મને રામ નામ લેહ લાગી
 બસી વાગી, મુને ગમ નામ લેહ લાગી—(ટેક)
 સદગુરુ શબ્દ તણી ચોટ લાગી, માયા મોહ નિદ્રા શુ બગી
 તેથી થઇ છુ મગ્સ મોહાગી,
 નહી બાઉ આધી—મુને રામ નામ લેહ લાગી—મેરલીં
 મનડુ સદગુરુ સાથે મોહુ, ચિત્ત પીત્ત નિશ્ચે ગુપ્તા ઝેયુ
 ઉલટુ આપ તપામી જોયુ,
 ભ્રમણા ભાગી—મુને રામ નામ લેહ લાગી—મોગલીં
 સદગુરુ અખડ એડ અવિનાશી, સર્વોત્તમ સમઘટ વાગી,
 નહિ બાઉ ગગા જમુના કાગી,
 ભઇ અનુગમી—મુને ગમ નામ લેહ લાગી—મોગલીં
 મળીઆ મુગ્તગમ સદગુરુજી, છનદી પગમાર્ગ પગ મગ્જી
 ચરણે આવ્યો ધગમગર ધરજી,
 મળી મેજ માગી મુને રામ નામ લેહ લાગી—મોગલીં

૧૭

પ્રજ વહાલુ રે વેકુઠ નહિ આવુ રે (ર)
 મુને નવ ગમે ચતુષ્ભુજ થાવુ રે [ર]
 ત્યા નદ કુવર કયાથી લાવુ રે—પ્રજ વહાલુ રે
 ત્યા લલીત ત્રિભુગી નથી ગીગ્યાગી,
 સગે સોહે રાધે પ્યારી,
 એમને નીરખતા આખ ઠરે મારીરે—પ્રજ વહાલુ રે

મજ વસવારે શિવ સખી રૂપે થયા રે,
 એવા હજિને નગને નીગખી રહ્યા રે,
 જેને ઓધવ સરીખા એક સખા થયારે—તજ વડાલુ રે૦
 ત્યા જમુના શ્રીગિરિવર છેજ નહી રે,
 મારુ મનજ સત્ય ઠરેજ નહી રે,
 મારા પ્રાણુ પ્રમન્ન ત્યા રહેજ નહી રે—તજ વડાલુ થે૦
 સુખ સ્વર્ગનું રૂણુ વિના કડવુ રે,
 મુને નવ ગમે પ્રહ્લનદન અડવુ રે,
 ધિક ધિક એ સુખ પામીને પડવુ રે—તજ વડાલુ રે૦

૧૮ રાગ

મને રૂણુ દેખારો ગોકુળમા મને પ્રભુજી મિલાવો મધુવનમા (ટિક)
 મેરી મનિ હેરી, તેરો મર્મ ન જાણે,
 વનમા ફરે વહલો તનમારે—મને૦
 સડલ ખન દુઢયા, સકલ ત્રજ ઘેર્યા
 અતિઁ ઉદાગી માગ તનમારે—મને૦
 અમર ચીઁ પહર્યા મેઘાળર ઓઢયા,
 ફુલડા વીણુતી યાગનમા રે—મને૦
 ફાટતા ચીરને, હાજ મારા દુટયા,
 નીઁ ભર્યારે લોચનમા રે—મને૦
 મુગ્ધાન પ્રભુ, તીહારે મીલનકુ,
 અતીરે ઉલટ માગ મનમા રે—મને

૧૯—રાગ માઢ

ગોવિદો પ્રાણ હમારેરે, મુને જુગ લાગે ખારેરે,
 મુને મારો ગમજી ભાવે રે, ખીજો મારી નજરે ન આવેરે.
 મીરાબાઈના મહેલમા, સાધુ સતનો વાસ,
 કપટીથી હરિ દુર વમે, માગ સતન કેરી પાન-ગોવિદો
 રાણાજી કાગળ મોકલે, દેજો રાણી મી નિ હાથ,
 સાધુની સગત છોડીદો મીગ, તમે વનો રાણાજીની આથ-ગો
 મીરાબાઈ કાગળ મોકલે, દેજો રાણાજીને હાથ,
 રાજપાટ તમે છોડો રાણાજી, તમે વસો સાધુનગાથ-ગો
 વિષના ખ્યાલા મોકલ્યા દેજો રાણી મીગને હાથ,
 અમૃત કરી મીગ પી ગયા, જેને સહાય શ્રીવિશ્વનોનાથ-ગો
 સાઢવાલા સાઢ શણગારજો, જાણુ મો મો કોશ,
 રાણાજીના રાજમા, મારે જલ પીવાનો દોરા-ગોવિદો
 કાળો મેલ્યો મેવાડને, મીરા આલ્યા પશ્ચિમ માય,
 સર્વે છોડી મીરા નીસર્યા, જેનુ માયામા મનડુ ન કાય ગો
 સામુ હમારી મુક્ષમણા, ને સસરો શીલ સતેષ
 જેઠ જગજીવન જગતમારે, મારો નાવલીઓ નીરદોષ-ગો
 ચુદડી ઓઢુ તો રગ ચુવે, ને'રગ ઘેરગી હોય,
 ઓઢુ હુ કાળો કામળો, દુજો કાથ ન લાગે કોય-ગો
 મીરા હરિની લાડકી રહેતી સત હજુર,
 સધુ સગાથે રનેહ ઘણો, પેલા કપટીથી દીલ દુર-ગો

મુખરાની માયા લાગીરે, મોહન તાગ—ટેક
 મુખડુ મે જોયુ તાર, જગ સરવે થયુ ખાડ
 મન માર ગ્યુ ન્યાડ, રે—મોહન તારાં
 મસારીનુ મુખ એવુ, જાઝવાના નીચ જેવુ,
 તેને તુજ કરી પૂનીએરે—મોહન તારાં
 મસારીનુ મુખ કાચુ પરણી રડાવુ પાછુ,
 તેને ઘેર શીદ જઈયે રે—મોહન તારાં
 પરાયુ તો પ્રીતમ પ્યારો, અખડ મોલાગ્ય મારો,
 રાડવાનો ભય ટાળ્યોરે—મોહન તારાં
 ખાઈમીના ખડીહારો, આશા મુને એડ તારી,
 હવે હું તો ખડ લાગીરે—મોહન તાગ

૨૧ ભજન

અરજ કરે છે મીરા રાકડા, ઉભી ઉભી,
 અરજ કરે છે મીરા રાકડી—ટેક
 મુનિવગ સ્વામી મારે મહીરે પધારો વહાલા,
 સેવા કનીશ, દીન રાતડી—ઉભી ઉભી—અરજ
 પુલના તે હાલ વહાલા, કુલના તે ગજરા રે,
 પુલના તોરોને, કુલ પાખડી—ઉભી ઉભી—અરજ
 સાવરે મોનાના વહાલા, સાગઠા ઢળાવુ રે,
 રમવા આવો તો, બય રાતડી—ઉભી ઉભી—અરજ

આઈ મીરા કહે પ્રભુ, ગીરધરના ગુણ વહાલા,
તમને બેઠાં કરે છે આખડી-ઉભી ઉભી-અજ્ઞાન

૨૨ ભજન

નિત્યનિત્ય ભજીએ અમે તારૂં નામ, તારૂં નામ તારૂં નામરે
પ્રેમરે થકી, અમોને પ્રભુજી મળ્યા હોજી (ટેક)

આશી તીરે ગંગા વહાલા, ઓલી તીરે જમુના રે,
વચમા ગંગાળીયુ છે, રૂડુ ગામ, રૂડુ ગામ, રૂડુ ગામરે-પ્રેમ
વદ્રા તે વનમા વહાલો રાસ રંગ્યો છે રે,
મોળસે ગોપીમા એક, ઘેસો કાન, ઘેસો કાન, ઘેસો કાનરે-પ્રે
અન્ન ન ભાવે, નયણે નિદ્રા ન આવે વહાલા,
એજે પધારો હવે, મારા શ્યામ, મારા શ્યામ મારા શ્યામરે-પ્રે
ખડ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વહાલા,
છેલ્લી ખાકીના હવે રામો રામ, રામો રામ, રામોરે-પ્રે

૨૩ રાગ—પુનમ ચાંદની ખીલી

પ્રભુ પાલવ પકડીને, રહીછું પ્રેમથીરે,
મારા છેલ છળીલા, અતરના આધાર
ઉભી અરજ કરે, મીરાખાઈ રામને રે—(ટેક)
મારા દાસીપાના હુ ખ સરવે હુ કરોરે,
શીશ નામુ મારા, સદગુરૂને પ્રણામ,
ઉભી અરજ કરે, મીરાખાઈ રામનેરે
સાસરીઆમા સુખ નહી, મહીયરીયે નહિ માન,

સુખ હુ ખની વાતડી ધરતુ નથી કોઈ ધ્યાન
હવે નથી રહેવું, રાણાજીના રાજમારે,
રાણો રોષ ભરેલો, કુડો કપટી રાય-ઉભી અરજ

૨૪ નરસિંહ મેતાની હુડી

મારી હુડી શીકારો મહારાજરે, શામળા ગીરધારી
મારી હુડી શામળીયાને હાથરે, શામળા ગીરધારી
રાણાજીએ ૨૬ કરી, વળી મીરા કેરે કાજ
ઝેરના ખ્યાલા મોકલ્યારે, વહાલો ઝેરના જાગણુહાર રે-શા
સ્થલ થકી પ્રભુ પ્રગટીયા, વળી ધરીયા નરસિંહ રૂપ
પ્રહ્લદને ઉગારીઓરે વહાલે માર્યો હરણાકસ ભૂપરે-શા.
ગજને વહાલે ઉગારીઓ, વળી મુદ્દામાની ભાગી ભૂખ,
દોહલી વેળાના મારા વાલમારે, તમે ભકતોને આપ્યા મુખરે-શા.
ખાડવની પ્રતિજ્ઞા પાળી દ્રૌપદીના પૂર્યા ચીર,
નરસિંહ મહેતાની હુડી શીકારજેરે, તમે મુલદ્રાખાઈના વીરરે,
ચાર જણા નિગ્ધવાસીને વળી રૂપીઆ છે સો સત
વહેલા પધારજે દુવારકારે, એને ગોમતી નહાયાની ઘણી ખાતરે
રહેવાને નથી ઝુપડું, વળી જમવા નથી જીવાર,
બેટો બેટી વળાવીઆ રે, મેતો વળાવી ઘર કેરી નારરે-શા.
ગરથ માડ ગોપીચદન, વળી તુલસી હેમનો હાર,
સાચુ નાણુ મારે શામળોરે દોલતમા ઝાઝપખાજરે-શા.
તિરથવાસી સૌ ચાલીયા, વળી આવ્યા નગરની માહે,

આ શહેરમા એવુ કોણુ છેરે, જેનુ શામળા શેઠ એવુ નામરે
 નથી પ્રાદ્મણુ નથી વાણીઓ, નથી ચારણુ નથી ભાટ,
 લોક કરે છે ઠેકડી રે, ન શામળશા શેઠ એવુ નામરે,
 તિરથવામી મૌ ચાલીયા, વળી આવ્યા નગરની બહાર,
 વેશ લીધે વણીકનોરે, માડુ શામળશા શેઠ એવુ નામરે,
 હુડી લાવે હાથમા, વળી આપુ પૂરા દામ,
 રૂપિઆ આપુ રોકડારે, માડુ શામળશા શેઠ એવુ નામરે,
 હુડી શીકારી વાલે શામળે, વળી અરજે કીયા કામ,
 મહેતાજી ફરી લખજેરે, મુજ વાણોતર સરખા કાજરે

રખ

ખ્યાના ગોવીંદના ગુણુ જાણુ, રાણાજી અમે,
 ખ્યારા ગોવીંદના ગુણુ ગાણુ (ટેક)
 ચરણામૃતનો નીચમ અમરે, નીચ ઉડી મદીર જાણુ—રા
 રાણોજી રૂંશે તો ગજ તબલવશે, ભગવત રૂંઠેરે મગી જાણુ,
 વિષના ખ્યાલા, રાણાજીએ મોકાયા, અમત કરીને પી જાણુ,
 રામના નામની ઝાઝ બનાવી, તેમા યેમીને તરી જાણુ,
 બાઈ મીરા કહે, પ્રભુ ગીરધરના ગુણુ,
 ચરણુ કમળ પર વારી જાણુ—રાણાજી અમે

રફ

રાણાજી હુ તો ગીરધરને મનભાવી (ર) ટેક
 પુર્વ જન્મની હુ વૃજ ગોપી,

ચુક થતા અહીં આવી, રાણાજી મારી (૨) રાણાજી
જન્મ લીધો નૃપ, જયમલને ઘેર,
તમસગે પરણાવી, રાણાજી મુને (૨) રાણાજી
મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,
આવી લગની લગાવી, રાણાજી મેતો (૨) રાણાજી
૨૭

કાયા કારણ લેખ લીધો, રાણાજી મેતો કાયા કારણ લેખ લીધો
રમતોને લમતો ભેગી આવ્યો આગણીયે,
દામી બાણીને દરશન દીધો—રાણાજી મેતો
ગીરધર વીના મુને, ઘડી નવ ચાણે,
હરી રસ ઘોળી ઘોળી પીધો—રાણાજી મેતો
ધરે કામણ મારા, કાનુડાએ કીધા,
સસાર માહે ખેડલો લીધો—રાણાજી મેતો
બાઈ મીરા કહે પ્રભુ, ગીરધરના ગુણ,
જગલ માહે ડેરો દીધો—રાણાજી મેતો
૨૮

પ્રેમ પીયાલો મે પીધોરે, જીયો સતો—પ્રેમ
આરે જગતડાને ભેઠને વારોરે, અમર પછેડા કોણે લીધોરે,
આરે શરી'ના, સર્વે સુખડારે, તે અમે ત્યાગી દીધોરે,
મારારે મનડાને, ખહુ રે સમજાવ્યોરે, ભેગ જગલનો મે લીધોરે,
બાઈ મીરા કહે પ્રભુ, ગીરધરના ગુણ,
સ્વર્ગપુરીનો મારગ લીધોરે—જીયો સતો પ્રેમ.

૨૯ ભજન,

ભજનનો વેપાર, હાગિ તારા નામનો આધાર,
 ખેડલો પ્રભુ ઉતારે ભવપાર, કર મન ભજનનો વેપારજી-ટેક
 પ્રથમ સમરૂ ગણપતિ, સરસ્વતિને લાગુ પાયજી,
 દેવના ગુરૂ દેવને સમરૂ (૨) જ્ઞાની જ્ઞાન બનાય-કર મન
 હાડ જલે જેમ લાકડા, અને ખાલ જલે જેમ ઘાસજી
 ડચન વરણી કાયા જલમે (૨) કોઇ ન આવે પાસ-કર
 શેરી લગણુ તો મુઢરી, આપા લગણુ માઆપ જી,
 તિગ્થ મુધી બધવો ભાઈ (૨) ખોરીને ખાળે હાડ-કર મન
 માતા તારી જનમ રોશે, ખેની ખારે માસજી,
 તેર હીવન તારી ત્રીયા રોશે, (૨) જ્યો ઘગ્ની બહાર-કર મન
 જ્યા સરોવર નીર ભરીયા, પ્રથમ ન બાધી પાળજી,
 ની-સપ્તળા વહી જશે (૨) પાછળથી પસ્તાય-કર મન
 મારૂ તારૂ મીથ્યા જાણુ, જુડો જગ વહેવારજી
 નરમયાના નાથને ભજી લો (૨) ઉતારે ભવ પાર-કર મન

૩૦ રાગ ભજન,

દવ લાગ્યોઝે ડુગરીએ, અમે કેમ કરીએ,
 કેમ કરીએરે, અમે કેમ કરીએ, અમે કયા જઈ વમીએ ટેક
 હાલવા જઈએ તો વહાલા, હાલી નવ શકીએરે,
 ખેસી રહીએ તો, અમે બળી મરીએ, અમે બળી મરીએ દવ
 આરે વૃત્તીએ વહાલા, નથી ઠેકાણુ રે,
 પ્રવૃત્તિની પામે, અમે ઉડી ફરીએ, અમે ઉડી ફરીએ-દવ.

સમાર સાગર વહાલા, મહાજળ ભરીયો રે,
 બાહેડી અલો, નીકર બુડી મરીએ, અમે બુડી મરીએ-દવ
 બાઈ મીરા કહે પ્રભુ, ગીરધરના ગુણે
 ગુરૂ તારે તો, અમે મહેજે તરીએ, અમે મહેજે તરીએ-દવ

૩૧ ગાગ ભજન

દીનનો દયાળ છોડી, કેતને રારણ બાઉ,
 માન તાત તાપ્તી પ્રભુ, ચરણ પ્રત્યે ધાઉ,
 પામીને પ્રમાદ પૂર્ણ, કૃત કૃત કૃતાર્થ થાઉ-દીનનો
 નીતી ભક્તિરૂપ પુણ્ય, તીર્થમા હું નાહું
 પરમ ઈષ્ટ બ્રહ્મની હું, મૃતિ ગુણ ગાઉ-દીનનો
 પ્રભુ પ્રાણિધાનની હું પ્રણી કૃપા ચાહું,
 સકલ મમય નાથ પદસવ હું સાહું-દીનનો
 નમી નમી પરાતપરા હું જગણ તારે આવું
 પ્રેમ પુણ્ય અજલિ, પ્રભુ પદે વધાવું-દીનનો

૩૨

દામોદર હું બડા કપોરે પાવલે લાગુ
 નદલાલ નિબનદ આપોરે, એ વર મ ગુ
 વાલાજી, હું છું પગપાનો અપરાધિ,
 ભરેલો આધિ વ્યાધિરે, પાવલે લાગુ-દામોદર
 વાલાજી, હું તો તમારા બળથી ઘણો ગાબુ,
 જાણો છો કહું શુ આજુરે, પાવલે લાગુ-દામોદર

વાલાજી, હું તો જેવો તેવો તો એ તમારો,
 આધાર ખવડ નહિ મારેરે, પ ક્ષે લાગુ—દામોદર
 વાલાજી, મારૂં જોઈ નથી, જો તરછોડો,
 શુ રૂઠી કરે મ કોઠેરે પાવલે લાગુ—દામોદર
 વાલાજી, જનનુ માન, જગતમા વધારો,
 ગમે તો પ્રમા મારો રે, પ વલે લાગુ—દામોદર
 નૃપના ગજબોડા, મસ્તીખોનાને માન મોટું,
 મારે ના માન ખોટું રે, પાવલે લાગુ—દામોદર
 દયાના પ્રીતમ પાણી, બ્રહ્મા છે તો નિભાવે
 મારો દાનપાણીનો દાવેરે, પાવલે લાગુ—દામોદર

૩૩

કર પ્રભુ મગથે દ્રઢ પ્રીતીરે, મરી જાવુ મેલી ધનમાલરે
 અતકાળે મગુ નહિ કોઈનુરે,
 મરડારે મળધી નવો મળ્યારે એ છે જૂરી માયાકેરીજાગ—અત
 મહારૂ મહારૂ દરીને ધન મેળવ્યુરે તેમાત્હારૂ નથી તલભાગ—અત
 મુખ સ્વપ્ના જેવુ છે સસારનુરે, તહેને જોતા ન લાગે વાગ—અત
 મટે એવળે તુ નાચા મતનેરે, ત્હાગ ટળશે ત્રિવિધના તાપ—અત
 એવુ સમજીને ભજ ભગવાનનેરે મુખકારી સદા ધનશામ—અત
 દેવ નત્નો વડાલો દુખ કાપશેરે મનવાહિત પૂરણ કામ—અત

૩૪

દેહ નનુપા ધરી, હરિ ના તાણ્યા, તેણે સગવગ ખોચુ,
 મારૂ વાલાજી મહામાણી મૂરીને, પથ્થર ચિત પ્રોચુ,

તે અમૃત ઢાળી વિષપીધુ, તે હાથે કામ કુડું કીધુ,
 તે મિથ્યા માતને દુખ દીધુ—દેહ મનુષ્ય ધરી,
 તને જાળવીયો જઠરા માહી, તારૂં રક્ષણ કર્યું પ્રભુએ ત્યાહી,
 તેને સભાર્યાં સ્વપ્ને નાહી, દેહ મનુષ્ય ધરી,
 તે જગતપતીને નવ જોયો કંઈપણ તણ આવળ મોહ્યા,
 તે ઉત્તમ જન્મ એળે ખોયો, દેહ મનુષ્ય ધરી,
 એની દેહ અશુદ્ધ, અશુદ્ધ વાણી, જેણે પ્રીત પ્રભુશુ નવ આણી,
 એ અધમ જાત પામર પ્રાણી, દેહ મનુષ્ય ધરી,
 એને દૃત ની સગ્ગા કહીયે, તેના સગે તે સગ્ગા-થયે,
 કહે પ્રીતમ એથી અળગા રહિયે, દેહ મનુષ્ય ધરી

૩૫ ગઝલ કબાલી

મન મોહ લીધા શ્યામને, બચીકો બજાડે,
 બેશુ'પ ક્રિયા દિલ્લમાંને જુલકોકો દિખાડે
 પટ પીત મુકુટ મોરકા, હે લટપટી પગિવા,
 ચલતે હ લટક ચાલમે, બ્રહ્મકીકો નચાડે—મન
 અલમન ક્રિયા દમમે વજનારીકો મોહન,
 મુગ્ધી કે માય કિઝી, નુપુરકો બજાડે—મન
 કુરબાન મનમ તુજપે દિલો જાન હમારા,
 રાખો રલિત કિશોરી, ગલમે લગાડે—મન

૩૬ ગઝલ કબાલી

મુઝે હૈ કામ કૌશલમે જગત રૂઠે તો રૂઠન દે
 કુટુબ પગિવાર સુત દાગ માલ ધન લાજ લોકનકી

હરિકે મજન કરનેમે, અગર છુટે તો છુટન દે-મુઝે
 બેઠ સગતમે સતનકી, કર કલ્યાણ મે અપના,
 લોક દુનિયા કે ભોગોમે, મૌજ છુટે તો છુટનદે-મુઝે
 પ્રભુકે ધ્યાન ધરનેકી, લગી દિલમે લગન મેરે,
 પ્રીત સસાર નિષયોમે, અગર ટુટે તો ટુટનદે-મુઝે
 ધરી સિર પાપકી મટકી, મેરે ગુરૂદેવને ઝટકી
 વો બ્રહ્માનદને પટકી, અગર કુટે તો પુટનદે-મુઝે

કેવુ તે વાશે વાણુ, ઘેલા પ્રાણી કેવુ તે વાશે વાણુ
 લાડીને લાવુ ને પુત્ર પગ્ણાવુ કાલની વાત ન જાણુ રે-
 બળી ગજા કહે લઉં ઇંદ્રાસન યજ્ઞ કીધા નવ્વાણુ -ઘેલા
 જગકર્તા જગનીન ન ઓળખ્યા, લાણુ એકે ન રહેવાણુ રે-ઘેલા
 કાયા જૂઠી માયા જૂઠી જૂઠું તે ઘર કેરૂં નાણુ રે-ઘેલા
 સુરદાસ કહે તમે હરીને ભણુ, એવો આચિતુ આવશે આણુ રે,-ઘેલા

૩૮ રાગ જલો ત્રીતાલ.

ગોકુળીયુ નાનુ ગામડીયુ શા માટે આવો શ મ
 પ્રથમ વિહારી ઘેનુ હતી ગારીરે,

હવે તો વિમારી દીધુ નદજનુ ધામ—ગો,

મથુરાની અદર, મણીમય મદી,

ધુળથી રચેલા એવા કેમ ગમે ધામ—ગો

કુબળ નારી કામળગારી

તેનાથી લોભાણા લુવી ગયા છે તમામ—ગો

ઠહે કવી પીંગળ, મુરતી છે મગળ,

મારા મનમા વસો તો, મારે બીજી હું છે કામ—ગો.

૩૬

બાપુ પધાર્યા સત્ધામમા, નેાને કહ્યા જે શ્રી રામરે,

નામ નિરાતની સાનમા અમો જૈશુ ગોવીંદ જામરે—બાપુ

ફૂલ બીલીને ખરી પડે, એવું કાયાનું છે કામરે,

માટે ચેતી ચોપે ચાલવું મૂંઝી મમતા તમામરે—બાપુ

આજે આનંદ મારા અગમારે, પરિગ્રહ વેળા થઈરે

જ્ઞાન રાખીને ગર્વ રાખજે, મત માનો સાચી કડીરે—બાપુ

સ્વાન હતું તે સમાઈ ગયુરે, સુખતા થઈ એક તારરે,

સગિતા સીંધુમા ભળી ગઈ, પગમા પામી લગ્નથારરે—બાપુ

અવત અઢાર નવાણુવેરે, ઉત્તમ કાગી આગો માસરે

ગુરી એકાદશી બુપ ગત્રીએ, ગયા ધામ બાપુ દામરે—બાપુ

અવમાન—૪૦

મનજી મુનાકરે, ચાલો નિજ દેગ ભણી,

મુલક પ્રાણ જોગરે, મુનાકરી થઈ છે વણી,

ન્યપુર જવાનો પથ આવ્યો છે, રજો ભૂલતા ભાઈ,

કરીને આ માગ મળશે નહિ, એવી છે અવળાઈ,

સમજીને ચાલો બીપરે, ન તજો ડાબા કે જમણી—મનજી

વન્થે પ્રાગ્નીયા વાટ પાડવાને, એકા છે બે ચાર,
 માટે વળાવા । મો બે ત્રણેક ત્યારે તેનો નહિ ભાર,
 મળ્યો છે એક લેહીરે, કહેલી ગતિ સહ તે તણી—મનજી
 માલવહોરોતો વહોરો શેઠના નામનો, થાય ન કાઈ અટકાવ
 આપણો કરતા લેખમ આવે, પ્રાવે ધણીનો દાવ,
 એટલા સારૂં, ના થાવુ વહોરના ધણી—મનજી
 જોજો જુગત થકી જાવુ છે, કરજો સભાળીને કામ,
 દામ દયાને એમ ગમે છે હવા જઈયે પોતાને ગામ,
 મુજે છે હવા એવુ રે, અવધ થઈ છે આપણી—મનજી

૫૩

ભાઈ નામ મનજીને બેચી રહીયે,
 આત્મ તેની મગન મનમા થઈ રહીયે—ભાઈ
 રામ ને ગેમાન તમે એક કરી જાણજો
 દાગુ ને કરીમ એક કહીયે,
 વિગણુ બીન્નીલામા ભેદ નથી ભાઈ, (૨)
 અમે અદલા અલગ નવ કહીયે
 ગપ્પર ગોવિંદ તમે એક કરી જાણો ભાઈ,
 માલા માધવ ગુણુ ગઈયે,
 હી હકતાલાનો ભેદ મે તે જાણ્યો [૨]
 હવે ચોર શીમા નવ કહીયે—ભાઈ નામ સમજીને
 પગ્ગર હીગર પરમેશ્વર એક કરી જાણજો,

નખી નાગપણ ચોટયો હૈયે,

ચોખા ને ચાવલ પણ ડાગર એક (૨)

એવુ સમજે તેના ચેલા થઈને રહીએ—ભાઈ
બાપુ સાહેબ નામ પાક, તેને બીજુ નાપાક,

એવુ સમજાવે કંડો કયા જઈયે ?
જે જે પાખડ કરે તેમા પડે તે તો પાછો, (૩)

અમે બ્રહ્મજળમારે નિત્ય નાહીએ, ભાઈ

માયાનો મોહપાશ—૪૩

હરિ હુ શુ કરે મારો માયા ન મૂકે કેડો
કોટી કલ્પ સુધી એણે લમાવ્યો, લમુ હજુ નહિ છેડો,
મુજથી ન છુટે તે આપ છોડાવો મારો કીયે કાળ નીવેડો—
સેવા સ્મરણ કામ કરે, મારો દાણ એ ન છોડે હેડો,
શુ ગજુ મારૂં એ અવિદ્યા જીતી, કરે ચરણ કમળ નેડો—
આપ વિના એના મહુ ચેલા, કોને કહુ દુ ખ દેડો,
દાન તમરો જાત પ્રેરે ત્યા, પાછો ફરે જગાડે તેડો
કગગી કહુ છુ કૃષ્ણ કૃપાનિધિ, ચગણ પડયો ન ખમેડો
માયાને કામ અગ્નિથી બચાવી, કૃષ્ણ કૃપા જળ રેડો

માયાનો ભેદ-૫૮

તરણા ઓયે ડુંગરરે, ડુંગર કોઈ દેખે નહિ,
અજા જુથ માહે રે, અમગ્ય ગાજે મહી—તરણા
સીહ અજામા કરે ગર્જના, કેતુરી મૃગરાજન,

તલને એથે જેમ તેલ રહ્યું છે, કાષ્ટમા હુતાશન
 દધી એથે ધૂતજરે, વસ્તુ એમ છુપી રહી—તરણા
 કે ને કહુ ને કોણુ માલગશે, અગમ ખેલ અપાગ,
 અગમ કેરી ગમ નહિરે, વાણી ન ખોચે વિન્નાર,
 એક દેશ એવોરે બુદ્ધિ થાકી રહે તહી—તરણા
 મન પવનની ગતી ન ખોચે, છે અવિનાગી અખડ
 રહ્યા સચરાચર ભર્યા પ્રહ્લ પુગ્લુ જેણે રંગાપ્રહ્લાડ
 ઠામ કો નહિ ઠાલોરે, એક આણુ માત્ર કહી—તરણા
 સદ્ગુરુએ કૃપા કરી ત્યારે, આપ થયા પ્રકાર,
 શાશા દોડી સાધન સાથે, પોતે પોતાની પાસ,
 દાસ ધીરો કહે છેરે, જ્યાં જોઉ ત્યાં તુહી તુહી—તરણા

૪૫

જીવ તુ શીદને ચિતા ધરે, કૃષ્ણને કરવું હોય તે કરે,
 સ્થાવર જગમ જડ ચેતનમા, માયાનુ બળ ઠરે,
 સમરણુ કર શ્રી કૃષ્ણ ચંદ્રનુ, જન્મ મરણુ જાત પરે,—કૃષ્ણને
 નવ માસ પ્રાણી કૃષ્ણ ચંદ્રનુ, ધ્યાન ગર્ભમા ધરે,
 માયાનુ આવગણુ કર્યું ત્યારે, લક્ષ ચોરાશી ફરે—કૃષ્ણને
 તુ અતર ઉદ્દેગ ધરે, તેથી કારજ શુ સરે,
 ધણીનેા ધાર્યો મનમુખો, હરી પ્રહ્લાથી નવ ફરે—કૃષ્ણને
 દોરી મર્વની એના હાથમા ભગવંતુ ડગતુ ભરે,
 જનાં વસ્તુ એણી પેર જાશે, જયમ ગજ કોહુ ગરે—કૃષ્ણને

જેવું જેટલું જે જયમ કાળે, છે તેને કર ઠરે,
 એમા ફેર પડે નહિ કોઈથી, શીઠ કુટાઈ તું મરે-કૃષ્ણને
 તારૂં ધાર્યું થાતું હોય તો, મુખ સાચે દુખ હરે,
 આપ પાણુ અજ્ઞાન કુલ એ, મુખ વિચારે ખરે—કૃષ્ણને
 યાવાનું અણુચીતવ્યુ યાશે, ઉપનિષદ ઓચરે,
 રાખ ભરૂં નો રાધાવરનો, દયા તું શીને ડરે—કૃષ્ણને

પ્રભુ ચરણ ૪૬

રાખોને તમ પામ, પિતા! હવે રાખોને તમ પામ,
 અન્ય ન માગે દાસ, પિતા! હવે નાખોને તમ પામ,
 પતિત બાલ પડ્યો ચરણે તવ, પૂરો તેની આશ-પિતા
 ગઢ તીમીરથી છાત્રુ હૃદય આ પ્રકાટાવો મુઉજ્જમ, પિતા! હવે
 આ દીન બાલ કરી ફરી વીનવે, તમ ચ-ણુ દો વામ,-પિતા

આરતી ૪૭

એ હિં મુદર! એ હર્ગ મુદગ મસ્તક ધરૂ તવ ચરણ પરે,
 એવક કેરી ભઠિત ભઠિત એ, પ્રમીડ કેરા નમ ગોરવે,
 દુખિત જનની વ્યથા વ્યથાએ મુખીના જાનદે મુદગહે!
 મસ્તક ધરૂ તવ ચરણ પરે
 કાનને કાનને ન્યામળ ન્યામળ, પર્વતે પર્વતે ઉન્નત ઉન્નત
 નાગરે નાગરે ગભીરહે, મસ્તક ધરૂ તવ ચરણ પરે
 ચદ્ર સુગન્ધ બાળે નિર્માળ દીપ, જગમદીર તવ ઉજ્જવળ કરે
 મસ્તક ધરૂ તવ ચરણ પરે

૪૭

ગગને આજ પ્રેમની ઝલક છાંયે—ગગને,
 ધન્યભાગ્ય તેના જેણે, પ્રેમ પી નીહાળ્યો તેણે
 મુખને શુ કહેશે વેણેરે—ગગને આજ
 સાલગશે કેણુ કહેશે, શા થકી વખાણી લેશે
 ન ઝલે કહેવાઈ રહેશેરે ગગને આજ
 પ્રેમ જે કહી બતાવે, પ્રેમ જે કહી બતાવે,
 મણી જેને મન લાવેરે—ગગને આજ—

૪૮

સતો અમે વહેવારીયા શ્રી રામનામના રે,
 વેપારી આવે છે બધા ગામ ગામનારે—સતો
 અમારૂં વસાણુ સતો મહ કોઈને લાવે, (૨)
 અઠારે વરણુ જેને હોરવાને આવે—સતો
 લાખ કરોડે લેખા નહિને પાર વિનાની પુણ (૨)
 હોરવુ હોય તો હોરી લેજો ઝમ્તુરી છે સોઘી—સતો
 આવશે ને ખાતાવહીમા, લક્ષ્મીવરનુ નામ
 ચીકીમા ચતુર્ભુજ લખીયા, નરનંદ્યાનુ કામ—સતો

૫૦

દેખ્યા હોય તો કહી બતલાવો કયા છે ગુપ્તી ગગા ?
 ભાઈ, કયા છે ગુપ્તી ગગા
 ઘુડ઼ુગુડને છુપા ચેલા, નહી દીવસ પગદડા ભાઈ,—કયા છે
 આગમ ભાળે કાઈ નવ સુઝે (૨) આપ વખાણે અધા—

ભાઈ આપ વખાણુ અધા—ભાઈ કયા

સદગુરૂ મળીયા, સશય ટળીયા, ને મીટગયા સર્વે પ્રદા
મીટ ગયા મળ ક્રદા—ભાઈ કયા

એક તુરી જન મોતી નીરખ્યા, વચન ગુરૂકા વધા

ભાઈ વચન ગુરૂકા વધા—ભાઈ કયા

દાસ અરજણુ જીવણુ કે ચરણે (૨) દયા પુરૂષકા ધધા—ભાઈ
મોતી નીરખ્યા, પિયુકુ પરખ્યા (૨) જભી ભયા આનદા—ભાઈ

૫૧

તુ અગાધ તુ અગાધ તુ અગાધ દેવા,

નિગમ નેનિ નેતિ કહે જાને નહિ ભેવા—તુ

પ્રહમાદિક વિષણુ શકર, શેષહુ જખાને,

આદિ અત મધ્ય તુમહિ કોઉ-નહી જાને-તુ

સનકાદિક, નાગદાદિક, શાગદાદિકગાવે,

મુરનર મુનિવર ગધર્વ, કોઉ નહી પાવે—તુ

સાધ બિધ થકિત ભયે, ચતુર બહુ શ્યાને,

સુદર દાસ કહા કહે, અતિ હા હેગને—તુ

૫૨

ઐસા દેશ હમાગ સાધો, ઐસા દેશ હમારા હૈ

અલખ અચિત્ય અરૂપ અનામી ગુણુ અવગુણુ તો ન્યારા હૈરી—ઐ

અગમ અગાધ અનત અનાદિ અચલ અખડ અપારા હૈ—ઐસા

સત ચિત્ આનદ પરમ મનોહર, સખ જીવનકા પ્યારા હૈ—ઐસા

મનસે પરે ખુદીસે બાહેર નિર્ભય રામ વિચારા હૈ—ઐસા.
કહેત કબીરા સુનો ભાઈ સાધો, એ પ્રભુ હમ નિરધારા હૈ—ઐસા.

ગઝલ પૃ.૩.

કૃષ્ણ ઘર નદકે આયે સિતારા હો તો ઐસા હો
કરે સખ પ્રેમસે દર્શન દુલારા હો તો ઐસા હો
બકાસુરકો મમલ ડારા, પુતના બનસે મારી,
કસકો કેશસે ખેચા, ખિલાગ હો તો ઐસા હો
કુદ પાનીકે અદરસે, નાગકો નાથકર લાયે,
ચગણુ ફણુ ફણુપે ઘરકરકે નચાગ હો તો ઐસા હો,
તીર જમુનાકે બાકરકે, બબઈ બસરી મોહન,
ચલી ઘર છોડ બ્રજનારી, પિયારા હો તો ઐસા હો
ચ્યાઈ રામ કુજનમે, મનોહર રુપબન કરકે
દેવ દર્શનકો ચલ આયે દિવારા હો તો ઐસા હો
ગયેજબ છોડ ગોકુલકો નહી ફીર લોટકર આયે,
સખી રોતી રહી બનમે, કિનારા હો તો ઐસા હો
પુરી દારાવતી બાકર, મહલ સોનેકે બનવાયે,
હબરો રાનીયા વ્યાહી પસારા હો તો ઐસા હો
કુર પાડવ લડે રણમે, જીત અર્જુનકી કરવાઈ,
અચાઈ લાજ દોપદીકી સહારા હો તો ઐસા હો
ઉતારા ભાર ભૂમિકા સીધાયે ધામ અપનેકો,
એ બહાનદ દુનિયાસે નિયારા હો તો ઐસા હો

મે ભરોસે અપને રામકે, મે ભરોમે અપને ગમકે
 ચોર ન હય કષ્ટ કામકે, મે ભરોમે અપને ગમકે—મે
 જો માગે સો દેતપદાગ્રથ વારી જાઉં દસિ નામપે
 દોઉં અક્ષર હય સખકુલ તારક અત દેત સુખ ધામકે—મે
 તુલસીદાસ પ્રભુનામ દયાધન, ચોર દેવ સખ નામકે—મે

૫૫

રામ રતન ધન પાચો મૈયા મેતો ગમ રતન ધન પાચો
 સત સ ગત સદ્ગુરૂકી કૃપાને—[૨] ભાગ્યખડો ખની આયો—મે
 ખરચ્યો ન ખુટે વાકો ચોર ન લુટે(૨) દિન દિન હોત સવાયો—મે
 નીર ન કુખે વાકુ અગ્નિ ન જાલે તો ધગણી ધર્યે ન અમાયો—મે
 બાઈ મીરા કહે પ્રભુગીરીધરનાગર[૨] ચરન કમળ ચિત લાયો—મે

ગજલ કંવાલી —૫૬

નામહરીકા લીના નહીતેને મુગ્ધ કામ નિકામ કીયા—નામ
 બાલપણા મળ ખેલનમે, ઓગ જોખન કામીની સજ ગય
 ભુટેહુયે તન ક્ષીણ લયા, તળ રોગને આય મુકામ કીયા—નામ
 તેરે લીયે પગ્મેશ્વ-ને, સખ વન્તુ રચી બહુ ભાતનકી
 ચાદ કીયા ન કળી ઉસકો, તૈને બાચકે માલ હરામ કીયા—નામ
 માનુષ જન્મ મીલા તુજકો, ચહ મોક્ષ દુવાર ખુલા જગમે,
 ઘરબાગ કે કાગ વિહારણમે તેને ભુલકે નાશ તમામ કીયા—નામ
 ઝલ ખિતાય ચલા સખહી અળતો, કર શોચ જરા મનમે
 બ્રહ્માનંદ ખિના પ્રભુકે સુમરે તૈને નામ તેરા બદનામ કીયા—નામ

હરી નામ ખીના નર જૈસા હય, દીપક ખીના મદીર જૈસા હય-હ.
જૈસે બિના લુનકી રસોઈ હય, જૈસે ગુરૂ બિનાકા ચેલા હય-હરી
જૈસે પુરૂષ બિનાકી નારી હય, જૈસે પુત્ર બિનાકી માતારી હય-હ
ગુનકા ઘર પુત્રજ જૈસા હય, હુંકર બિના વૃક્ષ બનાયા હય-હરી
જૈસે સૂમ સચરી માયા હય, જલ બિના સરોવર જૈસા હય-હરી

૫૭ ગજલ કવાલી

નાગ હડ છોડ મખી ચલ મગ મેરે-

નામ લીયા હરીકા જીમને, તૈને આરકા નામ લીયા ન લીયા
પશુ પક્ષી મખી જગ જીવનકો, જીમને અપને મમ જાન સદા,
સળકા પરિપાલન નિત્ય કીયા તેને વિપ્રકુ દાન દીયા ન દીયા-નામ
જીનકે ઘરમે પ્રભુકી ચર્ચા, નિત હોવન હે દીન રાત સદા,
સતસગ કથામૃત પાન કીયા, તૈને તીર્થ નીર પીયા ન પીયા-નામ
જૈને કામ કીયે પરમા-થકે, તનમે મનમે ધનમે કરકે,
જગ અદર કીર્ત છાય ગહી, દીન ચાર વિષેષ જીયા ન જીયા-નામ
ગુરૂકે ઉપદેશ સમાગમસે, જીમને અપને ઘટ ભીતગમે,
પ્રહ્લાનદ સ્વરૂપકો જાન લીયા, તેને સાધનયોગ કીયા ન કીયા-નામ.

૫૮ રાગ દેશ

કાયા છે ત્યા સુધી કર સમરણ કિરતારનુ રે,
જતન કર્યું જઠરામા જેણે, તારો દેહ રચ્યો છે તેણે,
તેણે કામ કર્યું છે, અતી ઉપકારનુ રે-કાયા

પ્રમવ થયા પહેલા પય પીધુ, માતાના સ્તનમા રચી દીધુ,
 તેણે ડારજ સીદ્યુ તારા આહારનુ રે-કાયા
 કાનનેત્ર દીધા છે કેવા, સર્વે અગ અમુલ્ય એવા,
 અત કરણ કીધા છે, વિવિધ વિચારનારે-કાયા
 દાત દીધા તને આવણુ આવવા, અન્ન સરજ્યુ ઉદર ભરવા,
 કર દીધા કારજ કરવા વહેવારનારે-કાયા
 સન્દુર્લભ મનુષ્યા દેહ પામી, લપટ ન થવુ લુણ હરામી,
 છોટમ શરણુ ગ્રાહી લે, સરજનહારનુ રે-કાયા

૫૬ ગજલ કવ્વાલી

દીન દયાળ દયા કરકે, ભવનાગર સે કર પાર મુજે ॥
 નીર અપાર ન તીર દીસે, કીમ ધીર વરૂ અળ મૈ મનમે
 મેરી નાવ ડુબાય રહી મધમે, શણગત જાનકે તાગ્મુજે-દીનદયાળ
 ગ્રાહ બમે બલવાન બડે, જલ ઘેર પડે બહુ મારગમે,
 બાજ રહી બીપરીત હવા, તુહી એક બચાવન હાર મુજે-દીન
 છુટ ગયા સળ સાથ મેરા, કુછ હાથમે જોર ગહા બી નહી
 અળનાથ ન દેર લગાય જગ, નિજ બાહ પસાગ ઉબાર મુજે-દીન
 તેરા નામ જહાજ બડા જગમે, સળ વેદ પુગણ બતાવતહૈ,
 પ્રહ્માનંદ જપુ દીન રાત સદા, પ્રભુ કીજ્યે પારકિનાર મુજે-દીન

૬૦ ભજન પ્રભાત

ભજ મન રામચરણ દિનગતી,
 રસના કમ્પન ભજે ત હરીપદ, સુમીરત કયો અલસાતી-ભજ

જાકે કહત દહત હું ખ દારણ, સુની જીયા તાપ ખુઝાતી-ભજ
 પડતે શ્રવણ મુચશ ગધુવરકે, અતિ જુઝાત હિય છાતી-ભજ
 ત્રાતા સુમત મુશીલસો હરીજન, દેત સલાહ મુહાતી,-ભજ
 રામચંદ્રકે નામ અમીરસ, સો રસ કાહે ન ખાતી-ભજ
 સવત સાલકુ સે ઇકતીમા જેઠ સુદી છઠ સ્વાતી-ભજ
 તુલસીદાનયહુ બિનય લિખત હૈ, પ્રથમ અરજ કી પાતી-ભજ

૬૧ લાવણી

કયા દુનીયા કો દેખ ભુલાયા, જગમે જીવન દિનચારા,
 સુન દિલ ખ્યારે ભજન કરલે, હરિકા બાર બાર-ટેક
 ઇન્સ દુનીયામે એક બગીચા, રંગ રંગ કે ફૂલ ખિસે,
 કોઈ સાબન કોઈ મુરજે, કોઈ આજકે હૈ નિકલે,
 આગે પીછે ખિરજાવેગે, વારી વારીમે સકલે,
 કોઈ કીમીકા સગ ન સાથી, આવત જાવત હૈ ઇકલે
 ઇનસે પ્રીત કરે કયા મૂરખ ઇક દિન હો જાસી ન્યારા,
 સુન દિલ ખ્યારે ભજન કરલે, હરીકા બાર બાર
 ઈસ દુનીયામે એક રતન હૈ, મીલતા બાગબાગ નહી,
 જૈસે ફૂલ ગિરા ડાલીમે, પ્રીત હોતા ગુલજાર નહી,
 ઉસકી કીમત હૈ બડ ભારી, જાનત લોક ગવાર નહી,
 પરમેશ્વર કે મિલનેકા ફિર ઉસકે બિના હુવાર નહી,
 કાચ ખરીદ કરકે બદલેમે, દેકઁ ઉસકો મતીમારા-સુન.
 ઇસ દુનિયામે ઇક પુતલીને, ઐસા ભારી જાન રચા,

સ્વર્ગ લોક પાતાલ જીમીપર, કોઈ ન ઉમડે હાથ બચા,
 કયા જોગી કયા ખી- પેગ બર, મળકો ઉસને દિયા નચા,
 પ્રત્યા નહી જો ઉસ બધનમે, ચોઈ હૈ નરખીર સચ્ચા,
 મોક્ષ માગકે જાનેમે, ચો વિદન બડા દુસ્તર ભારા-સુન
 ઇસ દુનિયામે એક અચલા, હમને દેખા બહુત બડા,
 એક છોડકર ચલા જીમીકો, ફળ કરતા હૈ ઝગડા,
 વે નહિ મનમે સમજે મૂઝણ, મૈ લી જાવનહાન બડા,
 ઘડી પલકકા નહી કિનાના, કિસકે ભરોમે ભૂલ પડા,
 આગે જાનેકા મમાન કરલે, તિયાર નહિ કર બારા-સુન
 ઇસ દુનિયામે એક કૃપ હે, જીમકા પાર કોઈ નહી પાવે,
 જીસકે ભન્ને કારણ પ્રાણી, દેશ દિગતકો જાવે,
 ધ્યાન ભજન ચિતન ઈશ્વરકા, ઉસકે કારણ બિસગવે,
 દીન ભયા પરધરમે જાકર, સેવા કર કર મર જાવે,
 જીસને બનાયા ચોઈ ભરેગા, શોચ પિંકર તજદે સારા-સુન
 ઇસ દુનિયામે એક ખીરછપર, પછી કરત બમેરા હૈ,
 સાઝ પડે જળ મિલ જાવે, બિછુડે હોત મવેરા હૈ,
 ચાર વડી કે રહને કાણુ કરતે મેગ મેગ હૈ,
 ઐઝી બાત ન મનમે લાવે, બમ બમ ગયા બડેગ હૈ,
 કયા લે આયા કયા લે જાઝી, વૃથા કરત હૈ હકારા-સુન
 ઇસ દુનિયાકે ખીચ નિગર, એક નદી ચલતી ભારી,
 દિન દિન પલ પલછિન છિન ઉસડા બેગબડા હૈ બલકારી,

પશુ પક્ષી નહિ દેવ દનુજ, જીસમે દુનિયા બહતી મારી,
 જામે ન હો મેં દેવ દિગા, કળે જનન સખ પચડારી,
 બીન ઇશ્વરકે સુમરણુ તેરા, કબી ન હોગા નિસ્તારા, -સુન
 ઇસ દુનિયામે એક અધેરા, સખકી આખમે જો છાયા,
 જીસકે કારણુ સૂઝ પડે નહિ, કૌન હુ મેં કહાને આયા,
 કૌન દિશામે જાના મુઝકો, કિસકો દેખકર લલચાયા,
 કૌન માલિક હૈ ઇમ દુનિયાકા, કિસને રચી ચહ હૈ માયા,
 પ્રહ્લાનદ જ્ઞાન બિન કળહુ, મિટે નહી ચહ મસાગ-સુન.

ફર રાગ જગલા તાલ ૩

જન્મ જન્મ કો મૈ દાન તુમારો, કરૂણાકર અખ તાર મુગરે
 લવમાગર જલતરણુ કહીનહો, કિસવિધ જાઉ પાર મુરારે-જ
 તુમ બિન આ-ન પાલક મેરો, બચક સખ પરિવાર મુગારે-જ
 મ ગુણુહીન દોષ પરિપૂર્ણુ, અપની ઓર નિહાર મુરારે-જ
 પ્રહ્લાનદ વિલખ ન કીજે, મુનિયે મેગી પુકાર મુરારે-જ.

ફર રાગ જગલા તાલ ૩

નાય ત્રિયે અખ દગ્ગ તુમારે, મકલ કરા પ્રભુ જેન તમારે
 તેજ પુજ મય અગ મનોહર, ગવિશશિ કોટી દબાવન હારે-ના
 ગીગ મુકટ માણી જડીત વિરાજે, કાનન કુડલમકગકારે-ના.
 રાખ ચક્ર કર કમલ મુહાવે, પીત મખન તન ઉપર ધારે-ના.
 પ્રહ્લાનદ ચતુર્ભુજ સુદર, મદ હવન હરિ ગરૂડ મતારે-ના.

૬૪ રાગ જગલા તાલ ૩

જય રાકર ડૈલાસપતી શીવ, પૂરણુ પ્રહ્મ સદા અવિનાશી,
 અગ વિભૂતિ ગલે મુડમાલા, શીશજટા જલ ગગખિલામી-જ
 ચદ્રકલા મન્નકપર મોહે, તીન નયન ત્રેલોક્ય વિકાશી-જ
 કર ત્રિગળ પહુરે મૃગછાલા, સગ ખમે ગિરિજા નિત દાસી-જ
 પ્રહ્માનંદ કરો કડણુ પ્રભુ, લવલજન લકતન સુખરાશી-જ

૬૫ ગજલ તાલ દાદગ

જાગ જાગ જાગ, મોહ નીદમે જરા,
 ભાગ ભાગ ભાગ ભોગ જાલમે પરા,
 વિષયોડે જાલમે પૂત્તા, છુટે નહી કપી,
 જનમ જનમમે વિષય નગ હોત હૈ મળી, બીજી
 મિના વિરાગડે ન લવ સિધુ કો તરા—જાગ જાગ જાગ.
 વર્ષ ગયા માસ ગયા દિન ગઈ ઘડી,
 દુનિયા કે ડાગ્યા-મે ખખર નહી પડી,
 નજદીકે ડાલ આ ગયા મનમે નહી ડરા,—જાગ જાગ જાગ
 સગતમે દેહુધી અવડપડા વિનારિગા,
 જગતડો અન્ય માનકે મનકો પસારિયા,
 દિનગન કેરે શોચ રાગ દ્વેષમે ભરા—જાગ જાગ જાગ
 આપને અવડપડો બિચાર દેખલે સહી,
 ઇશ્વર હૈ તેરે પામ વાતુકમે જુદા નહી,
 પ્રહ્માનંદ ચેહી વેદકા મુનલે ખચન ખરા—જાગ જાગ જાગ

૬૬ ગજલ તાલ ધમાલ

નજર લગ દેખલે મુઝકો, શરણુમે આપડા તેરી,
તેરા ફરખાર હે ઉંચા, કઠીન જાના હૈ મ જલકા,
હજારો ફત મારગમે', ખડે હૈ પથકો ઘેરી—નજર
નહી હૈ જો પૈરોમે, ન ફજા સગમે સાથી,
સહાગ દે મુઝે અપના, કરો નહિ નાથ અબ દેરી—નજર
નહી હૈ લોગ કી વાછા, ન દીવમે મોલ પાનેકી,
ખ્યાસ દર્શનકી હૈ મનમે, નફલ કર આશકો મેરી—નજર
ક્ષમાકર દોષકો મેરે, ખિરદકો દેખકે અપને,
વો બ્રહ્માનંદ કં કરૂણા, મિટા દે જન્મકી ફેરી—નજર

૬૭

જુનુ તો થયુરે દેવળ જુનુ તો થયુ,
મારો હસલો નાનો ને દેવળ જુનુ તો થયુ,
જુનુ તો થયુરે પજર પડયુ તો રહુરે—મારો
કુડી કુડી કાયા રામા, જુડી જુડી માયારે (૨)
કુડા તો દિલામા અમને દર્ડ ગયોરે—મારો
આરે કાનાની સાથે પ્રીત બધાણી રામા (૨)
પડી ગયા દાન રેખુ પડયુ તો નહુ રે—મારો
કાયાનો ગઢ હસા ડોલવાને લાગ્યો રે (૨)
ઉડી ગયો હસ પાજર, પડયુ તો રહુ રે—મારો
આઈ મીરા કહે પ્રભુ, ગીન્ધગના ગુણ વાલા (૨)
છેવટમા હૃદયે તેનુ સ્મરુ નહુરે—મારો હસલો

૬૮ લાવણી

સખી જાન જગત વહેવાર, રેનકામુખના,
 તુમ કાચકુ કહેત હો ચાર, ભુલકર અપના,
 નીજ માત તાત દારા સુત ભગિની બ્રાતા,
 એ સખી સ્વારથ જાન પરસ્પર નાતા-સખી,
 શીર કાળ અચાનક, ખબર નહી એક પલકી,
 કયા ડરતે હો અભીમાન, આગ નહી કલકી

૬૯ ગગ ગજલ કંવાલી

ધ્યાનકા વાયદા કરકે સજન તૈને, ધ્યાન લગાના છોડ દીયા-ધ્યા
 શીશ તલે પગ ઉપરથે, જળ માતકે પેટમે લેટ રહા
 તળ ઈશ્વરમે ઇંડરા કીયા, તેને ભુલકે વો સળ તોડ દીયા-ધ્યા
 દેળ ભુલાય ગયા જગકી, રચના સળ મુદર સાજ ખની
 ઉસ નર્જનહુકી સાર નહી, તેને ભોગન મે મન જોડ દીયા-ધ્યા
 ઘર કાજ ન ખીચ ફનાય રહા, દીન રાત ન માતકી યાદ રહી,
 ઉમગ સળ ખીતત જાય ચલી, તેને કયો પ્રભુમે મુખમેાડ દીયા-ધ્યા
 બાગ હી બાર કીગ જગ ભીત-,, જીવનકી સળ જૂનનમે,
 પ્રહ્માન દ ભજ ભગવત નહી ભવસાગ મે શીર જોડ દીયા-ધ્યા

૭૦

ગગ—નાથ તુમ જાનતોડા અળ ઘટકી—

નાથ વિના મકટ કોણ નિવારે,

ધર્મ ટર્મ અમે નથી કીયા, આવ્યા શરયુ તમારે,

ફીનાનાથ વિના પ્રભુ અમને, હુ ખથી કોણ ઉગારે—નાથ
 ત્યા ક્ષમાના ગુણ પ્રભુ ધારે, એ વિશ્વાસ અમારે
 મગળમય પ્રભુ પરમરૂપાથી, પાપ નકળ સહારે—નાથ
 દુષ્ટ વાસના દુર કરીને, જ્ઞાન વિવેક વધારે,
 વિશ્વપિતા વિશ્વેશ્વર અમને, ભવથી પાર ઉતારે—નાથ

૭૧

સકટ સર્વ હરો, ભવપતી ! સકટ સર્વ હરો,
 અપગધો અનિશય મે કીધા, અનુગ્રહ પુર્ણ કરો—ભવપતી
 અનન્ય ભાવથી રાખુ તમારો (૨) આશ્રય એક ખરો—ભવપતી
 કરજોડી હુ વીનતી કરૂ છુ તે પ્રભુ ચિ તે ધરો—ભવપતી.
 કરૂણા દ્રષ્ટીથી મુજ હૃદયે, (૩) પ્રેમળ ભકતી ભરો—ભવપતી

૭૨ રાગ ગજલ કવ્વાલી

જાગ મુસાફીર દેખ જાગ વેતો કુચકી નોખત બાજ રહી,
 સેવત મોવત મીત ગઈ, સળ ગત તુઝે પગલાત ભઈ,
 સળ સગઈ સાથી તો લ દગયે, તેરે નૈનમે નીદખીગજ રહી—જાગ
 ડોઈ આજ ગમ, કોઈ ડાવ ગયા, જાવન કાજ તીય - ખડા
 નહી કાચમ કોઈ મુકામ રહા, ચીઝ લમેયેહી મીનાજ રહી—જાગ
 ધસ દેરામે ચોર ચકોર અને નિજ માલડી રાખ સલાલ સદા,
 બહુતે હુશીયારલુ ટાય ગયે, નહી ડોઘકી સાખત લાજ રહી—જાગ
 અખતો તજ આલમકો મનમે કર, સગ સમાન તીયાર સખી,
 અહ્માન દ ન દેલ ગાયજગ, ખીજલી ગીર ઉપજ ગાજ રહી—જાગ

૭૩ નાગ ગજલ કન્વાલી

પૂરણુ થદા સનાતન તુ, મહાદેવ મદા શિવ શ કર હે,
 અગ વિભુતિ બીગજ રહી, નિત સગ બસે ગિગિરાજ મુતા
 સિર ઉપર ગગ તરગ ચલે, ગલખીચ ભુજગ વીષ કર હૈ-પૂરણુ
 ચદ્રકલા શુભ મસ્તકમે, દ્રગ તીન મને'હર બુટ જટા,
 કટીમે મૃગ ચર્મ સુહાય ગહા, કર ખીચ ત્રીશુલ ભયકર હ-પૂરણુ
 કેલામડે ખીચ નીવામ કરે, ગણુ યુથ નિરતર સાથ રહે,
 મુનિ ધ્યાનધરે મનખીચ સદા, મુગ વૃન્ત સગી પદકી કર હે પુરણુ
 ગુણુ ખાન વિમોહ નિધાન નદા, મગણાગત જ્ઞાન દયા કરકે,
 બ્રહ્માનંદ કરે પ્રભુદાન મુકે, તેગ નામ અપા મુખ કર હે-પૂરણુ

૭૪

મીરા મનમોહનશુ માન્યુ, વરિયા વગિયા શ્રી ગીરધરલાલ
 જાણે જગ નથી કાઈ છાનુ,
 જેમલ નાંઠોડની દીકરીરે સુણે મીડના ધામ
 રૂપગુણુ ડોઈ સમોવડ નહી, રૂડુ ધર્મ મીગબાઈ નામ-મીરા
 જોશીયે વાચી જનમોતરીરે, તેમા લખ્યુ નીકળ્યુ એહ,
 વગશે વિવલગ નાથનેરે, કરશે નદકુવરજીસુ નેહ-મીરા
 ઉઘેતપુરનો ગણો ગજયો રે, તે સાથે કઠી છે મગાઈ,
 પરાણાવીરે વળાવ્યા સાસરે રે, કઈલોકિક રીતે મીગબાઈ-મીરા
 દેવીને દેતા વધામણુ રે ચાદા, વગ કન્યા સહુ જન,
 રાણે પારવતીજી પુજ્યારે, મીરાનુ તો મોહનમા મન-મીગ

સાસુ કહે મોભાગ્ય વધેરે, વહુ, નમો ગઝિતને પાય,
 મીરા કહે મસ્તક માડું નહીં નમે, વિના શ્રી ગિરિવરધરગય-મીનાં
 સાસુ કે'રે સામી બોલી આજથી, મારે, નથી એ વહુનું કામ,
 પુત્રને કહ્યું એહને રાખો પરી, એક ન્યાડું રચાવોએનું ધામ-મીંગાં
 એવું મુણીને મીરા મગ્ન થયારે, ભલું થયું ભાગી જન્મળ,
 સાધુની મગે દિનરેણુ નિર્ગમશુ, મુખે એવીશુ ગાઇશુ ગોપાળ મીરાં
 નદનદન સાથે ન્યારા રહ્યા રે મીંગા હરીજન આવે ઘણા ઘેર,
 નિત્ય ભજન કથા કીર્તન એચ્છવ, હનીને લાડ લડાવે કરે દેડેર
 નણુદ આવી મીરાબાઈની પામે, લાભી આ શો માડ્યો ઉત્પાત,
 સાસરે રાણાજીનું કુલ લભવ્યું વહુ, મહીએ લભવ્યા માતતાત મી
 અબર આજણુ પહેરો અનુપમ, મળે મુદર શણુગાર,
 મેહેલે પધારો રાણાજી તણેરે, રમી રીઝવી ટ્યો ભન્ધાર-મીંગાં
 છાપા તીલક આ શી તુલ્સીની માળા, નાચો ખુદો વેરાગીને વેશ,
 સગ મુકી ઘો માધુ સતનોરે, રાણાજી તો મુણી કરે કલેશ-મીંગા
 મીરા કહેરે બાઈ કલેશ ટાળવાનો, એકજ છે ઉપાય,
 કહેજો રાણાજીને માધુને એવે પ્રેમે, નૃત્ય કરીને હાં ગાય, -મીના
 વળી સોનું રૂપ પહેર્યે શુ મુધર્યું રે, કહાડી નાખો ડાડમાળ,
 છાપા તીલક ધરી સાધુઓમા બેસો, આટ્યો પહેરો તુલ્સીની માળ,
 તમે પણ જાઓ ગિદ સામરે રે બાઈ વૃથા વગાજો શાને દેહ,
 મનગમતા મોહનવર સાથે તમે, મગ્ન તજીને કરો સ્નેહ-મીરા
 કાળે તમારી મતને રે, વૃદ્ધ કયા ગોવિદ ગુણ ગાયે,

હરિ વિના કોઈ દેવ મેવશો તોયે, જનમ મગણ નહી જાએ મીંગ
 સુણી એમ છણતી ખીજતીરે બળ, આવી બધવની પાળ,
 એ લાઈલાલી કહે છે યાઓ વેરાગી સહ મુકી દોરાજ અવાસ-મીં
 એવું સુણીને આવ્યો રોષ રાણાને, પ્રયો સેવક મીરાને અવાસ,
 લાવો બબ છે શા રગમારે, કોણ બેઠું છે એની પાસ-મીં
 અનુચરે આવી એમ કહ્યું જે નથી ત્રીજું માણુન આ વાન,
 ગણીજી સાથે કોઈ પુરૂષ ખીજે છે, ઘરમા થઈ રહી છે વૈથે કાર-મીં
 સુબુતામા રાણો થતો ગતડો, ખેચી બડગ ધાયો છે તેણીવર,
 આવી જોયું તો મીંગ એકલીજે, કોઈ આવે ના ધાઈ દીધા કાર-મીં
 પેઠો મી ને મહેલે એકલો, પ્રભુએ તેને ના દીધું દરશન,
 પુણ્ય મીંગને પેલા પુરૂષ કયા છે, તાહાજે લાગ્યું જે સુલગન-મીં
 કયા છે પુછે તુ રાણુ રે પમા, તે તો સધળે વમે છે ભૂપૂર,
 ધ્યાનમા બુએ જોગી પ્રેમ પ્રત્યક્ષ દેખે, રહુ તે દુષ્ટ થકી દુ-મીં
 ઠાહાડી નાખે જી અ કંઠેશ ડપટ, ગજે, નિર્મળ કરો મન,
 પ્રેમ ભકિતએ પરબ્રહ્મ ભજો તો, તમને યાત્ર તેહના દગન-મીં
 એવું નુણીને અજ લગી ઘણેરી, પણ ભવન આવ્યો ભૂપ,
 કાંઈ કરીને શરૂ વવર એહવે, દીકા મીંગના જે રૂપ-મીં
 તે થે મુગળ ભજ્યો નહિ, મન આવે ન રીપે વિચાર,
 તીજુ બડગ એણે ખેચીકુર, ત્યજે હરીએ દેખાડી મીંગચાર-મીં
 છે ભે પડ્યો પાઠો પ્રયો, રાણા આવ્યે પેતાને વે,
 વિપનો પ્યલો મોહ્યો પીજે, કહ્યું રાણુએ આણીઝેર-મીં

લીધો મીરાએ મન મગ્ન થઈને રે, પ્રભુને દેખાડી કર્યું વીષયાન
 અમૃત મીષુ થઈ ગયું રે, એનો અમર્થ ધણી ભગવાન-મીરાં
 મીરાબાઈ આવ્યા વૃદ્ધાવનમા રે, પ્રેમે નીરખ્યા શ્રી વ્રજગય,
 શ્રી જમુના પયપાન કર્યું ને કરી, જીવા ગોનાઈને શિદાય-મીરાં
 હરિજનજાણી મીરા મળવાનું કહાવ્યું, તેણે કાવ્યુના જોડે સ્ત્રીનું મુખ
 મીરાં કહે નાડું વયુ નવાડું મુજને પગપુરૂષ જોએથી દુખ-મીરાં
 આજ લગી હું એમ જાણતી જો, વૃજમા કૃષ્ણપુરૂષ છે એક,
 વૃદ્ધાવન વગીહજી પુરૂષ રહ્યા છો તેમા ધન્ય તમારો વિવેક-મીરાં
 એવું મુણીને જ્ઞાન પામ્યા રે, જીવા ગોસાઈ મળ્યા છે ધાઈ,
 હુણી મળીને હીની વાત કીને આવ્યા, મેવાડ દેરા મીરાબાઈ-મીં
 ડરી તૈયારી આલ્યા દ્વારિકા ર, પ્રેમે નિરખ્યા શ્રી જણે ઉ,
 વાન પુરીને પ્રભુની પાસે નહ્યા મદા, પહોંચ્યા છે મનના ડોડ-મીં
 પાછળ પગ્તાંયો રાણાને થયો રે, ગયું ઉતરી મનનું જેર,
 મુખ માગે તે આપુ તેહને જો કોઈ, લાવે મનાવી મીરા વેર-મીરાં
 ઉપરા ઉપગી તેડા મોકલ્યા રે, આવીને લાગ્યા સહુ પાય,
 માજી પધારો મેવાડમા વેહેલા, રાણાજી તો અન્ન ન ખાય મીં
 જ્યાર લગી તમે રહોશો દ્વારિકા રે, ત્યાં લગી કરૂં અપવાસ,
 આગ્રહ દેખી મીરા વિદાય માગવ ને, આવ્યા શ્રી પ્રભુજીની પાસ-મીં
 હરીએ હકીકત સાલળીને રે, હમી ચાપી હૃદયા નાથ
 શ્રીકૃષ્ણસ્વરૂપમા સમાઈ ગયા રે મીરાં જેજે શ્રીદ્વારિકા નાથ-મીરાં
 ચરિત્ર એ મીરા બાઈનું રે જો કો, શિખે ખાલળે ને ગાય,
 પ્રેમ ભકિત તેહેને મળે ને તુઠે, દયાનો પ્રીતમ વ્રજરાય-મીરાં

પખીનો મેળો લેળો રહે કેમ લાઈ ?
 કોઈ કયાહિથી કોઈ કયાહિથી આવે એમ તણાઈ, પખી
 તુટે સાથ સર્વનો જ્યારે ખરચી જાય ખવાઈ,
 કોણ સદૈવ ગહે છે સથે, ખ્યારામા પથરાઈ ? પખી
 દુર ગહીને દોરી ખેચે કુડો કાલ કસાઈ,
 જુદુ જુદુ સૈને જાણુ ઘાટવિના ધસડાઈ,
 કોના સૂતદારા ને મેવક કોના બાધવ બાઈ,
 જુઠી માયા જુઠી કાયા, જુઠી સર્વ સગાર, પખી
 રનેહ સખધ રડાવે, અતરમા અથડાઈ,
 શોક તળે શાન્ત ગહો શાણા કેશવ હરીગુણ ગાઈ પખી

૭૬ રાગ કાફી

અમે તો આજ તમારા, ખે દિનના મેમાન,
 મફળ કરો આ સહજ સમાગમ, સુખનુ એજ નિદાન-અમે
 આવ્યા જેમ જશુ તે રીતે, સર્વ એમ સમાન,
 પાછા કોઈ દિને નહિ મળીએ, કયા કરશે સન્માન ?
 સાચવજો સખધ પરસ્પર, ધર્મે રાખી ધ્યાન,
 સખી સદગુણ લેજો દેજો, દુર કરી અભીમાન
 લેશ નથી અમને અતરમા, માન અને અપમાન,
 હોય કશી કડવાસ અમારી, તો પ્રિય કરજો પાન, અમે
 કેશવ હરી એ કણ્ણ કીધી, ન લમો ભુલી લાન,
 તત્વે તાન ગહે છે તેને, થાય ન જરીએ જાન અમે

૭૭ ખરો પરત્નો

રે મનમા આવે તો માનો, પ્રભુ નામ ખરો પગ્વ ને રે, મ ટે
 શ્રી હરિવરની છાપ પડે તો, અતે ઉદય થવાનો, રે મન
 ભવમ ગળે લે ઉત્તા, ન નડે તજ તોફાનો, રે મન
 હરિવ તુ બહાનુ છે તેને, કાલ નથી નડવાનો, રે મન
 કેશવ હરિદેવ દ્રુમ સાચુ, મશય રે છે શનો? રે મન

૭૮

અતજના કાચા કેમ રહ્યા છે કુટી ?
 ઉતમ અવસર આ માનવ તન, છડમાન્ય વધુટી, રે અત
 આતા ખીતા ને વાપગતા ખરચી જાશે ખુટી
 પૂણ્ય કર્મને કાળે દમડી છેડેથી નહિ છુટી, રે અતર
 કામ ક્રોધ લોભ લુટાના, ધીરજ ધન લે લૂટી
 ભુડા ભુડે હાલે ભટકયો તોય ન આશ તુટી, રે અતર
 કાચા કુલ નમાન કલેવર કુલણ જાશે કુટી,
 શમ દમ નાધન સ પ સમલતા, ચોપ વડે લે લુટી, રે અતર
 ખગડી ખાજી ખેશ ખનાવા ખીજી કયા છે ખુટી?
 કેશવ હર્ગિનામ સુધા સાચો, ઘેરો ન્મ લે ઘુટીરે, અતર

૭૯ રાગ રાસડો

રામનુ રામનુ રામનુરે, તુ રટણ કરીલે રામનુ—તું
 અતરના અભિરામ નિરતર, ઠરવા લાયક ઠામનુરે, તું
 સુત દારા સેવક જન શાના! સગપણ સૌનુ નામનુરે તું

કેમ વૃથા અભિમાન ધરે છેક કામ ધન ધન ધામનુરે, તુ
કાલ કરાલ રહ્યો છે તાકી, જોર ન ચાલે જામનુરે, તુ
વિદ્યા વિનય વિવેક વજેરે, સાધન કાઈ ન કામનુરે, તુ
શ્રી ભગવાન ભજનથી સુનુ આ તન કુટલ બદામનુરે, તુ
આયુષ એળે જાય તજીદે ચિતન ચરખી ચામનુરે, તુ
કેશવ હરિ હીરો કર હાથે ઉતમપ આગમનુરે તુ

કબાલી ૮૦

ભરોસે શુ ગહ્યા ભુલી, પલડમા પ્રાણુ જાવાના
જુવોછો અન્યના એવા, નકી નિજ હાલ થાવાના ટેડ
વળેલી મુઠીયે અગા, નથી સાથે કશુ લાગ્યા,
ધરા ધન ધામને મેલી, સ્મશાને મૌ મમાવાના, ભ
સુખેથી શુ હજી સૂતા, ખરેખર ખાડમા ખુતા,
સમય વિત્યાપછી ખાગ, કુગળ કયાથી કમાવાના, ભ
રહેને સર્વદા સપી, જગત જ જાળમા જ પી,
મમત્વે મોહ થાવાથી, વિના મોતે મગવાના, ભ
તમારુ શુ તમે લેજો, કરી ઝીણી નજર દેજો,
ધન ધન ધામને કમે, નથી નિશ્ચિ ધરાવાના, ભ
ભમાઈ ભૂલ કીધાથી, વિષયની વાટ લીધાથી,
પરાણે પાપને યોગે, ભવે ભાઠે ભરાવાના,
ખખર પલની નથી પડતી, નથી ગુણ દોષની ગણતી,
ચડીલા કાલની કાઢે, ચડી ચોપે ચવાવાના, ભ

સદા સત્મગને સાધો, વિસારો વેધને વાધો,
ઉપાયો આદરો અતે, મહાસુખને જમાવાના, લ૦
સદા સન્માર્ગના શોધો, સખા શુભ વાતના બોધો,
કૃપા હીરામની થાતા, નથી દુખે દબાવાના, લ૦

૮૧ રાગ-હોરી

ચાલો ચાલ ચતુર નરસારી, વેગે વિષયની વાત વિસારી-ચાલો૦
આજ અમુલ્ય મળ્યો છે અવસર, ભુલ કરો કેમ ભારી?
હીરો ચડ્યો હાથ આજ તમારે, હરિ જાઓ ન હારી,

લઈ કર જ્ઞાન કટારી,—ચાલો૦

શોધો સુગમ પથ પ્રેમ ધરીને, વિનય વિવેક વધારી,
શમ દમ સુલટ સહાય થઈને, ભાવે ભજ્ને ત્રીપુરારી,
અનુમતિ એમ અમારી,—ચાલો૦

એક અખડ અરૂપ અજન્મા, એને અત-મા ઉતારી,
સસાર સાગર તરવા, વિવિધ પ્રકાર વિચારી,
વિષય વાસનાને વિદારી—ચાલો

પશુ પણ ખાય પિયે સુખ માણે, એ માહી શુ મોથ મારી?
આ લોકને પગલોક સુધાગે, એમાજ શેલ તમારી,
કેશવ પ્રભુ લેશે ઉગારી,—ચાલો૦

૮૨ રાગ ધનાશ્રી

ભકતી વડે વશ થાય ન્મા પતિ, ભકિત વડે વશ થાય,
જો ઈશ્વર વશ થાય નહિ તો, જન્મ મરણ નહિ જાય-રમા

ભક્તિ પરમ સુખનુ શુભ સાધન, સદૃશ કરે છે કાય-રમા
 બળિયાના બળરૂપ દયાધન, નિર્બળ થઈ બધાય,-રમા
 સકટ સેવક પર આવેતો, ત્યાં ધરણીધર ધાય,-રમા
 ભકતાધીન દયાનીધિ ભૂધર, ભક્તિ વિના ન પમાય-રમા
 ભક્તિ વિના વૃત જપ તપ આદીક, અફલ અનેક ઉપાય-રમા
 ધન યૌવન બલ બુદ્ધી ચતુરના, નિષ્કળ તેથી સદાય-રમા
 રાગ રૂપ કુળ જાતિ વિશેષે, ન કરે કોઈ સહાય-રમા
 અભામીલ નારદ મુની શખરી, કયા ગણીકા જજરાય?-રમા
 કેશવ હરિની ભકતી તણા ગુણ, એક મુખે ન ગવાય-રમા.

૮૩ રાગ ભૈરવી

દીનાનાથ દયાળ નટવર, હાથ મારે મૂકશોમા
 હાથ મારે મૂકશોમા, હાથ મારે મૂકશોમા,—દીનાનાથ૦
 આ મહાભવ સાગરે, ભગવાન હું ભૂલો પડ્યો છું,
 ચૈાદલોક નિવાસ ચપળા-કાન્ત, આ તક ચુકશોમા, દીનાનાથ૦
 યોથ ઇશ્વર આપનો, સાધન વિષે સમજી નહિ હું,
 પ્રાણ પાલક પેત જોઈ, શબ આખર કૂકશોમા-દીનાનાથ
 માત તાત મગા સહોદર, જે કહું તે આપ મારે,
 હે દુપામૃતના સરોવર, દાસ સારૂ સૂકશોમા,—દીનાનાથ૦
 ગચ્છ કેશવલાલનું છે, ચરણ હે હરિરામ તારૂ,
 અખિલ નાયક આ સમય, ખોટે મસે પણ ખુટશોમા,—દીના૦

૮૪ રાગ કલ્યાણ

ભવભય ભાગો ભારે જય જગદીશ—ભવ૦

જન્મ મરણની જાળ જબર છે, હુ તે શુ હવે કરીશ—ભવ૦

આધી બ્રાધી ઉપાધી વધારે, મેવા હુ શી રીતે કરીશ—ભવ૦

તપ ત્રિવિધ તનમનને તપાવે, એમા હુ શી રીતે કરીશ—ભવ૦

કેશવ પ્રભુ કરજોડી કહુ છુ, ઉગારે હવે ઇશ—ભવ૦

૮૫ રાગ દેશ

મારી લાજ તમારે હાથે નાથ નિભાવજોરે,

દિનાનાથ દયાળ દયા, અદ્ભૂત દર્શાવજોરે—ટેક૦

સડટથી મોનાઉ મોરારી, લેજો અન્તર્યામી ઉગારી,

હવે ગયોછુ હારી બાપ બચાવજોરે—મારી લાજ૦

કર્મ કંઠણ માઠા ગ્રહ બેઠા, હાથ પડયા છે હુમણા હેઠા,

પરમેશ્વર કયા પેઠા, પણ પરખાવજોરે,—મારી લાજ૦

અહિત અને હિતમા અણુસમજુ, કૃત્યા કૃત્ય નિષે શુ મમજુ?

ભજુ તજુ શુ, માધવ માર્ગ બતવજોરે,—મારી લાજ૦

કેશવ હરિ હેતે સભારુ, પ્રભુ પદ હોય હજી ને પારુ,

મગળ કરવા મારુ, અગદ અવજોરે—મારી લાજ૦

૮૬ રાગ દેશ

હડ લઈ બેઠા છો હરિરાય, હવે હદ થાય છે રે,

જગદીશ્વરજી જન્મ જડેલો, નિષ્કૂળ જાય છે રે,

શો અપગધ થયો છે સ્વામી, પુષ્કુષ્કુ પ્રણયે ગિગ નામી,
 અતરયામી અતિ અતગ ઉભરય છે રે,—હૃં૦
 છે ભગવાન મને ભય ભારે, આપ વિના નહિ કોઈ ઉગારે,
 આ સમારે અધવચ વડાણ, તણાય છે રે—હૃં૦
 ઘણા ઘણાની વારે ધાયા, સેવકને ટાણે ગતાયા,
 માધવ ન કરો માયા નયન ભરાય છે રે—હૃં૦
 કેશવ હર્ગી બહુ ઝઠણ ન થાશે, નિર્દય યદ્યને દુર ન તાશે,
 પ્રિય કર્ણમૃત પશે જીવન નય છે રે—હૃં૦

૮૭ ગગ જલો ત્રીતાલ

શામળિયા છોડી દેશે, હવે ફૂળજનો નગ,—
 મથુરા વામી, કમની દામીરે,
 રમીયાજી તેની માથે, કેવી રીતે લાગ્યો ગ—શા
 નહી મરમળુ, નહી લટકાળુ રે,

એણુ ઘાટાળુ ને કાળુ એવુ, શુ રૂપાળુ અગ—શા
 અવગુણવાળી, અતિ ધરશાળીરે,

તેની માથે વાતુ કરતા, કેમ આવે છે ઉમગ—શા
 શ્રીહર્ગી શાણા, થઈને લોભાણારે,

પી ગળગી કડે પુર્વ જનમનો, લાગે છે પ્રસગ—શા

૮૮ ગગલ તાલ ધમાલ

અગગ હું પ્રેમ મિલનેકા, તો દુનીયાને કયુ શમ્ભાવે૦
 પિતા પ્રદહાદકો મા ૧, નામ હગિકા ન છોડા હૈ,
 પભુ! ક્ષા કરે જનકી, તો મનમે ડૌન ડર પાવે—અગર૦

ચલા બનમે તપસ્યા કેા, મના ધ્રુવકો કીયા નબ્ત,
લગન ભ્રમકો લગી પુરણ, હમે ક્રીં કૌન અટકાવે—અગર૦
મલાકે ખીચ દુપદીને, પુકારા નામ માધવકા,
લરોસા હૈ ભસે હરીકા, કયો દુજેકી શરણુ જાવે—અગર૦
સદા સતસ ગમે જાકર, કરો હરીકા લજન પ્યારે,
વો પ્રદ્ધાનદ જાતા હૈ, વકત ક્રીં હાથ ના આવે—અગર૦

૮૯ ગજલ તાલ ધમાલ

ખીના હરી નામકે સુમરે, ગતી નહી હોયગી તેરી—
લગાલે લગ્ન ઇસ તનમે, કરો તપ જાકે વા બનમે,
સમઝલે પ્રાણ ચહ મનમે, મીટે નહી જન્મકી ફેરી-ખીના૦
ફીરે મયુરા વા કાશી હૈ, મદા તીર્થ નિવાશી હૈ,
રહો સખમે હામી હૈ, છુટે નહી આશ મન કેરી-ખીના૦
કરો પ્રત નેમ અરૂ દાના, ફીરો જગલમે મગ્તાના,
જો પ્રભુકા રૂપ નહી જાના, જલે નહી કર્મકી ઢેરી-ખીના૦
જગા હરીનામ સુખકારી, ઝુક દુનીયાકી હ ચારી,
પ્રદ્ધાનદ કાલ બલકારી, ડરો મત ભૂલ કર ઢેરી-ખીના૦

૯૦ ગજલ-તાલ-ધમાલ

દીલાદે નાવ અણ દર્શન, ખડા હુ દ્વાગપે આકર—
સુના જગ ખીચમે તેરા, જખીસે નામ લવ તારણુ,
ફીગ મૈ પૂછતા તેરી, ખબરકો જાણત જાકર-દીલાદે૦
નહી લાયક હુ મૈ ગરચે, તેરે દીદાર પાનેગ,

ક્ષમા કર દોષકો મેરે, દગ દિલ બીચમે લાકર-દીલાદે
 ન માયુ ભોગ દુનીયા કે, ન પદવી મોલકી કેવલ, - (૨)
 તેરે દગબારમે મુઝકો, બનાલે, ચચુકા ચાકર-દીલાદે
 ન જલ્લુ દાન્કા નગરી, ન મથુરા હુલ્લે તુઝકો,
 વો પ્રહમાનદ ઘટઘટમે, દીખાદે રૂપ કર્ણા કર-દીલાદે
 હર રાગ ગઝલ તાલ ૩

ટેક (મલહાર ચાગ પ્યારે ગલીયોમે મેરી આબ-)
 કયા ભૂલીયા દીવાને, દુનીયામે સાગ નાહી,
 દિન ચાકા તમાગા, આખીર કરાર નાહી-કયા
 રબ વજર રની, પડીત મુખીર જાની,
 સખ હો ગયે હ પ્રાની, જીનકા સુમાર નાહી-કયા
 સૂજ વા ચાદ તારે, સાગર પહાડ ભારે,
 હોવેગે નારા સારે, તનકા આધાર નાહી-કયા
 દુનીયામે હોય ન્યાગ, મતસગ કર પીયારા,
 મુન જાનકા વીચાગ, નર જન્મ હાર નાહી-કયા
 ભવગીતુ નીલ ભારી, હરી નામ પાર તારી,
 પ્રહમાનદ મોલકારી, દીલમે બીસા નાહી-કયા
 હર રાગ ગઝલ તાલ ૩

ગાફીલ તુ શોચ મનમે, હરીનામ કયો બીસાગ-
 સુનતા નહી બજેદે શીર કાલકા નગારા — ગફીલ
 ખેબન ભગી હૈ નારી, દીલકો લગે પીયાગી
 જખ મેનકી તીયાગી, તુઝમે કરે કીના — ગાફીલ

ધર માલ ધન ખજાના, સગમે કેઈ ન જાના,
 ડ્યો દેખકે લુલાના, સખ જુઠ હૈ પમરા—ગાફીલ૦
 સુદર હૈ દેહ તેની, હોવે લયમડી દેરી,
 પલકી લગે ન દેરી, ખીરથા કરે ખીચારા—ગાફીલ૦
 માયાકે જલમાહી, મૂરખ રહા ફનાઈ,
 પ્રહ્લાનદ મોક્ષ પાઈ, હરી ચરણકે। મહારા—ગાફીલ૦

૯૩ ભૈરવી તાલ ૩

મેરો મનરે લજલે ચરણ મુરારી,—
 દીનદયાળ જગત પ્રતી પાલડ, ભકતનકે હીતકારી—મેરો૦
 હરીકા નામ જહાજ જગતમે, લવચાગર જલતાગી—મેરો૦
 કયા મયામે ફીરત ભુલાયોરે, ખીરપર કાલ મવારી—મેરો૦
 પ્રહ્લાનદ લજન ખીન હીકેરે, જન્મ મરણ લય લાની—મેરો૦

૯૪ રાગ પહાડી તાલ ૩

મેરી મતીયા કર કર હરી લજના—
 સીરપઝ કાલા, ફીરત કરાલા ડર ડર ડર મરણા—મેરી૦
 લખચૌરાગી, લવ દુખ નાશી, ફીર ફીર ફીર ફીરના—મેરી૦
 દીન દયાલા, સખ જગ પાલા, પડ પડ પડ શરણા—મેરી૦
 પ્રહ્લાનદા, કરનીત વદા, પ્રભુ પ્રભુ પ્રભુ ચરણા—મેરી૦

૯૫ રાગ-ગોડી

નાથ કૈસે ગજકો બધ છુડાયો, એહી અચરજ મોહિ આયો
 ગજ એગ વ્રાહ લડત જલ ભિતર, લડત લડત ગજ હાર્યો,

જળભર સુઠ રહિ જલ ઉપર, તળ હરિનામ પુકાર્યો-નાથ૦
 શિવગીટે જોઁ સુદામાકે તાદુત, રૂગિ રૂચિ ભોગ લગાયો,
 દુરભોધનકા મેળા ત્યાગ્યા, ભાણ વિદુર ઘર પયો-નાથ૦
 પેઠ પાતાળ કાળીનાગ નાથ્યો, ફેણ પર નૃત્ય કરાયો,
 ગીરી ગોવરધન કમ્પર ધાર્યો નદધર લાલ કહાયો-નાથ૦
 અગાસુર માર્યો, બગાસુર માર્યો, દાવાનલ પાન કરાયો,
 સ્થભ દ્રેડી હિંગળાકશ માર્યો, નરઅગ નામ ધગ્યો-નાથ૦
 અન્નમેલ ગજ ગુનકા તારી, દુપતિકો ચિર પુરાયો,
 પય પાન કરત પુતના મારી, કુખન્નકો રૂપ બનાયો-નાથ૦
 કૌરવ પાડવકો યુદ્ધ સ્થાયો, કૌરવકુ માર હગ્યો,
 દુરભોધનકો માન ઘટાયો, મોહે ભરૂસો આયો-નાથ૦
 સળ નખિયન મીઠી કગન બાંધ્યો, દેનમ ગાઠ બધાયો
 છુટે નહિ ગધાળકો કગન, કેસે ગોવરધન ઉઠાયો-નાથ૦
 ખોલ કોટડી ખ્યાદલ ધાયો, ગરૂડકુનાહી સતાયો
 છુટે નહિ રાધાળકો કગન, એ બલ કહામે છુપાયો-નાથ૦
 જોગી જ્યાકો ધ્યાન ધગત હે, ધ્યાન ધગત નહી આયો,
 સૂરદાસ પ્રભુ તિહારે મીલનકુ, જમોદાકી ધેન ચરાયો-નાથ૦
 ૯૯ રાગ બીહાગ

કાયકુ દેહ ધરી, ભજન બીના કાહેકુ દેહ ધરી-ટેક૦
 ગરભવાનમે ભજિત કબુદી, બાહર કાઢ્યો શ્રી હરી-ભજન૦
 કોલ લગ કગ બાહર નીકાલો, પિછે બુધી ફીરી-ભજન૦
 સુદાસ ભગવત ભજનબીના, જનુની તે ભાગે મરી-ભજન૦

૬૭ રાગ—ખીહાગ

કોઈ મેરે કામ ન આયે, ત્રીહુરિ બિના કોઈ મેરે કામ ન આયો,
 આ બુડી માયાકે લીને, રતન સો જન્મ ગુમાયો—શ્રીહુરિ ટેક.
 કચન કળશ ચીતાર વિચીતર, રચી રચી ભુવન બનાયો,
 તામે તતક્ષણ ગ્રહી કાઢયો, એકપલક રેને નહી પાયો—શ્રીહરી૦
 ઘર તરીયા કહે મે સંગ ચલુગી, ધુત ધુત ધન ખાયો,
 અત સમે છુપી ઘર ભીત, ડગ એક ન પોચાયો—શ્રીહરી૦
 એ સુકીત કર એક ગુત બયો, ખોતહી લાડ લડાયો,
 કાઢ લીયો કટકો ધાગો, અગનયુ બદન જલાયો—શ્રીહરી૦
 અધમ ઓધારણુ ગુણુકા તારણુ, સોઈ પ્રભુ કયુ તે ખીસાર્યો,
 ના લીનો નામ રહ્યો મન ધોખો, સૂ દાસ પછતાયો—શ્રીહરી૦

૬૮ રાગ—ખીહાગ

મન તુ શ્યામસો કર હેત, મન તુ શ્યામસો કર હેત,
 શ્રીકૃષ્ણ નામકી ખાડ કરલે, તો બચે તેજે ખેત—મનતુ, -ટેક
 પાચ હરણુ પચિન હરણી, ખુદ ખાયો ખેત,
 સાર બસ્તુ સખ ખેચ લિની, લુણેગો કહ રેત—મનતુ ૦ ૧
 મન સુહ તન પિજરા, તામો લાગ્યો નેહ,
 મબાર રૂપિ કાલ ડાલે, અબ ઘડી તોયે લેત—મનતુ ૦ ૨
 કર બિચાર બિકાર તજહે, ઉતગ સાયર ખેત,
 સૂર હરિકી ભક્તિ ક-લે, ગુર ખતાયે દેત—મનતુ ૦ ૩

૯૬ રાગ ખીહાગ.

રાખો તેસે રહુ, જેસે તુમ રાખો તેમે રહુ
 બનતહો હુ ખ સુખ સખ જનકો, મુખ કરી કહા કહુ-રાખો
 કબુહુક ભોજન દોહો કૃપાકરી, કબુહુક ભુખ સહુ,
 કબુહુક ચડત તુજ મહાગજ, કબહુક ખાર સહુ-રાખો
 કમલ નેન ઘનશ્યામ મનોહર, અનુચર ભયો રહુ,
 સુરદાસ પ્રભુ ભકત કૃપાનિધિ, તુમરો ચરણ ગ્રહુ-રાખો

૧૦૦ રાગ ખીહાગ

મન તોયે ભુલે ભકિત ખીનારી, મન તોયે ભુલે ભકિત ખીનારી
 સીંખર કાલ સદાસર સાધત, દેખત બાણ હારી-મન ટેક
 કોન જનમ તે સુકૃત કીનો મનુષ્યા દેહ ધરી,
 તામો નીમ કન્મ - ગ રાખ્યો દુષ્ટ વસના ધારી-મન ૦ ૧
 બાલપનો ખેલનમે ખેલ્યો, જોખન ગયો સગ નારી,
 વૃદ્ધ ભયો જખ આળસ આયો, સર્વસ્વ હાર્યો ભુવારી-મન ૦ ૨
 અજહુ જગ રોગ નાહી વ્યાપે, તહાલો ભજલે મુરારી,
 કહે મુર તુ ચેત મહેરો, અત કાલ ભય ભારી-મન ૦

૧૦૧ પદ

હુનીયા દીવાની કે હમહે દીવાના, તકો હૈ ભાઈ અનહદ જાના.
 હુનીયા કુમા ગ અપનો ઠહગવે, હરીજન ઉલટા રાહ ચલાવે
 હુનીયાકુ સાહેબી હસ્તીને ઘોડા, હમ હૈ પાવ પદમે દોડા
 હુનીયા કૃપા પીતાબર ભોગી, હમહે મેજ સરૂપન્મતા ભોગી

હુનીયા પાવન સખરન ખ્યાલા, હમ હૈ પ્રેમ મગન મતવાલા
કહત કબીર હેમ નહી નાહી, જીવતાકે સગે મુવાકે માહી.

૧૦૨ પદ

જયા દેખે મેા હુ ખીયા બાબા, સુખીયા કેઈ નહીરે
જોગી બી હુ ખીયા જગમ હુ ખીયા તપસીકુ હુ ખ હુના,
આશામનસા સખ ઘટ વ્યાપી, કેઈ મેહેલ નહી ગુના—જયા
રાજાખી હુ ખીયા પ્રજાખી હુ ખીયા, હુ ખીયા સખ વેગગી,
હુ ખ કારણમે શુકદેવને, ઉદરી માયા ત્યાગી—જયા
સાચુ કહુતો સખ જીગ હુ ખીયા, જીઠા કહા ન જાઈ,
બ્રહ્મા વિષ્ણુ શકર હુ ખીયા, જેણે મૃષ્ટિ કમાઈ—જયા
ધુતા હુ ખીયા અવધુત હુ ખીયા, હુ ખીયા હેધની રકા,
કહત કબીરા મો નહી હુ ખીયા જીન્ને મનકુ જક'—જયા

૧૦૩ રાગ બીહાગ

કયુ રે નિદલર મોયા મુસાફર કયુ રે નિદલર સોયા, મુનાફર,
મનુષા દેહિ દેવનકુ દુર્લભ, જન્મ અઝાગ્ય ખોયા, મુસાફર,
ધનદારા જોખન તેરા વામે મન તેરા મોયા મુસાફર,
સુરદાસ પ્રભુ ચલેહી પથકુ પિછે નેનુ ભર ભર રોયા—મુસાફર,

૧૦૪ રાગ હુમરી

દરસ વિના તરસત મોરી અખીયા
તુમહી પીગામોહી છાડ મીધારે, ફગન લાગી છતીયા—દરન
બસ્તી છાડ ઉજજડ કીનો, વ્યાકુલ ભઈ મળ સખીયા—દરસ
સુરદાસ કહે પ્રભુ તુમહારે મિલનકુ, જયુ જલતી મુખ બતીયા—દરન

૧૦૫ પદ

કળ મુમરોગે ગમ, અળ તુમ કળ મુમરોગે રામ,
 ગગલ કુલીમે જપ તપ કીનો, નીકલ હુવા બેઠમાન-અળ૦
 ચાલપનો હન ખેલ ગુમાયા, તરૂન પનામે કામ,
 હાથ પાવ જળ કપન લાગે, નીકલ ગયો અવસાન-અળ૦
 જૂઠી કાયા જૂઠી માયા આખર મોત નિદાન,
 કહેત કળીંગ સુનો ભાઈ માધુ, ઘડી ઘોડેકી લગામ-અળ૦

૧૦૬ ભજન-તાલ-૩-

તળે અળ નીંદરે, મુસાફીર કરો ત્યારીરે-
 ઇસ નગરીકે નૌ ફવાગે, ખુલી પડી સળ ખારીરે,
 દીન દીન લોક સળી ચલ જાવે, કાહેકો તેને ઘરકી યાદ
 બીસારી રે-તળે

રાજા રાણી પડીત જાની, શૂર ધીર નર નારીરે,
 અપને અપને માગ્ગ જાવે, ગહન ન પાવે કરે જતન હજારીરે-તળે
 જાના ફૂલ રાત અધીયારી, શીરપર ગડડી ભારી રે,
 ચાન્ બરે માગ્ગમે લટે, કરસે જતન પીછે હોયગી ખુવારીરે-તળે
 પ્રભુકા નામ મુમરસે પ્યારે વો તેગ હીતકારીરે
 પ્રહ્લાનદ વિલખ ન કીજે, શી-પે બડી હૈ તેરે કાલકી સવારીરે

૧૦૭ રાગ, પહાડી તાલ કેન્વા

મત એના મુસાફીર નીં લરી-
 તુમ પદ્દેશી ભૂલે પડેહો, ગહ મળ ચોરનકી નગરી-મત૦

પલ પલ છીન છીન તાક લગાવે, ચ પત માલ ચુકા નગરી-મત
લોક લુટાય ગયે બહુતેરે, વીરલા જાપ બચા ગઠરી -મત
પ્રહ્લાનદ કરો અબ ત્યારી, રૈન બીતાય ગઈ સગરી-મત
૧૦૮ રાગ ઝીઝોટી હુમરી

મુસાફીર કયા મોવે અબ જાગ-
ઇન બીનજનકી, થીર નહી છાયા, દેખ લુલાયા બાગ-મુસા
ઇમ સરાયમે રહના નાહી, કાઢે કગત હૈ રાગ-મુસા
ચહ સખ ચોર લગે સગ તેરે, ઇનમે બચ કર ભાગ-મુસા
પ્રહ્લાનદ દેર મત કીજે, અપને મારગ લાગ-મુસા
૧૦૯ રાગ ઝીઝોટી હુમરી

ભજન બીન બીરથા જનમ ગયો-
ખાલપણો સખ ખેલ ગમાયો, જોખન કામ બહો-ભજન
ખુદે રોગ યસી નબ કાયા, પગ્વશ આપ લયો-ભજન
જપ તપ તીરથ દાન ન કીનો ના હરી નામ લયો-ભજન
પ્રહ્લાનદ વીન પ્રભુ સુમરણ જાડર નગર પયો-ભજન
૧૧૦ રાગ હુમરી ચલતી-

મુજે દે દર્શન ગીરધારીરે,
તેરી નાવની સુગત પર વારીરે —મુઝે
જમુના તટ હરી ધેનુ ચરાવે, મધુર મધુર સ્વર બૈન બજાવે,
કાધે કમરીના કરી રે—મુઝે દે દર્શન—ગીરધારી
મેર મુકુટ પીતાબર સોઢે, દેખ રૂપ મુનીગણમન મોઢે,

કુડલકી છબી ખ્યારી રે—મુઝે દે દર્શન—ગીરધારી૦
 વૃન્દાવનમે રાન રચાવે, ગોપ ગોપીકા સજ મીલ જાવે,
 નૂપરકી ધુન ખ્યારી રે—મુઝે દે દર્શન—ગીરધારી૦
 ભકત હેત હરી રૂપ બનાયા, પ્રહ્લાનદ મેરે મન લાયા,
 ચરણ કમલ બલીહારીરે—મુઝે દે દર્શન—ગીરધારી૦
 ૧૧૧ રાગ માઠ તાલ દાદર

રમ સુમર રામ ઉમર ખીત જાયગી,
 એક એક શ્વાસ બડે મોલકા મીલા,
 ભજન ખીના વ્યર્થ દેહ નાશ પાયગી—રામ૦
 બાર બાર જીયા જૂન ભટકતા ફીરા,
 મોક્ષકી ખીડકી ન ફેર હાથ આયગી—રામ૦
 કરલે પ્રભુકા ભજન નહી દેર કર જરા,
 આવેગી જખી માત પલક ના રૂકાયગી—રામ૦
 સુમનસુ કરે જો ગમનામ પ્રેમ ભાવમે,
 પ્રહ્લાનદ મોહ પાશ સહજમે કટાયગી—રામ૦

૧૧૨ પદ

માઘ મૈ નો લિયો કનેયા મોલ-ટેક
 કોઈ કહે છાની કોઈ કહે ચોરી, લિયોહું બજતા ઢોલ,
 કોઈ કહે કારો કોઈ કહે ગોરો, લિયો હૈ મૈ આખી ખોલ,
 કોઈ કહે હલકા, કોઈ કહે ભારી, લિયો હૈ તરાજુ તોલ,
 તનકા ગહેના મૈ સળ કુછ દીના, દીયો બાજૂબદ ખોલ,
 મીરાકે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, પુરખ જનમકા હે ક્ષેલ માઈ૦

૧૧૩ પદ (રાગ-સૌરઠ)

જો તુમ તોડો પિયા મૈ નહી તોડુ મેં
 તોરી પ્રીત તોડે કૃષ્ણ, કોણ સગ જોડુ મેં
 તુમ ભયે તરુવર, મૈ ભઈ પખિયા મેં
 તુમ ભયે સરૌવર, મૈ તેરી મછિયા જો મેં
 તુમ ભગિરિવર, મૈ ભઈચારા તુમ ભયે ચન્દ્રા, હમ ભયે ચકોરા જોં
 તુમ ભયે મોતી પ્રભુ, હમ ભયે ધાગા મેં
 તુમ ભયે સોના, હમ ભયે ચ્વાગા મેં
 મીરા કહે પ્રભુ વ્રજકે વાસી, તુમ મેરે ઠાકોર મૈ તેરી દાસી-જોં

૧૧૪ પદ (રાગ—કાર્તીગડા, તાલ—ત્રિવટ)

માઈ મૈને ગોવિંદ લિન્ડો મોલ
 કોઈ કહે હલકા કોઈ કહે ભારી લિયો હૈ તરાબુ તોલ-માં
 કોઈ કહે સસ્તા કોઈ કહે મહેગા કોઈ કહે અનમોલ-માં
 બિદ્રાવનકી કુજગલીનમે, લિયો હૈ બજાકે ઢોલ-માં
 મીરાકે પ્રભુ ગિરિધર નાગર પુરમ જનમકે બોલ-માં

૧૧૫ પદ (રાગ કુમરી)

નાથ તુમ જનતડો સખ ઘટકી, મિરાભક્તિ કરે પ્રગટકી-નાં
 ધ્યાન ધરી પ્રભુ મિરા સભારે પૂજા કરે અટપટકી-નાં
 શાલિગ્રામકો ચંદન ચઢત હૈ, ભાલ તિલક બિચ ખીંદકી-નાં
 રામ મંદિરમે મિરાબાઈ નાચે, તાલ બજાવે ચપટી-નાં
 પાઉમે નુપુર રમજીમ વાજે લાજ સભાર ધુગટકી-નાં

ઝેર કટોરા રાણિજિયે લેજ્યા મત સગત મીરા અટકી,
લે ચરણામૃત મિરાયે પીધુ હો ગઈ અમૃત બટકી-નાથ૦
સુરત ડોરીપર મીરા નાચે, શિરપે ઘડા ઉપર મટકી
મીરાકે પ્રભુ ગીરીધર નાગર સુરતી લગી જેસી નટકી-નાથ૦

૧૧૬ રાગ પહાડી

મેરે તો ગિરીધર ગોપાલ હુસાર ન કોઈ મેરે તો ટેક
જાકે શિર મોગ્ધુકુટ મેરા પતિ સોઈ, શક ચક્ર ગદા પદ્મ
કઠ માલ સોઈ

મૈ અપના પિયા દેખ હસી લોક જાને રોઈ,
આસુજલ મીચ સીચ પ્રેમ બેલ બોહી

લોકલાજ છોડ દિની કયા કરેગા કોઈ,
દામ મિંગ લાલ ગિરિધર હોની હો સો હોઈ મેરેતો૦

૧૧૭ રાગ-ગૌરી, તાલ-ધુમાળી

જુલત રાધા સગ, ગિરિધર જુલત ગદાસગ ટેક
અણિ ગુલાલકી ધુમ મચાઈ ભર પિયકારી રગ ગિરિં
લાલ ભઈ બિદ્રાળન જમુના, કેશર ચૂવત રગ ગિરિં
નાચત તાલ અઘર સુરભર, ધિમિ ધિમિ બાજે મૃદગગિરિં
મીરાકે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, ચરણ કમલદૂ દગ ગિરિં

૧૧૮ રાગ ભૈરવી, તાલ ત્રિવટ

તુમ બિન મેરિ કોન બખર લે, ગોવર્ધન ગિરિધારીરે ટેક
મેર મુકુટ પીનામ્બર મોહે, કુણડલકી છબિ ન્યારીરે, તુમ૦
ભરી સભામો દ્રૌપદી ઠારી, રાખો લાજ હુમારીરે તુમ૦
મીરાકે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, ચરણ કમલ બલહારીરે તુમ૦

૧૧૯ રાગ—કલ્યાણ, તાલ—ધુમાળી

કૃષ્ણ કરો જજમાન, પ્રભુ તુમ—ટેક
જાડી કિરત કોન બખાનત, સાક્ષી હેત પુરાન પ્ર૦
મોર મુકુટ પીતામ્બર સોભત, કુણ્ડલ ઝલકત ઝાન પ્ર૦
મીરા પ્રભુ ગિરિધર નાગરકે, હે દરમનકો દાન પ્ર૦

૧૨૦ પદ

કુખજને જાહુ ડારા, મોહ લીયો શામ હમારારે—કુખ૦ ટેક
દિન નહી ચેન રેન નહીં નીદ્રા, તલપત જિવ હમારારે કુખ૦
નિગમલ નીજમુનાજકે છાડયો, જાન પિમે જલ ખાગરે, કુખ૦
ઘત ગોકુલ ઈત મથુગ નગરી, છોડ્યા હો પિયુ ખાગરે કુખ૦
મોર મુકુટ પીતામ્બર શોભે, જીવન પ્રાણ હમારારે કુખ૦
મીરાકે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, મિરહ સમુદ્ર સારારે કુખ૦

૧૨૧ પદ રાગ—ઝિઝોટી

અળ તો મેરે રામ નામ, હુમરા ન કોઈ ટેક
માતા છોડી પીતા છોડે, છોડે સગા ભાઈ,
સાધુ સગ બેઠ બેઠ, લોક લાજ બોઈ—ખખ૦
સત દેખી દોડે આઈ, જગત દેખી રોઈ,
પ્રેમ આમુ ડાલ ડાલ, અમર બેલ બોઈ,
મારગમે દોઈ, તારણ મિલે, સતરામ દોઈ,
સત હમારે શીશ ઉપર, રામ હૃદય હોઈ—અખ૦
અતમેસે જળ કાઢયો, પિછે રહી સોઈ,

રાણે મેલ્યા વિષકા ખ્યાલા, પીને મજ્જ હોઈ—અબ
અબ તો બાત ફેલ ગઈ, બને સબ કોઈ,

દાત્ત મીરાબાઈ ગિરિધર, હોનીથી સો હોઈ—અબ૦

૧૨૨ પદ ગગ કાલીગડા

મેરી લાજ તુમ રખ લેયા, નદજીકે કુવર કનૈયા—ટેક
પેમ ખ્યારે કાલી નાગનાથા ફેણપર નૃત્ય કરૈયા—મે૦
જમુનાકે નીર તીર ઘેનુ ચરાવે, મુખ પર મુરલી બજૈયા—મે૦

૧૨૩ પદ

વાડો વાળી બેઠારે, પોતાનો પથ કરવાને
છળ કરીને છિતરીરે, પરાયા ધન હરવાને ટેક૦
રામાનદીને મહાનદીને સ્વામી સહેબનદ સમજાવે
કબિરપથી તુખીરે વાળા, એ તો ભણે ને ભુલાવે
ઝપટસગ દોડેરે, ઉપાય ઉદર ભરવાને,—વાડો૦
અબનો વાડો, ગાય ભેસનો વાડો કોઈવાઘનો વાડો દેખાડો
અબ ધન શ્રેષ્ઠ બાધ્યામા આવે, તેને કયમ કરી દેખાડો,
ગુરૂ થઈ ગગન ગાજર, અચળ ઠામ ઠરવાને—વાડો
પ્રીતે કરી પથરને, પુજાવે, પુજાવ ધાતુ પાપાણુ,
વરતર સગ તે કબર પુજાવે, તેમા કોણુ કરે કટ્યાણુ
તીરથ વૃત દોડેરે, અફળ એ મરવાને,—વાડો
સિહ રાજથી ડરેરે દુનિયા મિહ તે ડરે નહીં કોય,
સોહ સોહ વીજનદ સ્વામિ, એમ અખિલ આત્મા પ્રહ્મહોય,
સુર રગવા ધીંગરે ધણીનુ ધ્યાન ધરવાને—વાડો

૧૨૪ પદ

કળીબુગ તો આંચોરે, દુનિયામાંથી ઘટી દયા
 મોટા મોટા માજનરે, લક્ષાપતિ લોભી થયા,
 ધરતીમાંથી ધરમ ગયુને, પપતુ વાધ્યુ પુ-
 પન્નન તો પાગળા થઈને, વરમે, મેઢની થઈ ચડ્યુર,
 ધન્નીએ રત્ન ચોર્યોરે, વાંચા કણે વણગી ગયા—કળી૦
 શુરાનુ શુરપણુ ગયુ, ગયુ સતીનુ સત,
 પેદી લેદી પડીત પુરાણી, મૈાની મટી ગઈ મત
 કળબુગનુ એક કારણરે, લોભમા લાગી રહ્યા—કળી૦
 પૃથ્વીમા પાખડ પૃન્નશે, વિપ્ર કરે વડેપાર
 સન્યામી ધન સચવા લગ્યા, પતિવ્રતા નહી ના,
 સત્ય ના જડે શોધ્યુ રે, અસત્યના શોધ થયા—કળી૦
 છત્રપતિ તો વાચા ન ચુકે, તે દુખ કેને ડહેવાય
 કથા તો કુપાત્રની સુણશે, પ્રશ્ન તો ગરોડાને પુછાય,
 હાસ ધીરો કહે છે રે, અજ્ઞાની તે તો અધ થયા—કળી૦

૧૨૫ પદ

માયાનો મર્મ મોટોરે, મોહ્યા જન માયા વડે
 મમર્થ સત સુરારે, પલકમા પાર પડે—માયાના૦
 હેત પ્રીત ગતિ માયા, કહીએ ચાતુરી વિવેક વીચાર
 લાલણા માયા બોલણા માયા, માયા હરીનો દેદાર,
 શક્તિ માયાનીરે, માયા તો મન રાખે ઘટે—માયાનો૦

માન ધ્યાન હરી ત્મર્ણ શક્તિ, માયા તણુ પ્રમાણુ
કુરાન પુરાણુ વેદ લેદ ભારે, માયા મુળ મ ડાણુ,
આદી દેવી શક્તિરે, ગુણવત ઘાટ ઘડે—માયાનો
બ્રહ્મા માયા શકર માયા, મયા વિષ્ણુ રૂપ,
માયા કરડામા કર હો માયા, માયાનુ અકળ સ્વરૂપ,
જતુ જીવ જાયજરે, અન્નણ્યા અન્નણ્યામા તે અરે—માયાનો
મુગ્ધ કહે મે માયા મુકી, ત્યાગ કર્યો ન સાર,
માયા ત્યા મુધી કાયા ગહેશે, સગ મહુજનહાર
કાયા વડે ધીરોરે, માયા વસ્તુ જડે,—માયાનો

૧૨૬ પદ

ધાહમુણી ધાજેરે, ધીગડ મલ ધીગા ધણી
પ્રભુનુ પત પાળોરે, ભાવે ભાળો ભગતે ભણી ધાહ
હુ પતીત તમે પતીત પાવન, હુ દીન તમે દયાળ,
હુ ચાકર તમે ઠાકર મારા, પ્રભ તણા પ્રતીપાળ,
મ ભાળી લેજે સ્વામીરે, અતરજામી આપ ધણી—ધાહ
ભુમી અસ્માન તણો ત્રાસ બધાણો, વાયુજગ પવન અગન,
દડી વિરચી વિષ્ણુ શકર, તમે તોડયા ત્રણ ભુવન,
પારકા મોદીકનો સ્વદ વખાણો, એતો મીથળ માથાકુટ
વિવેક વિના વસ્તુરે વિચાર વિના દૂર રહી,—ધાહ
અતર ઘરમા આણી ઉછળો, નીહાળો નીરજન નળ,
સ્વેદ જગ ઉદભી અરે, બાણ તો તારે હાથે થની—ધાહ

કોટી અપરાધ કોટી ગુના અમ બક્ષો ગરીબ નીવાજ,
તુ તાગ મામુરે જોજે કરી, કરુણાનિધી સુખકાજ
લજ્જા મારી ગળોરે મહાન નત ચીતામણી—ધાહ
ભારે ભરૂં સો વિશ્વાસ વિશ્વ ભર, આશા પુરો અનાથના નાથ,
હૂં ખ વિલસ સકટકપટ ટાળો, હરિ હેત કરીને ઝાલો હાથ,
ધી-ની વારે ધાળેરે, તારે ને મારે પ્રીત ઘણી—ધાહ

૧૨૭ રાગ રેખતા

ખલક સખ રેનકા મપના, સમજ મન કો નહિ અપના-ટેક
કઠણ હે બોજકી ધારા, ખડે સખ જાત ન સારા—ખ
ઘડા જ્યુ નીરકા ફૂટા, પના જ્યુ ડારમે ટૂટા—ખ
એમી નરજન જિદગાની, સમજ મન ચેત અભિમાની—ખ
ભુલે મત દેખ તન ગોરા, જગતમે જીવના થોરા,—ખ
તજો મદ લોભ અતરાઈ, રહો નિમગ જગમાઈ—ખ
કુટુખ પરીવાર સુતદારા, એક દિન હોયગા ન્યાના—ખ
નિકન જખ પ્રાન જાવેગા, કોઈ નહિ કામ આવેગા—ખ
મદા મત જાનો એ દેહા, લગાવો ગમમે નેહા—ખ
ડોંગી જન્મકી ફાંખી, કહે કખીઁ અવિનાશી—ખ

૧૨૮ રાગ દેરાની હુમરી

હરીસે કોઈ નહિ ખડા, દિવાને કયુ ગફલતમે પડા—ટેક
પ્રહલ્લાદ જખ હરીસે લપટા, તખી ખલ કડકડા—દિ
ગોપીચદને ખચન સુના તખ, મેકેલ મુકુક મખ ઘોડા—દી.

હનમાનને એવા કીની, લે દ્રેનાગિરી ઉડા—દિ
પુડરીકને એવા કીની, વિકુલ ઇટ પર ખડા—દિ
કહેત કપીંગ મુને ભાઈ સાધુ, હરિ ચરણ ચિત ચડા—દિ.

૧૨૬ રાગ ધનાશ્રી—

ભજેરે લેયા રામ ગોવિંદ હરી—ટેક

જપ તપ સાધન કધુ નહિ લાગત, અગ્યત નહિ ગઠરી—ભ
સતતિ મપતિ મુખ કે કારન, જામે ભૂલ પરી—ભ
કહેત કપીરા રામ નહિ જન મુખ, તા મૂળ ધુર પરી—ભ.

૧૩૦ રાગ ધનાશ્રી—

નિધનકો ધન ગમ, હમાગે નિરધન કો ધન રામ—ટેક
ચેર ન લેવે ઘટહુ ન જાવે, ધાડ પડે દે કામ—હ
એવત બેઠત જાગત ઉત, જપ હુ નિરત નામ—હ
દિન દિન હોત મવાઈ દોલત, ખુટત નહિ એક દામ—હ
ઠાકોર ચલે નગ દારેમે, પામ ન એક બદામ—હ
કહેત કપીંગ મુને ભાઈ સાધુ, પારનકો નહી કામ—હ

૧૩૧ પદ

શુભ ચગ્ગે વાલી, શુભ રેટવાલી તેરા ચગ્ગા બોલે
રામ નામ નિજ તુહી તુહી હર તુહી અલખ તુહી—ટેક
એ જલ માહી થલ કરે ને, થલ માહી ઘર વાગ
એક અચબો એમો દેખો, બેટી જનમ્યો બાપરે—શુભ૦
બેટી કીએ છે બાપને તુ, અન્નપુરો વગ લાવ,

અબાણ્યો વગ નહિ મલે તો, મેરો નેરે ઘઠ વાગરે-શુભ્ર૦
 રૂ પીળવા હું ગઈને, પીજ પીજરા ભાઈ,
 પીજતા પીજતા ઉઘી ગયારે, મારે રૂઠડા ગમમનાએરે-સુભ્ર૦
 ચગખા તેરા અજબ રગીલા, પુણી લાલ ગુલાબ,
 હાસ કખીરકો ચરખો ઉડયો, ઉલટ સુલટ શબ માહેરે-શુભ્ર૦

૧૩૨ પદ

પાણી મે મીન પીયાસીરે, પાણી મે મીન પીયાસી,
 મુને અચરત લાગે ઘણી હામીરે, પાણી મે મીન પીયામી-ટેક
 મસીદ ચડકે મુલ્લા પુઝારે, આડી જમ કેરી ક્ષામીરે,
 જોગી હોકે જટા વધારે, બન બન કીરત ઉદામીરે-પાણી૦
 બેરી હોકે બેદજ વાચે, તો એ ન મલે અવિનાશી,
 કસ્તુરી મૃગ નાલી બસત હે, ડોલત કરે અબધામીરે-પાણી૦
 દુરકી બાતે સચ કરી માનો, નિકટ પ્રગટ નહિ બામીરે,
 કહેત કખીરા મુનો મેરે સાધુ, ગુરૂ ખીતા નીશ્ચે ચોરામીરે-પાણી૦

૧૩૩ પદ

ચાહ૦ હું જીની હું જીની, તેરી મદા રામ રગ લીની-ટેક
 આઠ ચક દલ ચરખો ચાલે, પાચ તત્વસે પીની,
 આઠ માત્ર નવ વણુતા લાગી, મૂઝ્ય મેલી કીની-ચા૦
 જલકા સૂત પવનકી રેતી, ઠોક ઠોક કર કીની,
 એ ચાહર મુરિનર મુનિ ઓઢી, દિન દશતોકો દીની-ચા૦
 ઓઢ નિશક શક નહિ મનમે, ચોર ડિસી ના ચીની,

ધ્રુવ પ્રહલાદ વિભીષણ ઓઢી, શુકદેવ નિરમલ કીની,—ચા૦
 રકે ઓઢી વકે ઓઢી, ઓઢી મજન કસાઈ
 મુવા પડાવત ગુનિકા ઓઢી, મીરાને ઓઢી લીની,—ચા૦
 સાધકી સગત ગુરૂકી સેવા, અણુ આણે કર લીની,
 દાસ કેમીર જુગતસે ઓઢી, જીસકી તીઉ રખ લીની—ચા૦

૧૩૪ પદ

હારે કાળજની વાત, કેને કહિયે, ગોવાળીએ ઘેલા કીધારે ટેક
 ચીતલડા ચોરિયા ને કાળજડા કેરીઆ,
 હારે એવે વિયોગે રોઈ રોઈ રહીએ—ગોવા
 વગર વાકે શીદ કીધા વગીકરણ,
 હારે છોગા વાળે જસોદાના છેયે—ગોવા
 વાસે પ્રિયે તો કરે લોકો વખરાત,
 હારે ઘેર સાસુ જાયાની ભય હૈયે—ગોવા
 ઉઘલડી ના આવે ના ભાવે ભોજનીઆ,
 હારે નથી ઝાકી નાખ્યુ નિરહૈયે—ગોવા
 આધળા ભેત કરી નાખ્યા આહીરડે,
 હારે સખી ઝાઝુ કહેતા વૈન જૈયે—ગોવા,
 દુધલડે પેટ સખી ભરિયે દયાળના,
 હારે એના કામણુ વળે તો ગુણુ ગહિયે—ગોવા
 રગીલો નાથ રૂપિરાજ કહે રૂપાળો,
 હારે એને નાજિ ન્યાલ થૈએ—ગોવા

૧૩૫ પદ

દયા ધરમ નહી મનમે, મુખડા કયા દેખે દગ્ગનમે,—ટેક
જળ લગ પુલ રહે કુલવાડી, બાસ રહે પુલનમે,
એકદીન એસી હો જાવેગી ધુળ ઉડેગી તનમે,
ચુવા ચદન અખીર અગરજ, શોભે એરે તનમે—મુખડાં
ધન જોખન ડુગરકા પાની, ઢલ જાવેગા છિનમે,
નદીયા ઘેરી નાવ પુરાની, ઉતરી ચાહે ક્ષણમે,
ચુર મુખ હોય સો પાર ઉતરે, નુગરા ડુબે ઉનમે—મુખડાં
કવડી કવડી માયા જોડી, મુરત હરી નિજ ધનમે,
દશ દરવાજા ઘેર લીયા, જળ રહે ગઈ મનકી મનમે—મુ
યગડીયા બાધે પાગ સવારે, તળ ઝુલા ઝુલનમે,
કહે કખીરા સુનો ભાઈ, સાધુ, એકયા લડ રહે મનમે—મુખડાં

૧૩૬ પદ

જખરો કામ ઝપાટો રે, માથે મરણ બીક છે મોટી,
જતર જાણે મતર જાણે, જાણે તતર તાળા,
મહોત બડે મરદાન મર્દ, જ્યા મુજ પડે ધારાળા,—જખરો.
વૈદ જોલાવો સૈદ જોલાવો, કરો ઉકાળા કુટી,
ખુટી તે તો જરૂર ખુટી, પણ ખુટી નહી ખુટી—જખરો.
લોચર જોદો શીખો શરોદો, તત્વ વિચારો તાજા,
ખાડી લેદ દહાડી રમો પણ વળશે ઉધા વાજા,—જખરો
જોષ જુઓ નિર્દોષ લણીને, કેશ શુકનના કાઢો,

જમ કીકરનો અજળ ઝપાટો, ગજળ કહે છે ગાઠો ૦-જળરો.
 વેગ ઉતારો કેશ ઉતારો, દેશ ઉતારો દુજે,
 પકડે આવી મોત પલકમા, જીવલડો શુ ઝુકે-જળરો
 રોટી બદલો, ચોટી બદલો, લોટી બદલો લાખો,
 દરદ મદ જે ગરદ કરી દે, મોત મદે છે આખો-જળરો.
 ધર્મ ધરો અધર્મને મેલી, ખાતેથી લ્યો ખેલી,
 ઋષિરાજ ધુનાથ વિના નથી, કોઈ બરાબર બેલી-જળરો.
 ૧૩૭ પદ

(પ્રીતડા વાયદા કરકા પ્રીયા, તુને પ્રીત લગાના દોડદીયા)
 જીને ધરિકમે શિર ના દિઆ, જગમે જીઆ તબ કયા હુવા, ટેક-
 ચરખા પોઝારે રૂઈ રૂઈ, આશક પુકારે તુહી તુહી,
 જીને પ્રેમ રમ્યાખ્યા નહિ, રમીઆ બના જબ કયા હુવા-જીને
 દરિયા કીનારે માલમ ખડા, માલમ બને દરિયા મેગ,
 ડુબકી દિયે મોતીના મિલા, માલમ બના જબ કયા હુવા-જીને
 જોગી જૂગત બને નહિ, કપડા રગા તબ કયા હુવા,
 જીન આપઘટ રગા નહિ, પરઘટ રગા જબ કયા હુવા-જીને
 કાજી કીતાબે જોલ કે મશલા, સુનાવે આરકુ,
 આપે અદલ ચલતા નહિ, કાજી બના જબ કયા હુવા-જીને
 મકકે મદીને શેહેરમે, શજદા કીઆ તબ કયા હુવા,
 દિલકા કુકર જાતા નહિ, કલમા પડા તબ કયા હુવા-જીને
 કેહેવે અલી મુન બે વલી, પીયુ પીયુ કિયે મેગ જી ગયા,
 જીન સાંઠ ગુન ગાયા નહિ, જે તા ફિરા તબ કયા હુવા-જીન.

૧૩૮ પદ

પુલ્કેશ શુ કરે છે રે, ભુલ્યો ભવ કુપમા પડ્યો,
 મનુષ્ય દેહ રૂપીરે, ખોયો મણિ હાથે ચઢ્યો—પુલ્કેશ'૦
 ડાહ્યો થઈ દુનીયામા પ્રેરે છે, તેણે શુ સર્થ તાર કાજ,
 તમે જાણ્યુ જે જાણ પલકમા, કેમ રહેશે લાજ,
 ડાહ્યાપણ તાર જાણ્યુ રે, જ્યારે જન્મ હાથે ચડ્યો—પુલ્કેશ'૦
 વાકી મુછ પર વાટજ ઉઠી, નર્ડની વાટે સચર્યો,
 મીથ્યા જનની ભારે મારી, અલ્યા જન્મ ધર્યો ન ધર્યો,
 માટે જોને જાગીરે, અવસર આવી અડ્યો—પુલ્કેશ
 શુ થયુ જો સપતિ ઘણી મળી, મળ્યા મોટા ઘરણા ,
 નિશ્ચિત થઈ હુગિ નવ લજ્યા, ધિક પડ્યો અવતાર,
 ધિકક તાર જીવ્યુ રે, હુરિએ તને શાને ઘડ્યો—કુલ્યો'૦
 મનમા લે શીખામણ મારી, મમતા મુકી પરી,
 કર સ્મરણ તુ નજનહારનુ, જનમ સપ્રણ લે કરી,
 દાસ ધિરો ઝહે છે રે, સઉથી તુ સગ્ગ નીવડ્યો—કુલ્યો'૦

૧૩૯ પદ

ખળડદાર મન સુખાજી, ખાડાની ધરે ચડવુ છે,
 હિમત હુથિઆર બાધીરે, સત્ય લડાઈએ લડવુ છે,—ખ
 એક ઉમરાવને બાર પટાવત, એક એક નિચે ત્રિસ ત્રિસ
 એક ઘણીને એક ઘણીઆણી એમ વીગતે માતમે ને વીસ,
 પાચ પાચદળ તારી પુઠે પ્રેરે છે ને વળી કામ કોધ
 લોભ મોહ અને માયા મમતા એવા બુલમી જોર વગ જોધ,

આતી બળીબટ સ્વારીરે, એ સાથે અથડાવુ છે-ખ૦
 પ્રેમ પલાણુ કરી જ ન ઘોડે ચઢી, અજુર શબ્દ લગામ,
 શીલ મતે પને ક્ષમા ખડગ ધરી ભજન ભડાકે રામ
 ધર્મ ઢાલ આલીરે, નિરલય નિશાને અડવુ છે,-ખ૦
 સુરત નુરતને ઇંડા પિગળા, સુક્ષ્મણા ગગા સ્નાન કીજે
 મન પવનેથી ગગન મડળ ચઢી ધીરા સુધારજ પીજે,
 રાજ ધણુ રીઝે, ભજન વડે તરવુ છે-ખ૦

૧૪૦ પદ

જેને સમ રાખેરે તેને કોણુ મારી શકે,
 અવર નહિ બુદ્ધોરે, નાવે મારા પ્રભુની પખે ટેક૦
 ચાહે સદ્ધરને ભીખ મગાવે, ને રકને કરે રાય,
 સ્થળને સ્થાનક જળ ચલાવે, જળ સ્થાનક સ્થળ થાય
 તરણુનો મેરૂરે, મેરૂનો તરણુ કરે, જેને૦
 નિભાડા માથી બળતા ગળ્યા મઝારીના બાળ,
 ટીટોડીના વહાલે ઇંડા ઉગાર્યા, એવા છે રાજરખવાળ
 અત વેળા આવોરે, પ્રભુ તમે તેની કને, જેને૦
 બાણુ તાણીને ઉભો પારધી સીચાણુ કરેરે તકાવ
 પારધીને તો પગે ડસ્યા સીચાણુ શિર ધાવ,
 બાજ પડયો હેઠેરે, પખી ઉડી ગયા સુખે જેને૦
 ગજ કાતરણી લઇને ખેડા, હ-જી તો દીન દયાળ,
 વડે ઘટે તેને કરે બરાબર, સઉની લે સભાળ
 ઘણી તો ધીરાનોરે, હરિ તો મારો ચાલે હકે, જેને૦

૧૪૧ રાગ—ખિહાર

ગુરૂવીના ગમ નહી પડે મુરખ નર, ગુરૂ વિના ગમ નહિ પડે
 ગુરૂ કરેા તો જ્ઞાન બતાવે, મુકતીનો મારગ જડે
 અળગા રહીને ભકતી કરે તો, બેલડી અધવચ બુડે-ગુરૂ.
 ભજન કરે પણ ભેદ ન જાણે, ખાત્રી મુરખા લડે,
 કહેણી કરે પણ રહેણી બીના તો, કાચી, કાચા સડે-મૂરખ.
 સઉ કુતરાઓ ટોળે મળીને ભૂભૂ કરીને રડે,
 એમના રડયાથી ધ્ય ન ઉપજે જ્યા જાય ત્યા થાય હડે હડે,
 મૂરખ -

સુગંગ નર સતોષ, હોય તો નુગંગ નર બડબડે,
 દાસ સતાર સત ગુરૂ પ્રતાપે મુકતીનો મારગ જડે-મૂરખ
 નર—ગુરૂ કરેા

૧૪૨ રાગ—ભેરવી

પહેરી કફની થયો જોગી હવે દુનીયા અકારી છે,
 નથી પરવા અમીરીની, ફકીરી સૌથી સારી છે
 ગયા ધનવાન મોટા શેઠ કે મહારાજા કહેવાયા,
 પરતુ તુજ સખાવતની સરીખા નીજ ગુણ ગાયા
 ગયા લક્ષ્મી પતી અને, હવે તારી પરવારી છે,
 હમો રહીશુ ફકીરીમા હવે, તો આજ ધાર્યું છે
 પરમાર્થ કાર્યને માટે આ તન મન ધન અર્પ્યું છે,
 તમે જો ધન તરફ જરા સતાર ઇમાનનો ભીખારી છે

૧૪૩ રાગ—આશાવર્ગી

એક દિન જનારે જાના આખર મીટીમે મીલજના,
 મીટીમે મીલજના, એક દીન સખડો હૈ જના,
 એ દુનીયા છોડકર જના, આખર મીટીમે મીલજના—એક
 મીટી પુછે કુભારસે લાઈ તુ કયુ ગુદેકા મુજકુ,
 એક દીન એસા વખત આયગા, મે ગુદ લુગી તુજકુ—એક
 કપડા પુછે દરજીસે તુ કીયુ બે મીયેગા મુજકુ,
 કપડા પુછે દરજીસે બાઈ કયુ બે કારેગા મુજકુ
 એક દીન એસા વખત આયગા મે ગાઠ લઉગા તુજકુ,
 એક દીન ગાઠ લુગા તુજકુ—એક
 લકડા પુછે સુથારમે તુ કયુ બે કારેગા મુજકુ,
 તુ કયુ બે કારેગા મુજકુ—એક
 એક દીન એસા વખત આયગા મે કુક દુગા તુજકુ,
 મે પુક દુગા તુજકુ—એક
 મિટી ઓઢના મિટી બિછાના મિટીકા કર શી રેના,
 કહત કપીરા સુનો લાઈ સાધુ એહી પદ નીગ્વાના—એક.

૧૪૪ રાગ—બજરા લજન

મય તો હુઠ ફીરી જગ સારા, મુજકો મીલે ન મેરા ખ્યારા
 પૂર્વ પશ્ચિમ ઉત્તર દક્ષિણ, દેખા સખ સસારા,
 મસજીદ મદિર સખમે હુઠા, હુઠા ઠાકુર દ્વારા—મુજકો.
 માતામે હુઠા પિતામે હુઠા, કુટુંબ કપીલા સારા,

મહેલ માલીયા સળમે હુઠા હુઠા સળ ઘરખારા—મુઝકો
 શાહી સલ્લતનતે હુઠા રાજનકા દરખારા,
 નદી નાલેમે જકજ હુઠા હુઠા ઘાટ ઓવારા—મુઝકો
 આડમે હુઠા પહાડમે હુઠા, બનમે જાકે પુકારા,
 ગગન મહલમે નજરસે હુઠા, ચાદા મુરજ તારા—મુઝકો
 કમી હુમરી કમી લાવની, કમી ગાતા કેદાર,
 પિયુ મિલનકે કાચુ મયને કમી લજન લલકારા,—મુઝકો
 હૃદય કે ભીતર મહપ રચીયા ઉસમે પિયુજ પચાગ,
 મય કયા જાનુ મુઝે બતાયા, ગુરને કરકે ઈસારા—મુઝકો
 ખોજત ખોજત સદગુર મળ્યા, મટી ગયા ભટકારા,
 સત ચરણે સતાર કહેતા, ગુર લેદ હે ન્યારા—મુઝકો

૧૪૫ ભજન

કાનુડાની મોરલી વેરણ થઈરે, કાનુડાની મોરલી વેરણ થઈ,
 હવે ખાવરી હુ તો બની ગઈરે, કાનુડાની મોરલીવેરણ, થઈ—કાં
 વદ્રાવનની કુજ ગલીમા, ચાલી હુ વેચવા મહી,
 નદનોલાલ મને સામે મળ્યો હુ તો જોતાજ સરમાઈ, ગઈ કાં
 વહાલો વગાડે મીઠી મીઠી મોરલી, સાભળતા સુધ ગઈ,
 એરે ઠગારે કામણ કીધારે, હવે હુ તો ઠગાઈ ગઈરે—કાં
 સાવરી સુરત મોહિની સુરત, ઉપર મોહિત થઈ,
 દાસ સત્તાર પ્રીતમનીરે, દાસી બનીને રહીરે—કાનુડાની,

૧૪૬ રાગ હીચમા

રામબાણુ વાગ્યા હોય તે જાણે,

ઓઢ્યા મુરખ મનમા શુ આણે—ટેક.

ધ્રુવને વાગ્યા પ્રહલ્લાદને વાગ્યા, એ તો બેકા ઠેકાણે,
ગર્ભવાસમા શુકદેવને વાગ્યા એતો વેદ વચન પ્રમાણે—રામ.
મોરધવજ રાજાનુ મન હરિ લેવા, હરી આવ્યા જે ટાણે,
લગ કરવત મન્તક પર મેલ્યુ, ને પત્ની પુત્ર બેઉ તાણે—રામ
મીંગબાઈ પર કોધ કરીને, રાણોજી ખડગજ તાણે,
વિખના ખ્યાલા ગીરધરલાલે, આરોગ્યા અમૃત ઠેકાણે—રામ
નરસિંહ મેહિતાની હુડી શીકારી, વહાલે ખેપ ભરી ખરે ટાણે,
આગલ સત અનેક ઓઢારાં એવુ ધને ભગત ઉરઆણે—રામ.

૧૪૭ ભજન

કાચબો કાચબી જળમા રહેતા, હતા હરિના દાન, હતા હનિ-
દર્શન કારણુ ખારણે આવ્યા [૨] ગખીને વિશ્વાસ,
પારધીએ નજરે ભાળ્યા (૨) ઝલીનેખાત્રી માર્યાજી,
કળકળમા કાચબી કુડી (૨) રામૈયાની રીત છે રૂડીજી—ટેક.
કાચબો કહે છે કાચબીને, તુ રાખને ધારણુ ધીર—રાખને
આપણને ઉગારશે (૨) વહાલો ભુગતે જાદવ વીર,
ચીંતા મેલી ચરણે આવો (૨) મગ્વા તુને નહિ દે માવોજી-કાળ
વારતીતી તે વખતે માડ, કથે ન માન્યુ કહેણુ, કથ ન
કાળ આવ્યો કોણુ રાખશે (૨) થાયે આવી મોત નીશાનીજી—કાળ

અખળાનો ઇતખાર ન આવે, કરીએ કોટી ઉપાય, - કરીએ
 કહ્યું ન માને કોઈનું (૨) એતો ગાયુ પોતાનું ગાય,
 એવી વિશ્વાસ વિનાની (૨) પ્રથમ પડેલી મતછેપાનીજી - કા
 કાચખી કહે છે કયા ગયો, તારો રાખણુહારો રામ,
 પ્રાણ ગયા પછી ગાયશે આવી, શુ કરશે તારા શ્યામ,
 મરવા ટાણે મતી મુઝાણી (૨) તુટ્યા પછી ઝાલવુ તાણીજી - કા
 ત્રીકમજી ત્રણ લોકમા મારે, તમારો ઇતખાર,
 અટક પડી હરિ આવજો (૨) માગ આતમના આધાર,
 છોગાળા બહાર છે છેલ્લી [૨] થાજો ખળતાના ખેલીજી - કા
 કાચખી કહે હવે કોણ ઉગારે, જતો રહ્યો જુગદીશ,
 ચારે દીશાએથી સળગી ગયું (૨) ઓરીયા વીચો વીચ,
 આમાથી જો ઉગરીએ (૨) પાણીખડા પગ ન ભરીએજી - કા
 ખળતી હોય તો ખેસીને મારી, પીક પર ગણુ પ્રાણ, - પીડ
 નિદા ન કર મારા નાથની (૨) ઘેલી મારે છે મુજને બાણ,
 વહાલો મારો આવશે બહાર [૨] આમાથી ઉગારવાસારજી - કા
 કાચખી કહે કીરતા ન આવ્યો, આપણો આવ્યો અત,
 હરિ નથી કોઈના હાથમા (૨) તેનો તમે શુ બાધ્યો તત,
 જેનો વિશ્વાસ છે તારે (૨) તેનો ઇતખાર ન મારેજી - કા
 વીડલજી માગી વાડે ચડજો, શામળા લેજો સાર,
 લાજ લોપાશે લોકમા (૨) પછી ખીજી કોની બહાર,
 હરિ મારી હાશી થાશે (૨) પ્રભુ તારી પતીત જશેજી - કા

કેશવજીએ કરુણા કીધી, મોકલ્યા મેઘ મહાન,
આઘણુથી ઉગારીયા (૨) આવી કાચબાને કીરતાર,
લોભે કહે ભરેઓ જેને (૨) ત્રીકમજી તારશે તેનેજી-કાં

૧૪૮ ભજન

જેગળ કરીલે વિચાર, માથે જમ કેરો માર, સ્વપ્ના જેવો આ સસાર,
તોળી રાણી કરેરે પોકાર, આવોને જેશળગયજીરે,
પ્રેમ થકી આપણુ મળીએરે, પુરા મત હોય ત્યા જઈ
ભળીએરે, હોજી હોજી

અનુભવી આવ્યો છે અન્તાર, સાચા સદગુરૂ ધાર,
જાણુ મારે ધણીને દુવાર, ખેડલો ઉતારે ભવ પાર,—આવોને
ગુરૂના ગુણનો ન પાર, ભક્તિ ખાડા કેરી ધાર,
નુજારો શુભણે સસાર, એનો એજો ગયો અવતાર,—આવોને
ચંદ્ર સૂ-જ વમે છે આકાશ, નવલાખ તારા જેની પાસ,
પવન પાણીનો પ્રકાશ, સહુ લોક કરે એની આશ,—આવોને
છીપ તો સમુદ્રમા થાય, એની ધન્યરે કમાય,
સ્વાતીના મેહુલાવરસાય, ત્યા તો સાચા મોતી થાય,—આવોને
મોતી એરણુમા એરાય, પડે માથે ઘણુ કેરા ઘાય,
ફટકીયા કુટી જાય, સાચાની ખરે ખબરૂ થાય,—આવોને
નવલાખ કોથળીઓ બધાય, ત્યારે પુરા ગાધીડા કહેવાય,
હીંગ માણેક હાટે જઈ વેચાય, એતો મુલે મોઘા થાય,—આવોને
જીવની ગતી ગુરૂની પાસ, જાણું મે કસ્તુરીની વાસ,

તોળી રાણી તેજનો અળા-, એવકોની લેવા આવે માર, -આવોને
 નિન્ય ઉઠી નહાવા જાય, કોયલા ઉજળા ન થાય,
 ચુણીકાનો એટો ખાપ કોને કહેવા જાય, માવઠે ડણનાવેડાય, -આવોને
 દેખાદેખી ક-વાને જાય, એતો નર અધુરીયા કહેવાય,
 હાથમા દીવો લઈને કુવે પડવા જાય, ચાર યુગની વાણી
 તોળી રાણી ગાય, -આવોને૦

૧૪૬ રાગ—પીલુ

રામકો આધાર, તેરે નામકો આધાર,
 મીતા રામકો આધાર, તેરે નામકો આધાર-ટેક
 ખેલત ખેલત ગેદ ગીરી, જમુના ખીચ ડારોરે,
 ગેદ કાગ્ન કુદ પરે, નદકો દુહારો—તેરે નામકો
 કાલી નાગ નાથ્યો તુમ, જનત જગ સારોરે,
 ગજ હુન્તીકો દત તોર્યો, કસકો પછાર્યો—તેરે નામકો
 ભક્તનકો ભીર પરી, જાહી ખલ પ્રાર્યોરે,
 હીરણ્યકેશ મારકે, પ્રહ્લાદકો ઉગાર્યો—તેરે નામકો
 આધરેકુ એક આળ, તુમહી આધારે,
 એર એર બિનતી કરત, સુરહી ખીચારા—તેરે નામકો

૧૫૦ ભજન

મળ્યો મનુષ્ય જનમ અવતાર માડ કરીને,
 તે ભણ્યા નહી ભગવાન, હેત કરીને,
 અતે ખાશો જમના માર પેટ ભરીને
 તેથી રામનામ સભાર—હેત૦

ગઈ પળ પાછી ફેરવ આવે, મુજબ મુઠ ગમાર,
લવસાગરની ભુલવણીમા (૨) વીની ગયા જુગચાર,
ફેરા ફરીને—મળ્યો મનુષ્ય

જઠરા અગ્નિમા જુગતે રાખ્યો, નવ માસ નિરધાર,
સ્તુતી કીધી અલખેલાની (૨) આર ધર્યો અવતાર
માયામા મોહિને—મળ્યો મનુષ્ય

કળીયુગ કુહો ગંગે રૂઠે, (૨) એક નામ આધાર
જપ તપ તીરથ ન કરીયા, કહેતા ન આવે પર,
કૃષ્ણ કહીને—મળ્યો મનુષ્ય

ગુરૂ ગમ પાચો મનમે સાચો, જુગતિ કરીજદુરાય
ગગાદામકો જ્ઞાન બતાચો (૨) રામદાસ મહારાજ
દયા કરીને—મળ્યો મનુષ્ય

૧૫૧ ભજન

મન કરી લેને વિચાર, જીવન થોડા,
તારા હાડી કથાની માહે, કાન જે બોડા,
અતે જાશે જમપુરીમાહે, જડશે જોડા,
તથી રામનામ સભાર—ટેક

મોર મુગટ ધર્યો શીર ઉપર, દર્પન કર મોઝાર,
વેઢ વીટીયુ હાર ગગામા (૨) ખુબ ધર્યો ગણગાર
પગમા તોડા—મન કરી લેને

હસ્તી ઉપર કનક અળાડી, ખમા કરે છડીદારે,
 રવ મીરાના ઉટ પાલખા, (૨) કહતા ન આવે પાર
 ચડવા ઘોડા—મન કરી લેને,
 લોભ ન મુકે કામ ન ચુકે, ઘર ધધાની મહાય,
 મુગ્ધ મનવા કહુ ન બુઝે તીગ્ધ ગમનની મહાય
 પાવ છે ખોડા—મન કરી લેને.

સસાર સાગર મહા જળ ભરીયો, રામ નામકો ઝાઝ,
 ગંગા દામકુ જ્ઞાન બતાયો (૨) ગમદાસ મહાગજ,
 ખરાની વેળા—મન કરી લેને.

૧૫૨ રાગ કવ્વાલી

થવાનુ ના થવાનુ કહે, નમ્રુમી ડોણુ છે એવો
 ન જાણ્યુ જાનકી નાથે, સવારે શુ થવાનુ છે
 અરે લકેશ બહુ બળીઓ, થયો બેહાલ ના જાણ્યુ,
 જગત ના દાખલા આપે, સવારે શુ થવાનુ છે
 જુઓ પાડવ અને ડૌરવ બહુ બળીરા ગણાયા છે,
 ન જાણ્યુ ભીમ જેવાએ, સવારે શુ થવાનુ છે
 થઈ રાજા રમ્યા જુલુ, ગુમાવ્યુ પની સૌ સાથે,
 અરે થઈ નારી સદયા તે, કહો શુ વાત છાની છે,
 જાણ્યુ તે ન ગૌતમથી, સવારે શુ થવાનુ છે
 સ્વરૂપે મોહિની દેખી, સહુ જન દોડતા ભામે,
 ભૂલ્યા યોગી થઈ ભોળા, સવારે શુ થવાનુ છે

થવાનુ તે થવા દેજે, લલે મહ મસ્ત થઈ ગહેજે,
 ખની મન્તાન બાણુ ના, સવારે શુ થવાનુ છે
 હજારે હાય નાખે છે, હજારે મોજમા મશગુલ,
 હજારે શોચમાં છે કે, અમારૂં શુ થવાનુ છે

૧૫૩ રાગ—ભેરવી

મન તુ ગમાર થામા, દોષમા દબાઈ જા મા—ટેક
 રાચુ કેમ નગરગે, સુખ લોગ ને પ્રસંગે,
 મુત મિત્ર ને સગામા, મનતુ ગમાર થામા—મન તુ
 આ અમુદ્ય જન્મ પામી, હારમા હવે હરામી,
 ચર્મ ચુથ કા નકામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
 માર તુ વિચાર વહાલા, ઠેળા ખાય કેમ ઠાલા ?
 ઠેક કા ન રહે ઠામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
 ભવ જળ જાણુ ભારે, તે થકી ન કોઈ તારે,
 તેજમા હવે તણામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
 કોધ કામ લોભ ચાર, ચારે તારૂં ચારે કાર,
 મોહ મત્તરે મરામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
 આધિઓ અનેક રાખી, વ્યાધીઓ વિશેષ શાખી,
 હાય વેપમા હણામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
 વિવિધ ઉપાધીઓમા, મુખી હોય કોક સોમા,
 દીનતા ભગી દગામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
 સુખ દુખ જોઈ જોઈ, દિનરાત રોઈ રોઈ,

ધન જન કાજ ધામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
તન બળ બુવિશાળી, પિનય વિવેક વળી,
સમજણ બાય વામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
કેશવ કૃપાળ હરી, શોધી લે વિચાર કરી,
માણ તુ પછી મઝામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ

૧૫૪ રાગ માઠ

અવતારી છો ગીરધારી, તમ પરવારી, હો મુખકારી, સુદૃશ્યામ
મજનારી નર્વ વિસારી, લીએ છે કુજ ગિહારી, નિત્ય
તમારૂં નામ—ટેક

મધુવનમા, ગૌ વનમા, ગોપનમા, મુનીજનમા,
અગનમા, દિસો છે આપ
દર્શનમા, પરશનમા, મધુરી મુખલાવનમા, તનમનના, ટાળો
છો તાપ—અવતારી

જળમાથી, થળમાથી, બળમાથી, પળમાથી, હાથી રાખ્યો હુશીયાર,
છળમાથી, કળમાથી, કેળવના દળમાથી, પાડવનો કીધો ઉદ્ધાર—અ
હુ ખહરવા, સુખ કરવા, ફરી નહીં અવત વા, રકની સુણુને રાવ,
ચીત ઠરવા, કૃત સરવા, જમડાથી, નહીં ડરવા ભડ તરવા,
પીગળનો ભાવ—અવતારી

૧૫૫ રાગ—માઠ

મન હીત તણી શીખ આ સૂણુને, દિલ ગ્હાય ભણે પ્રિય તો ગણુને,
કિસ્તાર નહિ કેમ યદ કરે, ‘બસ એક દિને મરવુ જ ખરે?’—ટેક

ધનમાલ અને ઘરખાર તણ, પડશે જવું હાય વિના મરણ,
 સુતદારા કુટુંબ સદા વરણ, પડશે તુજન જવું આખરણ
 જેમ દોર તૂટેજ પતંગ પડે, જેમ શુષ્ક થયેલુ પુષ્પ ખરે,
 તેમ માન અરે મન મુરખરે “બસ એક દિને મરવું જ ખરે?”
 જન જે નીજ હુપદમા ફરતા, મન ચ્હાય શુ મોજ સદા કરતા,
 નવ કોઈની શીખ રૂદે ધરતા, પરમેશ્વરથી પણ ના ડરતા
 જન તે પણ કાળ અપાટે ચ્હડે, જેમ તેતર ઉપર ખાજ ફરે,
 નવ યત્ન કરે પણ તે ઉગરે, ‘બસ એક દિને મરવું જ ખરે?’
 ધર ધ્યાન સદા ધરણીધરનું નવ કાજ તું જાણુ અરે પરનું,
 પરકાજ વિષે જર વાવર તું, પરનું હિત પ્રાણુ જતા કરનું
 શીખ “શકર” ની મન ધ્યાન ધરે,

કિ-તાર નહિ કેમ સહાય કરે, ?
 જગ નાયકનો ભરૂં મો કરરે ‘બસ એક દિને મરવું જ ખરે’ મન

૧૫૬ રાગ—ગોડી

ગર્વ કીયો સોઈ નર હાર્યો, સીયા ગમણમે,
 ગર્વ કીયો મોઈ નર હાર્યો—ટેક
 ગર્વ કીયો રતનાગર સાગરે, નીર ખારો કરી હાર્યો—મીયા
 ગર્વ કીયો ગડવા ને ચકવી, રેન વિયોગ કરી હાર્યો—મીયા
 ગર્વ કીયો અજનીકે પુત્રે, પાવ ખોટો કરી હાર્યો—સીયા
 ગર્વ કીયો હિરણ્યકસ રાજાએ નોર વધારીને માર્યો—સીયા

ગર્વ કીચો લ કાપતિ રાવણે, દશ મુકુટ કાટી ડાર્યો—મીયા
ગર્વ કીયા આવળકર પુલડ, લઇન ચમાર કુડ ડાર્યો—સાવા.
કહેત કળીરા સુનો ભાઈ સાધુ, શરણે આયો વાકો તાર્યો—સીયા.

૧૫૭ રાગ—કાલીંગડો

કયા બોલે, અબ કયા બોલે,
મન મગ્ન ભયા, અબ કયા બોલે—ટેક
તેરા સાહેબ હે તુજ ભીતર, બાહેર નેના કયા બોલે—મન
મુક્તમાના નાહી અમીરસ લાવે, ખ્યાલા ભરભર અણુતોલે—મન
હસે પાયા માન સરોવર, દ્વણ જગ્યાપર બગ ડોલે—મન
કહેત કળીરા સુનો ભાઈ સાધુ, સદગુર પાયા અણુમેલે—મન.

૧૫૮ રાગ—ગઝલ

શ્રીરામ કહેનેકી મઝા, જીસકી જબાપે આ ગયા,
જીવન મુક્ત હો ગયા, ચારો પદારથ પા ગયા—ટેક
હુટી મઝા પ્રહલાદને, ઉસ નામ કે પ્રતાપસે,
નરસીંગ હો દર્શન દીયા, ત્રીલોકમે જશ છા ગયા—શ્રીરામ
એગી ભીલન મીવરી, કીસ પ્રેમમે સુમરન કીયા,
પરમાત્મા ઘર આચકે, ઉમ નખી હાવકે ફલ ખા લીયા—શ્રીરામ.
વાદમીકી બડા અધમ, ઉમ ન મઝા સુમરન કીયા,
સતકોટી રામાયન કરકે, પ્રભુ પદારથ પા ગયા—શ્રીરામ.
સતકોટી કી તકસીરમે, જબ શબુને પાયા ઉમે,
જાપે કૃપા ઉનકી ભઈ, સદગુરમે દર્યા દીયા—શ્રીરામ.

સખમે બડા હગ્ગ કીયા, ભકતોકા ઈન્દ્ર કલીકાન્દમે,
 નરમિ હુકી હુડી દ્વારીક મે, શામ । સીકગ દીયા—શ્રીરામ
 છા રહી કીરત બીમલ, રૂતુરાજસી સસારમે,
 અપ્ર કે માર્નીંદ તુલસી, પ્રેમ રમ બસા દીયા—શ્રીરામ.

૧૫૯ રાગ—ગઝલ કબાલી

મુઝે કયા કામ હુનીયાસે, મેરાશ્રી કૃષ્ણ ખ્યારા હે,
 જશોદા નદકે નદન, મેરી આખોકા તાગ હે—મુઝેં
 ઉઠાયા આપને ગિરિવર ઇંદ્રકા માન મારા હે,
 ગએ જળ આપ મથુરાકો, પકડકર કન માન હે—મુઝેં
 કહે હરીદાસ જીવણજી, પ્રભુકી યાદ આતી હે,
 મીલો ગર આપ ખુશ દીલમે, જખી મેગ ગુનગ હે—મુઝેં

૧૬૦ રાગ—બીલાસ

વેણુવ જન તો તહેને કહીએ, બીડ પરાઈ જાણેરે,
 પગ દુખે ઉપકાર કરે ને, મન આંમમાન ન આણેરે—વૈં
 સકળ લોકમા સહુને વહે, નિદા તે ન કરે કેનીરે,
 વાચ કાછ નિશ્રલ રાખે, તે, ધન્ય જનુની તહેનીરે—વૈં
 સમ દ્રષ્ટિને તુષ્ણા ત્યાગી, પરસ્ત્રી જેને માતરે,
 જીહવા થકી અનત્ય ન બોલે, પરધન નવ ઝાલે હાયરે—વૈં
 મોહ માયા વ્યાપે નહિ તેને, દ્રઢ વેરાજ્ય જેના મનમા રે,
 ગમ નામ શુ તાળીરે લાગી, સકળ તીજ્ય તેના તનમારે—વૈં
 વણુ લોભ કપટ રહિત છે, કામ કોધને નિવા । રે,
 ભણે નગ્નૈયો તેનું દર્શન કન્તા, કુળ ડોકોતેર તાર્યા રે—વૈં

૧૬૧ રાગ મહેતાનુ શુ મહી મુલ બતાવુ
મસ્તાનારે, દેખ વિચારી દીવાના, તુ સમજ ગુરૂકી-સાના,
નર દેહી અનુપમ પાચારે, બની કચન જૈસી તેરી કાચારે,
મુખ દેખીરે, દર્પન ડયા સુરકાના, તુ સમજ ગુરૂકી-સાના-
મન રજન વેષ બનાયા રે, અગ અત્તર તેલ લગાચારે,
દીલ બની રે, તામે નાહિ લોભાના, તુ સમજ ગુરૂકી-માના-
જેમે પુર ચક્ષાહૈ પાનીરે, તૈસે જાન ચલી તેરી જુવાની,
મુત નારીરે, સખી છોડકે જાના, તુ સમજ ગુરૂકી-માના
દેવીદાસ બુરાઈ ના કીજેરે, સખ મીની રામ રસ પીજેરે,
સખ છોડેરે, જાન જગલ બનાના, તુ સમજ ગુરૂકી-સાના

૧૬૨ ભજન

પાપ તાગ પ્રકાશ જાડેજા, ધર્મ તારો સભાજરે,
તારી ખેડલી ખુડવા નહી દઉ, જાડેજા તોરલ કહેછે રે-ટેક
તોડી સરોવર પાળ સતી મે તોડી સરોવર પાળરે
ગૌધણ તરસ્યા વાળીયા, તોળા દે રે જેશળ કહે છે રે-પાપ
હરણ હણ્યા લક્ષ ચાર સતી મે હરણ હણ્યા લક્ષ ચારરે,
વનના મોરલા મારીયા, તોળા દેરે જેશળ કહે છે રે-પાપ-
હુટી કુવારી જાન સતી મે, હુટી કુવારી જાનરે,
સાત વીન મોડ બધા મારીયા, તોળા દેરે જેશળ કહેછે રે-પાપ
વાળી ચરતી ગાય મતી મે વાળી ચરતી ગાયરે,

ખેન ભાણેજને દુભીયા તોળા દે રે જેશળ કહે છે રે—પ પ
 જેટલા માથાના વાળ કાઠા રાણી, જેટલા માથાના વાળરે,
 એટલા કુકમોં મેં કર્યાં, તોળા દે રે જેશળ કહે છે રે—પાપ.
 બોલ્યા જેશળ પીર કાઠી રાણી, બોલ્યા જેશળ પીરરે,
 મુને સત ચરણમા રાખજો, તોળા દે રે જેશળ કહેછેરે—પાપ

૧૬૩ રાગ—રામગ્રી

પઢારે પોપટ રાજા રામના, સતી સિતા પઢાવે,
 પાસે બધાવી પાજરૂ, મુખથી રામ જપાવે—ટેક
 પોપટ તાહરે કારણે, લીલા વાસ વઢાવુ,
 તેનુરે ઘડાવુ પોપટ પાજરૂ, હીરા રતને જડાવુ—પઢારે
 પોપટ તાહરે કારણે, શી શી રસોઈ બનાવુ,
 સાકરના કરી ચુરમા, ઉપર ઘી પીરસાવુ—પઢારે
 પાખ લીલી ને પગ પાડુરા, કોટે કાઠસો કાળો,
 નગસયાના સ્વામીને ભજો, રાગ કાઠી રૂપાળો—પઢારે

૧૬૪ ગઝલ મોરડી

હરદમ દૃષ્ટુ કહે, દૃષ્ટુ કહે, જળા મેરી,
 ચહી મતલબંદે બાતીન, ડરતા હુ ખીદમત મેં તેરી—હરદમ
 દહી ઓગ દુધ સકકર, દેતા હુ હરબખ્ત તુજે,
 તોભી હરશેજ હરિ નમ, મુનાતી ન મુજે—હરદમ
 મારી જીદગાની ખોઈ, ઓહી ગુન્હા માપ તોગ,
 દત્ત પ્રીતમ ભુલે ના નામ, આખીર બખ્ત મેરા—હરદમ.

૧૬૫ આત્મી

જય દેવ, જય દેવ,
 જય જય જગત્તા, પ્રભુ, જય જય જગત્તા
 ભગવત તુ ભવભત્તા હરકત સહત્તા—જય
 પુણ્ય પગ્મ પરાક્રમી, પ્રભુ નિભુ પરમાત્મા—પ્રભુ વિભુ
 સકળ કળાધર શ્રીમત (૨) ધીમત ધરમાત્મા—જય
 તુ સચરાચર સ્વામી બળવત બહુ નામી—પ્રભુ વિભુ
 વિભળ મહા વિશ્રામી (૨) ધન્ય અચળ ધામી—જય
 તત્ત્વ સકળ ગુણ તારા, સર્વ થકી સાગ—પ્રભુ સવ
 અતર્યામી હમારા (૨) પ્રાણ થકી પ્યારા—જય
 કર્ણા કર ઉપકારી, ધર્મ ગિરદ ધારી—પ્રભુ ધર્મ
 તે ભવ પાર ઉતારી, (૨) અગણિત નરનારી—જય
 તુજ મહિમા બહુ મોટો, શુભ તારી શક્તિ—પ્રભુ શુભ
 સુરનર મુનિવર માગે (૨) ભલી તારી ભક્તિ—જય
 હે હરિ ! હરકત હગ્ને, કર્ણા ઘણી કરગ્ને—પ્રભુ કર્ણા
 અભય અણ આદરગ્ને (૨) ઉર અરણ ધગ્ને—જયદેવ

૧૬૬ રાગ-પદ

ચાલો જઈએ દરશન કરવા, ઠાકોરમા ઠાકોર ખીરાને છે,
 દીનાનાથ દયાળ દામોદર, દરશનથી દુખ ભાગે છે-ટેક
 પડેલુ દુખ પ્રહ્લાનુ ભાગ્યુ, શખાસુરને મારીને,
 શખ નારાયણ ખેટમા પેઠા, વેદ લખ્યા આર વાળીને,

કર્ચ સ્વરૂપે સાગર મથિયો, ચૌદ રત્ન બહાર કાઢીને,
 અમ્રત તો અમરોને પાયુ, વિષ પાયુ વિષ ધારીને,
 વરાહરૂપે પૃથવી લાવ્યા આઘ નિરજન આજે છે,
 દીનાનાથ દયાળ દામોદર, દર્શનથી દુખ ભાગે છે
 પ્રહલાદની પ્રતિજ્ઞા પાળવા, નંદુર નરસિંહ રૂપ ધર્યું,
 હિરણ્યાકશ્યપુ નખે વધેયો વિધિનુ વાક્ય સપૂળ થયુ
 વામનરૂપે બળિને આપ્યા, ઇન્દ્રગ્યનુ કાર્ય કર્યું,
 છખીલોછ છડીદાર થઈ દેસા, બલિગબ્ધનુ ભાગ્ય ભળ્યુ
 રૂચી ગ્રહી નક્ષત્રી કીધી, જઈને કોકણ ખીરાજે છે,
 દીનાનાથ દયાળ દામોદર દર્શનથી દુખ ભાગે છે.
 અનેક દુખ દેવતાના ભાગ્યા, રાજા રાવણ મારીને,
 વિભીષણને લકા આપી, પથરા પાળજ તારીને,
 કૃષ્ણસ્વરૂપે કનને માર્યો, ગોકુળમા ગો ચારીને,
 મોરલીમા મહા મોહ પમાડ્યા, ત્રણ લોક નર નારીને,
 બુદ્ધરૂપે જગન્નાથજી, ઝગમગ જોત ખીરાજે છે,
 દીનાનાથ દયાળ દામોદર, દર્શનથી દુખ ભાગે છે.
 અકળકળા નવખડમા વ્યાપી, ઘટઘટમા તમે રમી રહ્યા,
 ડાકોરમા ડાકોર ખીરાજમા, ખોડાણા પગ કરી દયા
 ગગાખાઈના ગુણ વધાર્યા, સવા વાલથી ઓછા થયા,
 ભક્તિ જાણી સારગપાણી, ગુગળી પાછા ઘેર ગયા,
 માખણિયો મારો છે મારો, લીંબડો મીઠો ભાગે છે,

દીનાનાથ દયાળ દામોદર, દર્શનથી દુખ ભાગે છે ૪
 ઉચુ દેવળ ઉચુ શિખર ઉપર ધન પ્રર ફરે,
 જે દરવાજો મોખત વાગે, રત્ના ગીર ત્યા ગડગડે
 ગોમતી તીરે સગત તીરે, સગ આવી ત્યા પડાવ પડે,
 આઠે દહાડે શુકવારે, વાલમનો વરઘોડો ચડે
 રણછોડ રસિયો, સૌમા વસિયો સૌને માથે ગાજે છે,
 દીનાનાથ દયાળ દામોદર, દર્શનથી દુખ ભાગે છે ૫
 ઉત્તર દક્ષિણ પુર્વ પશ્ચિમના, લોક દર્શને આવે છે,
 મોટા મોટા સઘવી થઈને સઘ ડાકોરમા લાવે છે
 નયણે નિરખુ હૈડે હરખુ, રૂપ ઉપર નહ બલીહારી,
 શખ ચક્ર ને પદ્મ બિગળે, ગદા ધરી છે ગીરધારિ
 સાકર માખણ તુળસીની માળા, નાય રણછોડને ચઢાવે છે,
 ઇન્દિયારામના સ્વામી અતરજામી, ભક્તને લાડ લડાવે છે ૬

૧૬૭ ગગ—ગઝલ

હરિ સજનવિના દુખ દરિયા, સસારનો પાર ન આવે,
 જઠ ભુધિ જીવ સન્ત વિના, શુદ્ધ માર્ગ કોણ બતાવે
 તે અનેકવાર અવતાર ધર્યા, કે કર્મ તણા કોઠાર ભર્યા,
 અધ ઓધ તણા અખાર કર્યા, હરિ૦૧
 ફર્યો ચાર ખાણ લખ ચોનાશી, થયો જળચર સ્થળચર ગર્ભવાસી,
 માથા બધનથી ન થાક્યો નાશી, હરિ૦૨
 પામ્યો મનુષ્ય દેહમા નહિરે મણા, ધન ધામ
 પુત્ર પરિવાર ધણા,

હો ગાઈલે ગુણ ગોવીંદ તણા હરિ૦૩
 તુ ઝાડ પહાડ જડરૂપ થયો, તે શીતલ-સા સુરનાપ સહ્યો,
 તારા કપ્પનો પાર નવ બંધ કહ્યો, હરિ૦૪
 દુખ જન્મમરણ એવું જાણી, શું બેઠો છું આળસ આણી
 કહે પ્રીતમ ચેતી લે પ્રાણી- હરિ૦૫

૧૬૮ ભજન

ઉડો કુવો સતો જળ વિના, નિચ ભરે પાણીયારી
 અમત જુહુ નવ બોલાયે, બ્રહ્મા જુવોને વિચારીરે—ઉડ૦
 હેઠે કુભાર ઉપર ચકડો, મે તે ફરતા દીઠો,
 કીડી કેગ નેત્રમા હસ્તી જતો મે દીઠો—ઉડ૦
 નદી કેગ નીર ઉલટયા, જઈ પન્વત ચડીયા
 હરણે પામે બાધીયો માહી પારાધી પડીયા—ઉડ૦
 હેઠે ભમર ઉપર કમળ છે, માળી છાબમા દીઠો,
 તેને પ્રમે વાપમે, ચૌદ લોકમા મીઠો—ઉડ૦
 હેઠે જાગર ઉપર પનીયાની, તે મે ભરતારે દીડી,
 ગોળખ બોલ્યા વિનતી વાણી છે બહુ મીડી—ઉડ૦

૧૬૯ અખા ભગતના ભજન

એક દીન એવો આવશે, તે સખળ મારા રૂદીયામા સાલેજી
 મગારે મીત્રને કાણે, કોઈનું જો નવ ચાલેજી
 કાઢો કાઢો એને સૌ ડરે, જાણે જનમ નોતારે—એક૦

પડતો ઘુઘટ અળગો કરો, રોકયા દશે દરવાજા,
 કાળે કાયાનો ગઢ ઘેરીયો, રોકયો દેહનો ।જાજી—એક૦
 સોળરે વરસની સુદરી, ઉભી ટગમગ જીવેજી,
 આરે કાયામા હવે કાઈ નથી, ઉભી ધુસકે રૂવેજી
 વેઠ વીંટીને સાકળા, નાના વીધના વાઘાજી,
 કુટુંબ મળ્યુ સહુ સામટું, સરવે લુટવાને લાગ્યાજી,
 બેની વળામણુ શેરીયે, માતા આપેથી વળશેજી — એક૦
 સગારે સગા તમે શુ કરો, સગા વળાવીને વળશેજી,
 સગ રે વન કેરા લાકડા, લેળા આવી બળશેજી,—એક૦
 કોના છોડે ને કોના વાછડે, કોના માઈ ને બાપજી,
 અતકાળે બાવુ એકલુ, સાથે પુન્યને પાપજી — એક૦
 એક નહિરે ત્રાપો નહિ તુબડા, નહિ કાઈ ઉતારાને આરોજી,
 કરજોડી અખો એમ બોલીયા, પ્રભુ મને પાર ઉતારોજી — એક૦
 ૧૭૦ ભજન

જા ઘર કયા નહિ કિરતન નહિ, સત નહિ મીજમાન',
 તાઘર જમકે ડેરા ફીના સાજ પડે સમશાના — જાઘર૦
 પુત્ર્યે' ફગરો ઈહા કિરતહે, કયા દિખલાવત અગા,
 એક પલકમે ફના હોયગા, જેના રગ પતગા—જાઘર૦
 નાલી કમળમે નાવ ચલતહે, દ્વાદશ મીન ઠેરાના,
 અઘર તખ્તકા દેખા તમાસા સોઈ સતગુરૂકી સાના—જાઘર૦
 ેર વૈરાગે ગુરૂ ગમ જાગે, સતગુરૂ નામ નિશાના,
 સાધુજનકી સેવા ન કીની, કિસવિધ હોય કટ્યાના—જાઘર૦

મેરી મેરી કર કર મુગ્ધ, મિટો નહિ માન ગુમાના,
કહત કબીરા મુણેભાઈ સાધુ, કીસ વિધ હોય કલ્યાના—બધર૦

૧૭૧ ભજન

લાચ ઘરેઘર લાગી, સતો કયા ઉગરીયે ભાગી,—ટેક૦
પાપ હતુ તે પૃથ્વીમા પરવર્યુ, ધરતી ધધી ભાગી,
હિંદુ મુસલમાન થયા હાલક ડોલક, ઉઠ્યા ઘર મેલી ત્યાગી—સતો
ઇંદ્ર ડોલ્યા ઇંદ્રાસન ડોલ્યા, લાત ગેળીની લાગી,
બ્રહ્માનંદ નવ માસ ડોલ્યા, લેહેર હવાની લાગી—સતો
ગુરૂખી જલ્લીયા ચેલામી જલ્લીયા, જલ્લીયા મહા ત્યાગી,
બાર પથ પટ દર્શન જલ્લીયા, રાગીને બઢરાગી—સતો
ત્રણે ભુવનમા ત્રાસ પડીયા સત ન ડોલ્યા મુભાગી,
કહત કબીરા મુનો ભાઈ સાધુ, આતમ દર્શન અનુરાગી—સતો

૧૭૨ ભજન

મોકો રોકને વાલા ડોન, મગનમે જાઉં ચલી
ઇંડા હતા તબ બોલતા, બચા બોલત નાહી, ટેક૦
પડ દર્શનમે સાચા પડીયા, ગોરબકુ ગમ નાહિ મગનમે
આગેમે તો આપ જનમીયા, પીછુ બડા ભાઈ,
ધામધુમમે બાવા જનમ્યા પીછુ જન્મી માઈ, મગનસે
આગેસે તો દુધ જમાયા, પીછુ દોઈ ગાય,
વાછરે ગાયકે પેટમે, વાકો દુધ હાટોહાટ વેચાઈ મગનસે
કીડી બાઈ ચલે માનરે, નવ મણ કાજળ વાઈ,

હત્તી લીયા હાથમે, ઉટ અપટ લે જાઈ મગનસે
કહત કળી- ક્કીર મન્તાના, એહી પદ હે નીરવાઈ,
એ પદ તો કેઈ વિરલા બુજે, હમા ઉતર ગયા ખાઈ મં

૧૭૩ હનુરદાસના ભજન

માયા તે મ તાનીરે, મોહ્યા જન મોટા મોટા,
લુટાયો એક પગમારે, વેરાળી જોગીયોના જોટા—ટેડ
જટા ધારીને થયા જોગી, રાખ ચેળીને કરે રાન,
ભગવા વસ્ત્રને વાળે લગોટા, પછી આરોગે મુર પાન
ગાળે ભાગ પીનેરે કાઢે, ધુવાડાના જોટા—માયાં
નાઈ પોઈને આવો શરીરને નીરખે, ફરે મગન મસ્ત ન,
આરતિ વેળા જ્યારે માણુમ આવે, તેની પેલા થાય ગુલતાન,
તાન તો લાવીનેરે, પ્રીતે વગાડે ઘણુ મોટા મોટા—માયાં
નીલક અતાવી માહે શરીયોરે તારે આડળધ બાધે કેશ,
દાતો વીક શીને જુએ દર્પણમા, એ કેવો વેગગીનો વેશ,
ઘરેઘર ભટકેરે લાજ હીણુ લગોટા—

માયાં

ખાવો તે એક ને બે ત્રણ અકશિ, બે ચાર બાળક બળ,
ધન નાફે આવો ધુણી ધખાવે, પછી કુટી કાઢે કપાળ,
પરાયા માલ ખાઈનેરે, ડબરીના પોટા

માયાં

ઝાટો વેચીને ખાવો વ્યાજેરે આપે, બનાવે મેડીરે માળ,
જાન પુછતા ગાળોરે ભાડે, રડી કરીને ઉડાવત લક,
દુઃખના પેટાણુરે દુનીયામા કાઢે ડોટા

માયાં

૧૭૪ નથુરામના લજન

જુડી ડાયા રાપી જુડુ ન જોડો, જટશે તુને તારે ઘડનારે
 જુડી ડાયા જુડી માયા, જુડા જગ ભરમાયારે,
 અતકાળે જાણુ એકલુ, મરમ કોઈએ નવ પાચારે—જુડી૦
 આરે જન્તમા વહેલા વળશે, આવી ભાવઠમા ભરાણા,
 મગાકુટુખીની લાલચલાગી તરીયાને જોલે બધાણા—જુડી૦
 અહિ પદાન્થ મોટુ પામ્યા લજન કરી લે ગુરુદેવના,
 દુધ પુત્ર ઘર અત ધનલક્ષ્મી, એકજ છે તારે મેવના—જુડી૦
 અરે જુગમા કેક નર ગયા, હથી ઘોડાના ચડનારા,
 ઘટ ગભીર ગુણુગાવે નથુરામ અહિ નથી કોઈ રેનારા—જુડી૦

૧૭૫ ડુગરપરીન—લજન

કાચે ઘડે નીર કયુ રહે, કયુ રહે ડાગળમા પાગરે
 બગલા મોતીડાકુ કયા કરે, મોતી હસા કેરા ચારારે,
 વન્તુ જોઈ જોઈ પોરીએ, એથી અવગુણુ ન હોયજી—કાચે૦
 દિપક વિનાના મદિર કેસા, કેસા માટીકુ તાળારે,
 કિયા વિનાના જોગી કેસા, જેસા સમદર ખારારે,—કાચે૦
 અધા આગ્નીકુ કયા કરે, કયા મુગ્ધકુ માળારે,
 કાફર તસખીકુ કયા કરે, તીનમે તો હે બિબારારે કાચે૦
 પુત્ર વિના કેની માવડી કેસેપાવૈયાકુ પાનારે,
 ડુગરપરી ગુરુપ્રતાપે જોડ્યા, સખ જુગ સારાહે કાચે૦

૧૭૬ ભજન

તારી અકલકળા નવજાણી, મેરેદાતા, અકલકળાન ઓળખાણીરેજી ટેક.
 પરથમ તો પેદા કરીયા, પવન જળ ને પાણી હોજી,
 બહુ નામી તારૂં બીજી બીરાજે, અનુભવે રમતો આણી-મેરે
 એક બાડો બીજો બોળડો, એક દેવ દુજો દાણી હોજી,
 એકને માથે ચમર બીરાજે, દુજો ભરે ઘડ પાણી-મેરે
 રાજતો ત્રણકુ દીજે, જરા મરણ નવ જાણીરે હોજી,
 વડી પળમા લકા પરજાળી, કહેવા ન રાખી કાણી-મેરે
 મુરતા રાખે તો એક શબ્દ સુણાવુ, વેદ સુણાવુ વાણીરે હોજી,
 દોય કર જોડી લખમણ બોલ્યો, અનુભવે રમતો આણી-મેરે

૧૭૭ ભજન લાવણી

કહામે આયે કહા જાયગા, ખોજ કરો આગમ ઘરકી,
 મીલે મતગુરૂ નાન બતાવે, ખોજ દેવે અતર ખડકી-ટેકો
 તીલક છાપ ઘરમાળા મુદ્રા, તીરથ ત્રત ભરે મટકી,
 ગાય બજાવે લોક રીઝાવે, બજાર નહિ અપને ઘટકી-કહામે
 બાહીર બગ ધ્યાની હો જોડો અતર મુરત ચલ ઘટકી,
 ઉપર બદા બીતર ગદા, મન મેલા મછલી નટકી-કહામે
 કાજી કુનાન કીતાબ બખાને, જીવ જતો કરતા નટકી,
 હરદમકી હીકમત નહિ ખુજે, પકડી મુરગીકો પકડી-કહામે
 હિંદુ તુ કા દોનુ ભુલે, ખટખટ નહિ તારી ખડકી,
 જોગીજ ગમજતી સન્યાસી, લાલચમાહિ રહ્યા લટકી-કહામે

વિના સમજ સળ જીતની ન દોરે, ચિતનકી ન લહે ચટકી;
વેન્નુદાન બેહુદકે બાસી, આવરણે ન રહે અટકી-કહામે૦

૧૭૮ ભજન

દલ દરીય મા અખડ દીવો, દેખ્યા વિના માડું મન ડાલે,
બ્રાતિના ભુડ્યા ભવો ભવ ભુડ્યા, મતગુડું વિના તાળા કોણ બોલે ટેક
ગગન ગુફામાં ગુપ્ત ને ગેબી, ભાર બાનન ઊપર બેલે,
નુરતપ્ત પરનામ નીરજન, નુરતીને નુરતી કોઈ મત બેલે-દલ૦
આ કાયામાં રતન અમુલ્ય, વસ્તુ ભગેલ માહે વણુ તોલે,
સોહમ શબ્દકા કરી લે ગુબારા, મેગ મતગુડું માહે બોલે-દલ૦
પ્રીત જેની હશે પુણ્ય જનમની, ભુવા ધન્ય અનાથ ભેલે,
શેલી સધ્યાના ચેતો મેઝ ભાઈ, પ્રણ આવ્યા જેમ વૃક્ષ વેલે-દલ૦
જેણે લખ વ્યા ધણી હમુરના, અખત' રે જીવ હવે કેમ ખીવે,
ઠહેરવીગમ ગુડ ભાણુ પ્રતાપે, અજર અપાલા કોઈ મત પીઠે-દલ૦

૧૭૯ રૂપિંગજના ભજન

જમ દે નીત્ય અપાટાવે, કોઈ ચેતણ હાન ચેતા-ટે૦
ઠીઠીઠીઠી દાન કાઢે શુ, પલમા બગડે પ્રિતિ,
દીઠી દીઠી પ્રણાની બગડી, ચડપ આવી ગઈ ચીઠી-૪૦
માત પીતા જાણે મુત મારો, થાશે નિ દિન મોટો,
મોત નજીક આવે છે એક દીન, થાશે ખેલ ભાઈ ખોટો-૪૦
બધુ જાણે બવવ મારો, જીવે જુગ જુગ જોડી,
કળ અચાનક આવી પકડશે, ત ત નાખશે તોડી-૪૦

મોળ અગ શણગાર મજરે, રોળડશા શુ રીળે,
 એડ દી લાલ વેરાગણુ ધનનુ, વેષ બદલો બીળે-૪૦
 દર્પણુ લગુ શુ સુખડુ દેખો, સમજે જમની શેહમા
 એડ દી ડરશે કાગ કુલહલ, ચડપ મુવાડે ચેહમા-૪૦
 દારા પુત્ર પરિવાર તજીને, તાવુ મીલકત મેલી,
 રૂપિાજ રઘુનાથ વીના નથી, કોઈ બગાળર બેલી-૪૦

૧૮૦ નીર્મળના લજન

જ્ઞાની તો તેને કહીયેરે, ગુરુ ચણ રહે,
 નીત ઉડે જેની મુગ્ધારે, ખેચીને ગુરુ શણુ ગહે-ટેક૦
 જખમે શબ્દ કિયે ગુરુ સમણ, મિટ ગયે સકલ ણિડર,
 આઠ પ્રહર કીયે ચેમઠ ઘડીયા છુટે નહિ લગા
 અથ તો તેની વૃત્તિરે, નીશ દિન લગી ગહે—જ્ઞાની૦
 જોત ન લાગી મો તન બળે, ગુરુ શબ્દકી ખાત,
 રોમ રોમ રગ હોઈ રહ્ય રે રરકારકી માથ
 શબ્દમે ગુરતીરે, મણી જ્યુ નાગે મીકે
 પોથી પઠ પઠ પડિતબુકે દેખે નહિ કછુ સર,
 ચા-વેદ હુઠે નહિ પાવે, ખટ દશન કે પ
 અપાર દેશ ન્યારોઁ કોડ સત વિરલા લહે-જ્ઞાની૦
 આદિ અનાદિ નામ ગુરુનુ નીરખી લો નિર્ધાર,
 નિરાલા વો સળહીમે ન્યાગ ગુરુ પડે સુખકાર,
 નિર્મળદાસ નિહાળેરે પ્રગટ ઘટ ઘટમા રહે-જ્ઞાની૦

૧૮૧ ભજન

રામ નામ ખ્યાલેરે, પિલાવે કોઈ ગુરૂ સહી,
 સચરાચર વ્યાપીરે, દેખી તો કાઈ ખાલી નહિ-ટેક૦
 પિયા પીયાલા ભયા મતવાલા રામ રામ પ્રકાશ,
 ઓહ શોહ દોહ ધ્યાન ધરતહે, સત પુરૂષકી પાસ,
 આનંદ ભયોં મનમારે, દુર્મતી દુર ગઈ-રામ૦
 જો કોઈ મિલે શબ્દ કે ભેદ, તો નીરખે નિગ્રહાર,
 નિનાદાર નીર્ગુણ અવિનાશી, જલકત જોત અપાર,
 અપાર દેશ ન્યારોરે, નામ બીન કંછુ નહિ-રામ૦
 ચર વેદ બટ શાસ્ત્ર પઢ ગએ, પઢ ગયે સકલ પુનાણ,
 વાદ વિવાદ કરે સતનએ, જ્યુ મરધા વનમાય,
 વન્તુ તો તેરી પાસેરે, જગલ બીચ હુઠત ફીગ્હી-ગમ૦
 ચાર વેદ બ્રહ્માસે નીપજ્યા, ત્રીન હુ ન પાયા પાર,
 ઉનસે જ્યાદા કોન પઢેગા, નીકલ પડે જગ જહા ,
 અકલ ગતિ તેનીરે, નીર્મળતાસે કહી-રામ૦

૧૮૨ તુલસીદાસની કાકી,

હોલો હોલી કહે છેરે, પ્રભુ મારી વારે ચડે,
 બચ્યા મારા માળેરે, તળે આવી બીલ ખડો-ટેક૦
 બાણ તાણીને ઉભો પારાધી, ઉપર આવ્યો બાજ,
 દરમાથી મરખ જો નીકળે તો વણસે અમારા કાજ,
 ગરૂડના ગામીરે આટી નાખી રખે રહો-હોલો૦

કહેતામા પ્રભુ પરવરીયા, તે સર્પ વીશે નીરવણુ,
 પારાધીને પગે ડશીને, તતક્ષણુ લીધા પ્રાણુ,
 ત્યાથી બાણુ છુટારે, બાજ આવી હેઠે પડયો -ડોલો.
 કઠણુ વેળામા કામજ આવે, ભજન કરે ભય નય,
 એવા મમરથ સ્વામી મુકીને, કોના પુણુ પાય,
 ગુનેગાર તારોરે, તુલમીદાસ ખરો, -ડોલો.

૧૮૩ ચેલૈયાનુ હાલરડું,

હેરી તારે હાલરડે હળતાળ બળા ચેલૈયા જીવે ભાઈ
 ચેલૈયા ખમા ખમા, ટેક.
 હેરી મા । નોધાગના આધારરે, બાળા ચેલૈયા જીવે ભાઈ, -ચેલૈયા
 હેરીમારા ચાખડીઓના છડીદારરેબાળા ચેલૈયાજીવેભાઈ-ચેલૈયા.
 હેરીમારે કણુતો ખુટયા કોઠારરે,બાળા ચેલૈયા જીવે ભાઈ-ચેલૈયા
 એજી મારેહાલરડેહળતાળ,કુ વરચેલૈયા ખમાખમાભાઈ-ચેલૈયા
 એજી તારા મહેતાજી જીવે તારી વાટરે,
 કુ વર ચેલૈયા ખમા ખમા ભાઈ-ચેલૈયા

સાખી

અમે જાણ્યુ ચેલૈયાને પગણાવશુ જાડી જોડશુ જાન,
 પજુ ઓચીતા મગણુ આવીયા,સ્વર્ગમાથી ઉતર્યા વેમાન બાળા.
 લીલી હોજો લીંબડી, એની ગીતળ હોજો છાય,
 બધવ રહેજો અમોલણુ, તોય પોતાની બાય બાળા.
 કુવા ઢાકણુ પાવડું જગની ઢાકણુ બાર,
 બાપનુ ઢાકણુ ખેટડો, એમ ઘરનુ ઢાકણુ નાર બાળા.

ફળ વિના ઝુરે પીપળી એમ, બધવ વિનાની ઝુરે ઝેન,
 પુત્ર વિના ઝુરે માવડી, એજ તારે પીગળે પડીયેવ જોટ માળાં
 હે ધર નમ્યુ તો ભલે નમ્યુ, વળી તુ કા નમ્યો ધરનોમોલ,
 જેના ધન્માંથી ક પોતર ઉડયા, તેને જન્મોજનમનો શોડ બાળાં
 હે મેલ મા મેલો હુબડો, તેથી મેલો લોલ
 તેથી મેલો સગળગા વાણીયો, એતો મુવે પામ્યો મોલ બાળાં
 હાથે પોચી હેમની, વળી ગમે એકાવગ હાર,
 જેને આગણે નહીં દીડરો, હેરી તેના મરીગયા મુનકાં બ જાં
 જગ વછોઈ માછલી, ટોળા વછોઈ ગાય,
 હગ્ગ વછોઈ મૃગલી, એમ પુત્ર વછોય માય, બાળાં
 ભાય મરે ભવ હાગીએ, ઝેની મરે દશ જાય,
 બ જાપણામાજેના માવતર મરે, તેને ચોદગના વાવાય બાળાં
 એલગ્યાને મજવન કીચો, લાગ્યો પ્રભુને પાય
 ભોજલના મ્વામીને ભેટતા, પડના પ્રાશ્વીત જાય બાળાં

૧૮૪ પદ-તારનુ તુટતુ

તુટયો માગે તખુરાને તાન, ભજન અનુરે મ્હુ ભગવાનનુ - તુ
 એડ તુટતાખીજાં તાન અનાર છે, જીવાળીમા નહિ હવેજીવજી,
 પાર પડયા પોચારે, નખલીયુ ન મનુ - તુ
 તગ્ગ પડી છેજે બાતલ તુળડે, લાગે નહિ કુટી જતા વાર,
 ખુટીતુ ખેચવુ રે, કાઈ ન ડામનુ - તુટયો
 રગ ચડેને ડાચે રે ડહો તે કેમ નેડે ?

થોડી ઘણી પોચી રહી જાય, ખેલખગડતા ખામેરે, ભાનનજ્ઞાનનું -તું
 સ્વર મેળવીએ શેમારે, તાલ બેતાલ છે, ઢોલકમા પગ કાઈ ન ઢગ,
 બધ થકુ તે બાડ રે હરી રસ પાનનું -તું
 ખરચી હવે ખુટીરે, ખુટી હવે ખીજીનથી, હરિ હવે ઝટ ઝલો તમે હાથ,
 કહું 'કુ કામ ન મારે રે, ધન જન ધામનું -તું
 કેશવહરિની કરણીરે, કેળું ન જાણી શકે, વાણી મન પાછા વળી જાય,
 બળ ચાલે નહિ એમારે, મહા બળવાનનું -તું

૧૮૫ ભગવાનલાલ શર્માનું ભજન

ઘડપણમા ગોવિદગાથુ ગુરૂરાજ, અમે ઘડપણમા ગોવિદ ગાથુ,
 અમને હમણા નથી નવરાથુ ગુરૂં ૧

ગુરૂજ્ઞાન અમે સાલજ્યુ તમારૂં, મુખતપુગીનું બતાવે છે બાડ
 પણ અમરે કર્મે ચોટ્યુ કારભારૂં ગુરૂં ૨

અમે મોટા કહેવાઈએ વેપારી, રાત દિવસ કચ્વી મગજમારી,
 કયા કયા નાલણીએ તમારી ગુરૂં ૩

અમારે ઘેરે ઝાકુ દુઝાણુ, નિત્ય માચવતું મગાઓનું ભાણુ,
 પ્રભુ રત્નની વાતો કયાથી જાણુ ગુરૂં ૪

હજી બાધવા છે બાગમે માળા, હજી થાવું હજાર મીલવાળા,
 કયાથી ફેરવીએ તમારી માળા ગુરૂં ૫

ચાલ જની પુજમા શુ કરીએ, કોડ અબજ તીજેરીમા ભરીએ,
 પછી નાતમા મોટેરા થઈ ફરીએ ગુરૂં ૬

પાચ ફીક । વિલાયત ગયા છે, વહુ દીકરીને કળ્યા થયા છે,
 એવા ધ મા ધમરોળા રહ્યા છે ગુરૂં ૭

સાડો કરમે નીકળી, કળયળી, વળી ગામમા સાળાને સાળી,
નિત્ય મનાવવુ પડે ભમરાળી ગુરૂં ૮

ચાંદ વરસની ઉમર થઈ અમારી, તેશુ આખમા આવેછે તમારી,
હજી પગલુવી છે નવલી ના ૧ ગુરૂં ૯

અર નાઈટના ખીતાબો લઈશુ, વાઈસરોયને આવકાર દઈશુ,
ખીજી વાતો પાંડીથી કરીશુ ગુરૂં ૧૦

૧૮૬ રાગ—રામગ્રી

કોઈ શુધ લાવે મારા નાથની, તેને નવનિધ આપુ,
મોતીડે વધાવુ તેહને, કષ્ટ કોડેથી કાપુ ટેકં

અખી કોઈ સમજાવીને, ઘેર તેડી લાવે,
કઠણ હૈયાના કાનજી, નદેશો ન કહાવે—કોઈં ૧

કોઈ ગુણવતી ગોરડી, પ્રીતમજીને પુછે,
શા માટે રીમાઈ ગયા, તેનુ કાગણુ શુ છે—કોઈં ૨

મુજને મૂકીને જોગી થયા, કે કોઈંએ ભરમાવ્યા,
કોને ભરૂં મે મૂકી ગયા, હજી ઘેર ન આવ્યા—કોઈં ૩

કાંઈ સમજાણુ પડતી નથી, રહુ નિત્ય ઉદાસી,
વનમુ લાગે મુને વિહલા, મથુના રેવાળી—કોઈં ૪

અનેક અપગધ લમા કીજીએ, કહુ છુ શિર નામી,
વાતમ વહેલા આવજો, જણોડના સ્વામી કોઈં ૫

૧૮૭ આખખો

પ્રાણીઆ ભજી લેને કિંગ્તાર આતો ગ્વપુ છે નગાર ટેક
ધન દોલત અને મલ ખજાનો, પુત્ર અને પરીવાર

તે તો તમે જોશો એકલા, ખાશે જમના માગરે—પ્રા ૧
 ઉચી મેડીને અજબ ઝરૂખા ગોળ તણો નહી પાર
 છત્રપતિ તો ચાલ્યા ગયા, તેના બાધ્યા ગદ્યા છે બારે—પ્રા ૨
 ઉપર કુટ્યા ફરકરે, ને હોંડે શ્રીફળ ચાર,
 ઠીક કરી એને ઠાઠડીમા ઘાલ્યો, પછી પુઠે પડે પોકારે—પ્રા, ૩
 સેજ તળાઈ વિના સુતો નહી ને, કપ્તો હુન્નર હન્નર,
 ખોરી ખોરીને બાળશે જેમ, લોહુ ગાળે લુવ'રે—પ્રા ૪
 સ્મશાનમા જઈ ચેહ ખડકી, તે ઉપર કાષ્ટનો ભાર,
 અગ્નિ મુકીને અળગા રહે, પછી અગે ઝરે અગારે—પ્રા ૫
 સ્નાન ક વા સૌ ચાલીના, મળી નર સગાથે નાન,
 લોખ લગત કહે દશ દહાડા રોઈને વળતી મુકયો વીસારે—પ્રા ૬

૧૮૮ ચાળખો

જીવને શ્વામ તણી મગાઈ વગમા ઘડી ન રાખે ભાઈ ટેક
 બાપ કહે છે બેટો અમારો, મતા મગળ ગાઈ,
 બેની કહે છે બધવ અમારો, ભીડ પડે ત્યારે ભાઈરે જીવને
 લીધ્યુ ગુપ્ત્યુ આગણુ ને કાઢ્યા વેળા થઈ,
 અડશો મા તમે અભડાશો, એમ લોક કરે ચતુરાઈરે જીવને
 ઘરની નારી ઘડી ન મુકે, અતે અળગી રહી,
 લોખે લગત કહે કથ વળાવી, તરત બીજાને ગઈ રે જીવને

૧૮૯ ચાળખો

ભક્તિ શીશ તણુ સાટુ રે, આગળ વનમી છે વાટુ—ટેક
 એક દીવસ તો અવી બની, રાજ મુન્ધવજને માથે,

કાશીએ જઈને કરવત મુકાવ્યુ, હજિનને હાથેરે ભક્તિ,
સત્યને કાજે ત્રણે વેચાયા, રોહીદાસ ને રાણી,
ઋષિને વાન્તે રાત્ર વેચાણો, ભરવાને પાણીરે ભક્તિ
પેહેરો પટોળા પ્રેમના તમે શૂરવીર થઈ ચાલો,
ભોજો ભગત કહે ગુરૂ પરતાપે અમગપુરી મહાલોરે ભક્તિ

૧૬૦ ચાબખો

દુનિયા દિવાની કહેવાશે, ભુડી ભાનોમા ભટકાશે—ટેક
પાપ જય રે એનુ પ્રગટ થશે, ત્યારે ભુવા જતી ઘેર જાશે
ધુણી ધુણી એની ડોકજ દુખશે, ને લેનારો લઈ જાશેરે દુનિયા ૧
સ્વર્ગમા નથી સુખડુ ને, નથી ખાડણીઓને ઘડી,
દુધ ચોખાના જમનારા તમે, કેમ કઠી જમશો બટીરે દુનિયા ૨
ઢોગ કરી ધુતવાને આવે ત્યારે, હાથ બતાવવા માં જાશે
ક્યારે આના કર્મનુ પાનુ રે ફરશે, અનેકયારે પુત્રજ થાશેરે દુનિયા ૩
કીમીયાગર કોઈ આવી મળે ત્યારે, ધનને વાન્તે ધાશે,
ભોજો ભગત કહે ભ્રમણામા ભમતા, ગાઠની મુડીગુમાશેરે-દુનિયા ૪

૧૬૧ ચાબખો

એવુ દુખ જગતમા ભાળીરે, પરણી નાર પીયર પાછી વાળીરે ટેક
કડલા કરાવુ ત્યા કાળીએ વળગે, વીછીયા લેવાવે મો વાળી,
ચાણીઓ શીવડાવુ ત્યાસાડલો માગે, કાપડુ કરાવે ગજાઆણીરે ૧
ધાર્યુ ન થાય તો કરે ધીગાણા, છાજા લેતી ચાલી,
તપ કર્યા વિના તરીયા નરનુ, પેટડુ નાખે પ્રજાળીરે એવુ ૨

બે ચાર બાળકાને બે ચાગ્બાળકી, પેટડા નાખે બાળી,
 બાવુ કરતા ખસવા દે નહી, જાતા રાખે આવીરે એવુ ૩
 એક કહે મને ગરીબો એક કહે મને આરી,
 ભુતડાની પેટે વળગે ભેગા થઇને, ગર્થ કગાવે ખાલીરે એવુ ૪
 ચેતે નહી તો સુખ ન પામે, પેટમા નાખી પાળી,
 ભોજોભગતડહે હરી ભજવા નદે તેને ઘરમા રાખે કોણુધાલીરે એવુ ૫

૧૯૨ પદ

મન માને નહી, યો ફેગ સમજાવુ તોય શુ થાય,
 બળ કઠણુ કઠોર, ચચળ ચેર ચપલ ચિત ચૌદસ ધાય
 મન ભુત તણી પેરે ભમતુ, ચાલે માયાની માથે રમતુ,
 એને હરી ભજવાનુ નથી ગમતુ મન
 મન નિર્લજને લજ્યા ન મળે, પીળુ ભાળે પોતાને કમળે,
 લઈ નાખે માયાને વમળે, મન ૩
 જેમ કુકર માથે માર પડે, તોય આવી ઉભુ દ્વાર ચડે,
 ફળ દેખીને મરકટ ઝાડ ચડે, મન ૪
 જે જમ કિકરનુ દુખ જાણે, તો મિથ્યા સુખને સીદ માણે,
 ગયો અવસર ઉરમા નવ આણે મન ૫
 કહે પ્રીતમ પરપચ પાહરતા, શુધ ભાવે હરીનુ સ્મરણ કરતા,
 ઝાઝ વાર નહી ભવજળ તરતા મન ૬

૧૯૩ પદ

હરી ભજન કરો, ભય ભાગે જમદુતનો, ભક્તિ ભાવે,
 અતકાળ સમે, હરીનુ બહાનુ હોયતો, જમ શીદ આવે ટેક.

જેને છાપ તીલક તુલસીની માળા, જેને મુખડે ગોવિંદ ગોપાળા,
તેને શુ કરશે જમડા કાળા હરી ભજન કરો ૧

જેને બાનાનો પરતાપ છે, જેને “ભગત” નામની છાપ છે,
તેને લખચોરાશી માફ છે, હરી ભજન કરો ૨

જેનું જાહેર છે જુગમા બાનુ, કે ચૈદ્યે લોકમા નહી છાનું,
ધર્મ રાજા શીઠ જોળે પાનુ, હરી ભજન ૩

હરીનું બાનુ દેખી જમ ત્રસે, જમ દુર થકી નાવે પામે,
જીવ લેઈ જતા વળી ત્રામે, હરી ભજન ૪

એવું નાણી હરી સ્મરણ કરીએ, કાઈ અતરગત સાધન ધરીએ,
કહે પ્રીતમ ભવમાંગર તરીએ હરી ભજન કરો ૫

૧૬૪ પદ

સાચી કોની સગાઈ, સ સારમા સાચી તે કોની સગાઈ ટેક
માત તાત કહે આતો મારો યુત્ર ખ્યારો, જ્યા ત્યાથી લાવે કમાઈ
બંધવ કહે એતો બેઢી છે મારો, ભેળા રણીશુ બે ભાઈ સ ૦ ૧

બેની કહે માફ પીપર છે પ્રૌઢુ, સ સરવામો કરવાની બડાત,
સ્ત્રી કહે અમીલાખ પૂરો મારો, બીજી નહી ચાલે ચતુરાઈ ૨

અતનમે અગજા રહેવાના, જ્યારે જમડા આવે ધાઈ,
દૃષ્ટુ ભજન વિના કેશનુ તાપણુ, ન રાખ નીપજે જરાઈ સ ૩

પ્રીય પરમા-થ મૂકી રવ રથ, કર કર સતસંગ સુખદાઈ,
કહે પ્રીતમ તેને પ્રભુ પમાડે, પ્રેમનો ખ્યાલો પાઈ સ સારમા ૪

પામર પ્રભુ રસ તે શુ પીએ, જુગમા હરીનારે જન,
 ખર શુ ખાઈ જાણે ખીરને, મલકે ઉકરડે મન,—પામર
 બગલા મોતીને શુ કરે, મોતી ચુગે મરાળ,
 પાનના બીડા શા પાડાને, પાડો શોધે પરાળ—પામર,
 અધા આગળ શી આરશી, સમજે છાણા સમાન,
 બેહરા આગળ શુ બોલવું, કેમ કરી ઉઘડશે કાન—પામર
 લમરે ગીગાને લોળવ્યો, બધો દેખાડ્યો બાગ,
 જોતા વાડીના ઝાડવા, ભળ્યો વિગટાનો ભાગ—પામર
 અનના લાન શા ઉટને, રીઝે ઝાખરા જોઈ,
 ઇંતડી વળગીરે ઓડણે, પીયે પય તણ લોહી,—પામર
 શ્વાન ના નમજેરે સપમા, અગણીત દે ઉપદેશ,
 નજરે નાતીલો નિહાળીને, દીલમા દાખવશે દ્વેશ—પામર
 પુરૂષારથ નહીં છે પાવેંચો, નામ એક લેતા જણાય,
 કાળી કામળને કરમજનો, રગ ન ચઢે રૂપીરાય—પામર
 ખાતા પીતા બોલતા, સુતા ખેમતા સાર,
 કહે પ્રીતમ તણએ નહીં, અતમ તત્ત્વ વીચાર—પામર

૧૯૬ (લ્યો કુલની વેલી—એ રાહ)

‘બસી બજાને વાલા’ । [૨] બસી બજાઓ લાલારે । બં
 બસી મધૂરી વાગે, મીઠી શ્રવણને લાગે ।

સુણતા ત્રિભુવન જાગેરે । બસીં

કામણુ ભર્યું મુરલીમા, મોહ્યો મધૂર મુરલીમા !

ગાડો બન્યો મુરલીમારે ! બ સીં

બ સી હૃદય લલચાવે, મુરલીધર નામ જપાવે !

શુણુગાન શકર ગાવેરે બ સીં

૧૬૭ ગઝલ

કનેચા કા'ન ચો મહારા ! બજાવો બાસરી ખ્યારા ! ટેક

મધુની બાસની વાગે, સુકોમળ કાનને લાગે,

રમીક હુ બાસરી રાગે, અજબ જ્યોતી હૃદય જાગે

ઢળે અતર અમીધારા ! બજાવો બાસરી ખ્યારા !—કનૈયા

ભૂલીને ભાન હુ ભટકુ, સુણાયો શબ્દ આ કયાથી ?

દિવાની ચૈ દિશે દોડુ, ઝમકતો નાદ એ જ્યાથી,

દિયો દર્શન દયાવાળા ! બજાવો બાસરી ખ્યારા !—કનૈયા

કહે છે લોક કાનુડો, અજબ જાદુ જરૂર જાણે,

અહાહા ! ! બસીના નાદે, નગર નરનારીને તાણે,

ત્રિકમ તાણે—બનુ તારા ! બજાવો બાસરી ખ્યારા !—કનૈયા

ગમે તે લોક છે બોલે, તમે પર પ્રેમ છે મહારો,

ઉગારો આપની દામી, ભરૂંઓ છે મને તારો,

નરોત્તમ ના થશો ન્યારા ! બજાવો બાસરી ખ્યાગ !—કનૈયા

ઝહે શકર કનૈયાની, સુણીને 'બસી' હા ! સુદ્ધ !

બની ઘેલી સકળ ગોપી મધુરો નાદ એ મનહર !

વિભૂ વસન્તે હૃદય મહારા ! બજાવો બાસરી ખ્યારા !—કનૈયા

૧૬૮ તોટક-છઠ

રટવા રણુછોડ તને ન ગમે, ઘરકાજ મહીં મન તારૂં લમે,
 નવ એક ઘડી ઇશન સમરે જગમા જનમી હરિને વિસરે !
 મુત નાર અને ઘરખાર મહીં, મન તહારૂં ફરે મશગૂલ થઈ,
 ચમનો લય શિખ પરે લટકે, પણ મૂરખને ન જરા ખટકે !
 ધન ધામ થકી મસતાન ફરે, નવ નાથ તણી દરકાર કરે,
 દુખ અવી પડે વિભૂને સમરે, સુખમા કદીએ નવ યાદ કરે !
 રઘુનાથ ભજે ભવ દુખ જશે, સહુ પાપ ટળી મન શાંત થશે,
 મનવ! ભજને ભવતારકને, જગનાથ વિના નવ કાજ બને !
 હરિને સમરે સહુ દુખ ટળે, ઇશને સમરે મન ગહાય મળે,
 રણુછોડ વિના રણુ કોણુ હરે ? ઝિરતાર વિના કુણુ હાથ ધરે ?
 સુણુ શરની શિખ આ મનવા ! સુખ થાય હમેશબતાવુ દવા
 રટજે રસથી જગનાથકને, કર યાદ સત સુખદાયકને !

૧૬૯ ગઝલ

હરિ હરદમ ભજો ભાઈ ! 'પલકમા પ્રાણુ જીવાનો !'
 કરો સતકમ તો કાઈ, 'પલકમા પ્રાણુ જીવાનો !' હરિ
 સગા સસારના છોડી, જીવનના તારને તોડી,
 શરીર રૂપ કુલને ફેડી, 'પલકમા પ્રાણુ જીવાનો !' હરિ
 મુકી ધન માલ ને માળા, બગીચા બાગ ફૂલવાળા,
 તજ સન્મારની શાળા, 'પલકમા પ્રાણુ જીવાનો !' હરિ
 ત્રીય તન માતને મેલી, પિતાના પ્રેમને ઠેલી,
 લઈ પુણ્ય પાપની થેલી, 'પલકમા પ્રાણુ જીવાનો !' હરિ

મૂરખને મીઠ પચ દીધુ, હઠીલે હાથ ના લીધુ,
 હળાહળ વીધ હા ! પીધુ, 'પલકમા પ્રાણ જીવાનો' હરિ-
 ઘણી ંહાલી ગણી માયા, હરિના ગુણ ના ગાયા,
 તણને કારમી કાયા, 'પલકમા પ્રાણ જીવાનો' હરિ
 નથી ત્હે કોધને ટાળ્યો, ન પાપી કામને બાળ્યો,
 બધો ભવ લોભમા ગાળ્યો, 'પલકમા પ્રાણ જીવાનો' હરિ
 મનુષ્યા દેહ છે મોઘો, ગુમાવો કા ગણી સોઘો ?
 અરે ! શુ ઉઘમા ઉઘો ? 'પલકમા પ્રાણ જીવાનો' હરિ.
 ગુણો ગોવિંદના ગા તુ ! ભરી લે ભકિતનુ ભાથુ,
 ખડ્ ક્રૂણ ખતથી ખાતુ ! 'પલકમા પ્રાણ જીવાનો' હરિ
 ભરે ત્યો અજ અતરની, સ્વિકારો શિખ શકરની,
 કરોને ભકિત ભૂધરની, 'પલકમા પ્રાણ જીવાનો' હરિ.
 ૨૦૦ [ઓધવળ સદેશો કહેજો શ્યામને-એ રાહ]

ત્રીકમળ તારો છે મારે આશરો,
 નેહ નજરથી નિરખો નટવરલાલ જો,
 ભવસાગરમા ભુલો ભટકુ ભૂધરા,
 શરણે લેજો જાણીને નિજ બાળજો ! ત્રીકમળ
 નામ કદી નારાયણનુ લીધુ નથી,
 નથી કર્યું મ્હે પરોપકારી કામ જો,
 જપ તપ તિરથ દાન ધર્મ કીધા નથી,

માફ કરો સાધા વર શ્રી ધનશ્યામ જો ! ત્રીકમજી
 માયામાં હું મસ્ત બનીને મહાલતો,
 હું પદમા શ્રી હરિ વિસાર્યા છોક જો,
 ધામ, ધરા, ધન, કાજ કપટ કૈ કૈ કર્યા,
 જ્યાં નહિ જગદીશ્વરને પગ એક જો ! ત્રીકમજી
 ધનવતાને માન દઇ બોલાવતો,
 નિર્ધન જનતુ કરતો હું અપમાન જો,
 મેળવવાને મોજ બહુ ધન વાવર્યું,
 નાચ રગમા મેજ રહ્યો ગુલતાન જો ! ત્રીકમજી
 સત જનોની સેવાથી અગરો રહ્યો,
 નથી કર્યું મેં જ્ઞાન સુધારસ પાન જો,
 કામી થઈને કર્મ કર્યા મેં કૈ કુડા,
 થરથર કેપુ જ્યારે આવ્યું ભાન જો ! ત્રીકમજી
 અપગ જનને આશ્રય મેં આપ્યો નથી,
 દેશ હીતનું કાર્ય કર્યું નવ એક જો,
 ખર મિત્રોની મોજ મહી ધન વાવર્યું,
 ચૈવન મદમા છક્યો હતો હું છોક જો ! ત્રીકમજી
 દેવ તણે દર્શન જાતા પગ હું ખતા,
 ભજન મડળીમાં નવ લીધો ભાગ જો,
 નૃત્ય અને નાટકમાં સહુ પહેલો જતો,
 બોલ્યો મેં શ્રીનાથ સ્મરણનો લાગ જો ! ત્રીકમજી

અવિનાશી અરજી આ અતરમા ધરે,
 ભલિત માગુ ભવતરક ભગવાન જો,
 શકરના સ્વામિ સદ્બુધ્ધિ આપજો,
 તુજ ઈચ્છાથી ટળે મકળ તોફાન જો ! ત્રીકમળ
 ૨૦૧ [દિણગી પ્યારે અગભાકા મુખડા—એ ર'હ]

કાપોરે ! દુખુદ્ધિ દયાળુ ! [૨]

આપો ! આપો ! આપો ! આપો ! આપોરે ! નદ્બુદ્ધિ દૃષ્ટુ ! કા
 મોહનવર છે ! શ્યામ સુદર છે !

ટાળો દુખ આ

મહારૂ ! મહારૂ ! મહારૂરે ! મોહનજી માયાળુ ! કાપોરે
 ભર દગ્યામા ભૂલો પડ્યો છુ !

ડુળી મરૂ છુ

તાગે ! તારો ! તારોરે ! ત્રીકમળ દૃષ્ટાળુ ! કાપોરે
 દીન શકરની અરજ મ્પીકારો !

જ્યા ત્યા તમને

ભાળુ ! ભાળુ ! ભાળુરે ! નર્વ નિહાળુ ! કાપોરે

૨૦૨ મહીફીપ-છદ

જય ! જય જગનાથ ! હાથ આનીને ઉગારો !
 દુખ છે અનેક એક, આશરો તમારો !
 ભવનિધી વિષે તણાય, નાથ ! નાવ મહારૂ !
 કે નથી ઉપાય તાન ! શણું છે તમારૂ !

કામ ક્રોધ મોહ લોભ, નાવમા ભરાયા !
 પાપ કેરા પોટલા, અપાર ઉભગયા !
 જ્ઞાન શઢ તુટી ગયો, ગર્વ વાયુ વાયો !
 અજ્ઞાન અધકાર ઝટ, અતરે છવાયો !
 નાવ જે તણાઈ નરક ખડકમા કુટાશે !
 દુષ્ટ જીવ તણી હાય ! દુર્દશાજ થાશે !
 પાપ તો અમાપ બાપ ! જન્મ ધરી કીધુ !
 મુક્તિની ન ચુકિત બાણી, વિષય વારી પીધુ !
 આપતુ લગાર વાર, નામ ના જપાયુ !
 મોજ શોખમાજ હાય ! આયુ સૌ ખપાયુ !
 પણ હવે દયાળુ દેવ ! દિલ દયા લાવો !
 જ્ઞાન હાથ આપી નાથ ! નાવને બચાવો !

૨૦૩ ગઝલ

સદા સસારથી છટકયા ! ‘છતા જગનાથ ના જોયા !
 બની બાવા બધે ભટકયા ! ‘છતા જગનાથ ના જોયા !’
 બનારસ દ્વાન્ડા બટ્ટી, ગયા ગોકુળ મયુગના,
 અયોધ્યા આવીને અટકયા ! ‘છતા જગનાથ ના જોયા !’ સ
 શુક્ર ગિરનારની ગોતી, હિમાલય ને હરિદ્વારે,
 ફરીને ટાટીયા ફટકયા ! ‘છતા જગનાથ ના જોયા !’ સ
 અતિ તપ તાપમા કીધુ, ઘણુ દુઃખ દેહને દીધુ,
 આહા ! ઉવે શિરે ભટકયા ! ‘છતા જગનાથ ના જોયા !’ સ

નદીના નીરથી ન્હાયા, દમી ઊપવાસથી કાયા,
 પૂજામાં પ્રાણ છે પટકયા ! 'છતા જગનાથ ના જોયા' સ
 થયા જોગી જટાધારી, વિભૂતિ ભાવથી ચોળી,
 મરણ ભયથી નહિ ભડકયા ! 'છતા જગનાથ ના જોયા' સ
 પઠયા પુરાણ રામાયણ, મહાભારત ભણ્યા ભાવે,
 અનીતિને નહિ અડકયા ! 'છતા જગનાથ ના જોયા' સ
 કહે શકર તપાસી જો ! હૃદયમાં શ્રીહરિ રાચે,
 નકામાં ભવ વિષે ભટકયા ! 'છતા જગનાથ ના જોયા' સ

૨૦૪ ગઝલ

ફસાયો મોહને ફાસે બચાવો ! કો' કનૈયાને !
 સકળ ગોપી મળી ઘેરો ! છુડાવો કો' કનૈયાને ! ફસાયો
 અરે ! અવળી વડે ગજા ! ચુડે નીર નેવના મોભે !
 ડુબે છે નાવમાં નદીઓ ! બતાવો કો' કનૈયાને ! ફસાયો
 પ્રથમ જે કૃષ્ણને દેખી અડા ! ઘેલી થતી ગોપી !
 બન્યો તે ગોપીમાં ઘેલો ! જગાવો ! કો' કનૈયાને ! ફસાયો
 મધુરી બમીના નાદે ! સકળ કુરબાન તન કન્તી !
 પડી શુ બધ એ બસી ? જગાવો ! કો' કનૈયાને ! ફસાયો
 હનો નિર્વેધ જે ચોળી ! બન્યો તે લુપ્થ લલનામાં !
 પરાધિન પિજરે પેઠો ! ઉડાવો ! કો' કનૈયાને ! ફસાયો
 કનૈયો નિજને ભુલી ! બન્યો સૌન્દર્યનો બદો !
 અલાકિક પ્રેમની બમી ! સુણાવો કો' કનૈયાને ! ફસાયો

કરે છે હાસ્ય સૌ ગોપી ! કનૈયાનુ હૃદય રોતુ !

કરાવી જ્યોતની આખી ! હસાવો કે' કનૈયાને ! ફસાવો,
કથે શકર સિતમ વરસે ! સળગતી આગ અતરમા !

અખડાનદનુ દર્શન કરાવો કે' કનૈયાને ! પ્રસાવો
૨૦૫ સુદર શામળીયા નામ જપીશ નિત્ય તારૂ-એ રાહ.

હે ! મનડા મુગ્ધા ! માન કહ્યું રજ મહારૂ,

નાહક ના ધુળ ખા ! અરે ! થશે શુ તારૂ ? ઓ
પાતાળે ચચળ થઈ પેસે, પહાડ પર પળમા જઈ બેસે,
આલની ખબરો પણ લેશે, પાણીમા પણ સ્હેજ પ્રવેશે,

હરિ ભજવું નહિ પ્યારૂ ! ઓ મનડા મૂરખા !
ચેત ! ચેત ! અવર અ જાણે, હરિ ભજવાયી દુખ દૂર થાયે
માયામા તું કા લપટાયે ? 'શકર'ની બે શિખ મનાયે,
તો ભજ ! પરમ કૃપાળુ ! ઓ મનડા મુરખા ?

૨૦૬ ગઝલ સોરઠી-[હરિગીતમા પણ ગવાશે]

તેડું થયું કિરતારતુ, માન્યા વિના 'કયમ—ગાલશે ?'
આખી થઈ જમદૂતની, જાવા વિના 'કયમ--ગાલશે ?'
જવું મજલ મહોટી તહી ! તૈયારી કે કીધી નહિ !
ભાથુ ભર્યું ના સાથ કે ! ભાથા વિના 'કયમ—ગાલશે ?'
શણગાર ધારી અગમા ! રમતે ત્રિયાથી રગમા !
રામા ન આવે સગમા ! રામા વિના 'કયમ—ગાલશે ?'
મિત્રો મહી તું મહાલતો ! ફક્કડ બની ફરતો હતો !

ના એકલો કે એ જતો ! સોળત વિના ' કયમ—ચાલશે ?'
 સેવક તણા સહવાસમા ! હુકમે કર્યા હુત્રાસમા !
 નોકર મળે ના સાથમા ! ચાકર વિના ' કયમ—ચાલશે ?'
 સુખ ભોગના સાધન ઘણા ! હાજર હતા, કે ના મણા !
 અતે ન કીધા આપણા ! તેના વિના ' કયમ—ચાલશે ?'
 માયા અને મિલકત ખરે ! મુકી જવું પડશે—અરે !
 નાણા નકામા આખરે ! નાણા વિના ' કયમ—ચાલશે ?'
 પરમાર્થ તો પ્રીતે કરો ! લકિત તણુ લથ્થુ ભરો !
 કલ્યાણ—કાયાનુ કરો ! તેના વિના ' કયમ—ચાલશે ?'

૨૦૭

જય દેવ ! જય દેવ !

જય ! જય ! પરમાત્મા ! પ્રભુ જય ! જય ! પ-માત્મા !
 અશરણુ શરણુ વિભુજી (૨) શ્રીધર ધરમાત્મા ! જયદેવ !
 સુખ કર્તા, દુઃખ હર્તા, દીનબધુ દેવા—પ્રભુ દીનબધુ દેવા !
 ભવતારક ભુધર છો ! સદા કરૂં મેવા ! જયદેવ !
 વિશ્વ ભર, વનમાળી, સુખકર શામળીઆ—પ્રભુ સુખકર શામળીઆ !
 નરહરિ, નટવર, નાગર (૨) બળદાયક બળીઆ ! જયદેવ !
 જગકર્તા, જગનાયક, જગદીશ્વર સ્વામી—પ્રભુ જગદીશ્વર સ્વામી !
 અકળ કળા કરનાગ (૨) નમુ હુ બહુ નામી ! જયદેવ !
 દીન શરની અરજી, અતરમા ધરજો—પ્રભુ અતરમા ધરજો !
 સદ્ગુણુ લકિત ભરજો (૨) મમ દુર્ગુણુ હરજો ! જયદેવ !

કળીયુગમા કલ્પદ્રુમ યાને ભાગ્ય દેવીના ભેદ

ભાગ્યના ભેદ જાણવાને, દુખ રૂપ સમુદ્ર ઓળંગવાને
તથા દ્રવ્યોપાજન કરવાને, મનુષ્ય માનને જ્યોતિષ
શાસ્ત્ર વિના અન્ય એકપણ ઊપાય નથી

જ્યોતિષને લગતી સર્વ માહિતી
આપતું, રાશીઓ અને ગ્રહ
મંડળના ફેરવાથી શુશોભિત
સર્વ કોમો પયોગી

અને જ્યોતિષ પ્રતિ માન યા
વહેમની દ્રષ્ટિ ધરાવતા સૌ
કોઈને સરખુ લાભ દાયક

ભવિષ્યોદય પચાગ

ભવિષ્યોદય

ફક્ત બે આનાની ટીકીટ મોકલી આજેજ મગાવો

આરોગ્ય, લગ્ન, લક્ષ્મી લાભ, વ્યાપાર, સ સાર મુખ, રોગ,
શત્રુ, સતાન, અકસ્માત્ લાભ અર્થ કાર્ય સિદ્ધિ મારે ઇત્યાદિ

લખો યા મળો

ભવિષ્ય વેત્તા —

શ્રી ભવિષ્યોદય
જ્યોતિષ કાર્યાલય
છાપરીઆશેરી-મુરત.

રેવાશંકર
ભવાનિશંકર
જ્યોતિષી

૧ અથીહારી રસીયા	૧	૨૩ પ્રભુ પાલવ પકડીને	૧૫
૨ વિંનહરન ગવરીકે નદન	૨	૨૪ મારી હુડી રીકારો	૧૬
૩ ભજ મન ગોવીંદા ગોવીંદા	૨	૨૫ ખ્યારા ગોવીંદના ગુણ	૧૭
૪ ભૂલી ભૂલી મુખ તુ	૨	૨૬ રાણાજી હુ તો ગીરધરને	૧૭
૫ મીતાપતી રામની મેવા	૩	૨૭ કાયા કારણ ભેખ લીધો	૧૮
૬ સાર છે માર છે સાર	૪	૨૮ પ્રેમ પીયાનો મે પીધો	૧૮
૭ મીના અને રામજીરે	૪	૨૯ ભજનનો વેપાર	૧૯
૮ રતીનાળા ડપાળારે	૪	૩૦ દન તો લાગ્યોરે કુગરીયે	૧૯
૯ મન રાખ સદા તુજ હાથ	૫	૩૧ દીનનો દયાળ છોડી	૨૦
૧૦ પ્રભુ છોરે, મુખકારક	૫	૩૨ દામોદર દુ ખડા કાપો	૨૦
૧૧ રે રે ગીવ મોરાગી	૬	૩૩ ડર પ્રભુ મગાયે દ્રઢ	૨૧
૧૨ જય જય ગીવ ભોગા	૭	૩૪ દેહ મનુષ્ય ધરી	૨૧
૧૩ નગ નારાયણ પ્રભુ ખ્યારા	૭	૩૫ મન મોહ લીચા	૨૨
૧૪ રડા ધનુષ્ઠ ધાગી	૮	૩૬ મુઝે હૈ કામ હશ્વરમે	૨૨
૧૫ માગ વહાનાના નતમાય	૯	૩૭ ડેનુ તે વાગે વાણુ	૨૩
૧૬ મોગવી નાગી મને	૧૧	૩૮ ગોકુળીયુનાનુ ગામડીયુ	૨૩
૧૭ તજ નહાનુરે પૈડ નહા	૧૧	૩૯ બાપુપધાર્યા અનધામમા	૨૪
૧૮ મન કાણુ દેખાડોરે	૧૨	૪૦ મનજી મુનાદરરે આયો	૨૪
૧૯ ગોરીદો પ્રાણુ હમારોરે	૧૩	૪૧ ભાઈ નામ સમજીને	૨૫
૨૦ મુખડા પી માયા લાગીરે	૧૪	૪૨ હરી હુ તુ ડર રે	૨૬
૨૧ અરજ કરે છે મીરા	૧૪	૪૩ તરણા આયે કુગરરે	૨૬
૨૨ નીત્ય નીત્ય ભજીએ	૧૫	૪૪ જીનનુ ગીદને ચીતા ધરે	૨૭

૪૫ રાખોને તમ પામ પીતા	૨૮	૬૯ મ્યાનકા વાયદા કરડે	૪૦
૪૬ એ હરી સુદર	૨૮	૭૦ નાથ વિના સકટ કોણુ	૪૦
૪૭ ગગને આજ પ્રેમની	૨૯	૭૧ મકટ સનહરો, ભવપતી	૪૧
૪૮ સતો અમે વહેવારીયા	૨૯	૭૨ જગ મુસાફરી દેખ	૪૧
૪૯ દેખ્યા હોય તો કહી	૨૯	૭૩ પરણુ પ્રભ મનાતન તુ	૪૨
૫૦ તુ અગાધ તુ અગાધ	૩૦	૭૪ મીરા મન મોહન તુ	૪૨
૫૧ અમા દેશ હમાગ માધો	૩૦	૭૫ પખીતો મેજો ભેજો	૪૬
૫૨ કળણુ વર નદકે આગે	૩૧	૭૬ અમે તો આજ તમારા	૪૮
૫૩ મે ભરોમે અપને રામકે	૩૨	૭૭ રે મનમા આવે તો	૪૭
૫૪ રામ રતન ધન પાયો	૩૨	૭૮ અતરના કાયા કેમ	૪૭
૫૫ નામ હરીમ લીના નહિ	૩૨	૭૯ રામનુ રામનુ રામનુ	૪૭
૫૬ હરીનામ બીના નરઐસા	૩૩	૮૦ ભડ મે શુ રહ્યા ભલી	૪૮
૫૭ નામ લીયા હરીકા જીમને	૩૩	૮૧ ચાને ચાવ ચતુર નર	૪૯
૫૮ કાયા છે ત્યા સુધી કર	૩૩	૮૨ ભકતી વડે નશ થાય	૪૯
૫૯ દીન દયાળ દયા પ્રકે	૩૪	૮૩ દીના નાથ દયાળ નટવર	૫૦
૬૦ ભજ મન રામચરણુ	૩૪	૮૪ ભવભય ભાગો ભાગે	૫૧
૬૧ કયા દુનીયાકો દેખ	૩૫	૮૫ મારી લાજ નમારે હાથે	૫૧
૬૨ જન્મ જન્મકો મે	૩૭	૮૬ હક લઇ બેઠાજો હરીગય	૫૧
૬૩ નાથ દીયો અગ દરમ	૩૭	૮૭ શામળીયા છોડી દેશો	૫૨
૬૪ જય શકર કૈલાસપતી	૩૮	૮૮ અગર હૈ પ્રેમ મીલનેકા	૫૨
૬૫ જગ જગ જગ મોહ	૩૮	૮૯ બીના હરી નામકે સુમરે	૫૩
૬૬ નજર ભર દેખને મુઝકો	૩૯	૯૦ દીલાદે નાથ અબ ફર્શન	૫૩
૬૭ જીનુ તો થયુ રે દેવળ	૩૯	૯૧ કયા ભૂલીયા દીવાને	૫૪
૬૮ સખી જન જગત	૪૦	૯૨ ગારીલ તુ શોચ મનમે	૫૪

૯૩ મેરો મનરે બજલ ચરણુ	૫૫	૧૧૭ કુવત રા'પાસ ગ ગીરધર	૬૪
૯૪ મેરી મતીયા ડગ કર હરી	૫૫	૧૧૮ તુમ ખીન કોન ખખર બે	૬૪
૯૫ નાથ કેમે ગજકો બધ	૫૫	૧૧૯ કાણુ કરો જજમાન	૬૫
૯૬ કાયકુ દેહ ધરી	૫૬	૧૨૦ કુમળને બહુ ડાગ	૬૫
૯૭ કોઇ મેરે કામન આપો	૫૭	૧૨૧ અમ તો મેરે રામ	૬૫
૯૮ મન તુ સ્યામસો કર હેત	૫૭	૧૨૨ મેરી લાજ તુમ રખ ભૈયા	૬૬
૯૯ રાખો તેમે રહુ જોસે	૫૮	૧૨૩ નાડો વાળી બેકારે	૬૬
૧૦૦ મન તોયે બુવે ભકતી	૫૮	૧૨૪ કળીજુગ તો આગ્યોરે	૬૭
૧૦૧ દુનીયા દીનાતી કે	૫૮	૧૨૫ માયાના મર્મ મોટારે	૬૭
૧૦૨ જ્યા દખો મો ટ ખીયા	૫૯	૧૨૬ ધા સુણી ધાતેરે	૬૮
૧૦૩ કયુર નીદમર માયા	૫૯	૧૨૭ ખલખ સખ રેનકા મપના	૬૯
૧૦૪ દરમ નીના તરસત	૫૯	૧૨૮ હરીમ કાઇ નહિ બડા	૬૯
૧૦૫ કમ સુમરોગે રામ	૬૦	૧૨૯ ભજેરે ભૈયા રામ ગોનાદ	૭૦
૧૦૬ તજે અખ નીલે	૬૦	૧૩૦ નીરબનકો ધન રામ	૭૦
૧૦૭ મન સોના મુસાફીર	૬૦	૧૩૧ મુણ ચરખેનાલી	૭૦
૧૦૮ મુન્નાફીર ક્યામોવે અખ	૬૧	૧૩૨ પાણીમે મીન પીયાસી	૭૧
૧૦૯ ભજન ખીન ખીરથા	૬૧	૧૩૩ ચાર હૈ છની	૭૧
૧૧૦ મુઝે દેદર્શન ગીરધારીરે	૬૧	૧૩૪ હારે કાળજની વાત	૭૨
૧૧૧ રામ સુમર રામ ઉમર	૬૨	૧૩૫ દયા ધરમ નહી મનમે	૭૩
૧૧૨ માઇ મેને લીયો પ્રતૈયા	૬૨	૧૩૬ જમરો નળ કપાટારે	૭૩
૧૧૩ જો તુમ તોડો પીયા	૬૩	૧૩૭ છને ઇશ્કમે શીર ના દીયા	૭૪
૧૧૪ માઇ મેને ગોસીદ લીન્હો	૬૩	૧૩૮ ધુ'યો ગુ ફરે ગરે	૭૫
૧૧૫ નાથ તુમ જનત હો	૬૩	૧૩૯ ખમરદાર મન સુખાજી	૭૫
૧૧૬ મેરે તો ગીરીધર ગોપાળ	૬૪	૧૪૦ જોને રામ રાખેરે	૭૬

